

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Klavdija Zajc

Od Prümske pogodbe do Prümskega sklepa

Magistrsko delo

Ljubljana, 2013

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Klavdija Zajc

Mentor:izr. prof. dr. Vladimir Prebilič

Od Prümske pogodbe do Prümskega sklepa

Magistrsko delo

Ljubljana, 2013

POVZETEK

Od Prümske pogodbe do Prümskega sklepa

Policijsko sodelovanje znotraj Evropske unije je izredno dinamičen proces in predstavlja enega najbolj pomembnih dejavnikov v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem. Prost pretok oseb, blaga in storitev v Evropski uniji, proces odprave mejnih kontrol na notranjih mejah v EU oziroma državah schengenskega prostora ter razvoj in razširjenost informacijskih tehnologij pa predstavljajo varnostni izziv, ki zahteva usklajeno delovanje tako držav članic kot tudi vseh organov in inštitucij v posamezni državi.

Večletni program Evropske unije na področju pravosodja in notranjih zadev "Odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje" za obdobje 2010–2014, tako imenovani Stockholmski program, poziva države članice, agencije, organe in institucije EU k okrepitvi čezmejnega policijskega sodelovanja z namenom zagotavljanja varnosti državljanov EU.

Ključni elementi policijskega sodelovanja so inštrumenti, predvsem s področja izmenjave podatkov in informacij ter operativni ukrepi, ki jih imajo države članice na voljo. Najpomembnejša pravna podlaga s tega področja je Prümska pogodba, ki predstavlja novo dimenzijo sodelovanja na področju pravosodja in notranjih zadev in dejansko implementira načelo dostopnosti med državami članicami v primeru izmenjave informacij. Učinkovita izmenjava informacij med organi odkrivanja in pregona držav članic je ključen odgovor na grožnje varnosti.

Prümska pogodba ureja izmenjavo DNK podatkov, daktiloskopskih podatkov in podatkov iz registra motornih vozil, izmenjavo informacij za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj, ukrepe za preprečevanje ilegalnih migracij, ukrepe ob neposredni nevarnosti, pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah ter skupne oblike ukrepanja.

Deli Prümske pogodbe so bili prenešeni v pravni red EU s Prümskim sklepom, dejanska implemetacija pa je bila urejena s Prümskim izvedbenim sklepom.

KLJUČNE BESEDE

Policijsko sodelovanje, čezmejna kriminaliteta, ilegalne migracije, terorizem, izmenjava informacij, Stockholmski program, Prümska pogodba, Prümski sklep, Prümski izvedbeni sklep.

SUMMARY

From Prüm Convention to Prüm Decision

Police cooperation within the European Union is a very dynamic process and one of the most important factors in the fight against cross-border crime, illegal migration and terrorism. Free movement of persons, goods and services in the European Union, the process of elimination of border controls at internal borders in the EU respectively the countries of the Schengen area and the development and wide use of information technologies represent security challenges that require coordinated actions of Member States as well as all the authorities and institutions in each country.

The multi-annual program of the European Union in the field of Justice and Home Affairs "An open and secure Europe serving and protecting the citizens" for the period 2010-2014, the so-called Stockholm Programme, calls upon Member States, agencies, authorities and EU institutions to strengthen cross-border police cooperation in order to ensure the security of EU citizens.

Key elements of police cooperation are instruments, particularly in the area of data and information exchange and operational measures which are at disposal of Member States authorities. The most important legal basis in this field is the Prüm Convention, which introduced a new dimension of cooperation in the field of Justice and Home Affairs and actually implements the principle of availability between Member States in the process of information exchange. Effective exchange of information between law enforcement authorities of the Member States is a key response to security threats.

Prüm Convention regulates the exchange of DNA data, fingerprints data and data from the motor vehicles register, exchange of information to prevent terrorist offences, measures to prevent illegal immigration, measures to prevent immediate danger, assistance in mass events, natural and human made disasters, and the joint forms of action.

Parts of the Prüm Convention have been transferred to the EU Acquis with the Prüm Decision; however its actual implementation was regulated with the Implementing Prüm Decision.

KEY WORDS

Police cooperation, cross-border crime, illegal migration, terrorism, information exchange, principle of availability, the Stockholm Programme, Prüm Convention, Prüm Decision, Implementing Prüm Decision.

KAZALO VSEBINE

SEZNAM KRATIC	6
1 UVOD	11
2 METODOLOŠKO HIPOTETIČNI OKVIR	14
2.1 OPREDELITEV PROBLEMA IN CILJEV PROUČEVANJA.....	14
2.2 HIPOTEZE.....	14
2.3 UPORABLJENE METODE.....	15
2.4 TEMELJNI POJMI.....	17
2.4.1 Podatek, osebni podatek.....	17
2.4.2 Izmenjava informacij.....	20
2.4.3 Organizirana kriminaliteta, čezmejna kriminaliteta.....	22
2.4.4 Ilegalne migracije.....	26
2.4.5 Terorizem.....	29
2.4.6 Podobnosti in razlike med organizirano kriminaliteto in terorizmom.....	34
3 IZMENJAVA INFORMACIJ Z NAMENOM ZATIRANJA ČEZMEJNE KRIMINALITETE, ILEGALNIH MIGRACIJ IN TERORIZMA V EU	36
3.1 Razvoj policijskega sodelovanja	36
3.1.1 Interpol.....	37
3.1.2 Europol.....	39
3.1.3 Schengenski informacijski sistem.....	42
3.1.4 Nacionalni centralni organi za izmenjavo informacij.....	47
3.1.5 Uradniki za zvezo.....	51
3.1.6 Centri za policijsko in carinsko sodelovanje.....	57
4. PRÜMSKA POGODBA IN PRÜMSKI SKLEP	60
4.1 NASTANEK PRÜMSKE POGODBE	60
4.2 RAZVOJ PRÜMSKE POGODBE IN PRENOS V PRAVNI RED EU	64
4.3 ANALIZA PRÜMSKE POGODBE IN PRÜMSKEGA SKLEPA PO PODROČJIH SODELOVANJA	66
4.3.1 PROFILI DNK.....	69
4.3.2 DAKTILOSKOPSKI PODATKI.....	71
4.3.3 PODATKI IZ REGISTRA MOTORNIH VOZIL.....	72
4.3.4 DRUGI PODATKI.....	73

4.3.5 UKREPI ZA PREPREČEVANJE TERORISTIČNIH DEJANJ.....	74
4.3.6 UKREPI ZA ZATIRANJE NEZAKONITE MIGRACIJE	74
4.3.7 DRUGE OBLIKE SODELOVANJA	75
4.4 IMPLEMENTACIJA PRÜMSKE POGODBE IN PRÜMSKEGA SKLEPA V PRAVNI RED REPUBLIKE SLOVENIJE.....	77
4.5 ANALIZA STANJA V REPUBLIKI SLOVENIJI NA PODROČJU IZMENJAVE INFORMACIJ IN POLICIJSKEGA SODELOVANJA PO PRÜMU	79
4.5.1 IZMENJAVA DNK PODATKOV	79
4.5.2 IZMENJAVA DAKTILOSKOPSKIH PODATKOV.....	84
4.5.3 IZMENJAVA PODATKOV IZ REGISTRA MOTORNIH VOZIL	87
4.5.4 OSTALA PODROČJA POLICIJSKEGA SODELOVANJA.....	90
4.6 NADALJNI RAZVOJ.....	91
4.6.1 Večletni programi na področju pravosodja in notranjih zadev	91
5 PRÜM – UČINKOVITO ORODJE ZOPER ČEZMEJNO KRIMINALITETO, NEZAKONITE MIGRACIJE IN TERORIZEM?	97
6 ZAKLJUČEK.....	104
6.1 Verifikacija hipotez.....	105
6.2 Prihodnost izmenjave informacij in podatkov po Prümu.....	107
7 LITERATURA	110
 PRILOGE	
PRILOGA A: PRIMERJAVA: PRÜMSKA POGODBA – SCHENGENSKA KONVENCIJA.....	123
PRILOGA B: PRIMERJAVA BILATERALNIH POGODB O POLICIJSKEM SODELOVANJU S SOSEDNJIMI DRŽAVAMI.....	129
PRILOGA C: STANJE DRŽAV ČLANIC NA PODROČJU IMPLEMENTACIJE DOLOČIL IZ PRÜMSKEGA SKLEPA.....	136
PRILOGA Č: STANJE NA PODROČJU IZMENJAVE DNK PROFILOV.....	139
PRILOGA D: STANJE NA PODROČJU IZMENJAVE DAKTILOSKOPSKIH PODATKOV	144
PRILOGA E: STANJE NA PODROČJU IZMENJAVE PODATKOV IZ REGISTROV MOTORNIH VOZIL	150

KAZALO SLIK

Slika 4.1: Pogodbenice konvencije	61
---	----

KAZALO TABEL

Tabela 4.1: Seznam držav, ki so ratificirale Prümsko pogodbo	62
Tabela 4.2: Primerjava Prümske pogodbe in Prümskega sklepa	76
Tabela 4.3: Število DNK zadetkov Slovenije za leto 2011	83
Tabela 4.4: Izmenjava daktiloskopskih podatkov Slovenije za leto 2011	87
Tabela 4.5: Pregled izmenjave informacij Slovenije preko EUCARIS/Prüm v letu 2011	89

KAZALO GRAFIKONOV

Grafikon 4.1: Primerjava števila avtomatizirane izmenjave DNK profilov za leto 2010, 2011	81
Grafikon 4.2: Število ujemanj poslanih profilov DNK za leto 2011	82
Grafikon 4.3: Število ujemanj poslanih daktiloskopskih podatkov za leto 2011	86

SEZNAM KRATIC

AFIS	Automated Fingerprint Identification System (sistem za avtomatsko identifikacijo prstnih odtisov)
AGRI	Formacija Sveta EU za kmetijstvo
AT	Avstrija
ATIA	Administrative and Technical Implementation Agreement (Izvedbeni sporazum k Prümški pogodbi)
AWF	Analysis Work File (analitična delovna datoteka)
BE	Belgija
BG	Bolgarija
CATS	Committee on Article 36 (Odbor po 36. členu)
CEPOL	College européen de police (Evropska policijska akademija)
CFP	Center za forenzične preiskave
COM	Communication from the Commission (Sporočilo Komisije)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Odbor stalnih predstavnikov)
CT	Counterterrorism (Protiterorizem)
CZ	Češka
CY	Ciper
DAPIX	Working Group on Information Exchange and Data Protection (Delovna skupina o izmenjavi informacij in varstvu podatkov)
DE	Nemčija
DK	Danska
DNA/DNK	Deoksiribonukleinska kislina
DPA	Data Protection Authority (Organ za varstvo podatkov)
DZ	Državni zbor
EE	Estonija
EIXM	European Information Exchange Model (Evropski model za izmenjavo informacij)
EL	Grčija
EMŠO	Enotna matična številka občana
EP	Evropski parlament

EPRIS	European Police Records Index System (Evropski indeksni sistem policijskih evidenc)
ES	Španija
ESS	European Standard Set (Evropski standardni nabor)
EU	Evropska unija
EUCARIS	European Vehicle and Driving Licence Information System (Evropski informacijski sistem za prometna in vozniška dovoljenja)
EUROJUST	The European Union's Judicial Cooperation Unit (Urad za evropsko pravosodno sodelovanje)
Europol	European Police Office (Evropski policijski urad)
FI	Finska
FP	Focal Point (analitični dosje)
FP	Fingerprints (prstni odtisi)
FR	Francija
Frontex	Frontières extérieures (Zunanje meje), European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union (Agencija za vodenje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah Evropske unije)
GPU	Generalna policijska uprava
HU	Madžarska
I	Information
IE	Irska
ILO	International Labour Organisation (Mednarodna organizacija dela)
INTERPOL (ICPO)	International Police (mednarodna policija), International Criminal Police Organization (Mednarodna organizacija kriminalistične policije)
ISSOL	Interpol Standard Set of Loci (Interpolov standardni nabor locijev)
IT	Italija
JWG	Joint Working Group (Skupna delovna skupina)
KD	Kaznivo dejanje
KZ	Kazenski zakonik
LP/PP	palmprint latent against palmprint (sled dlani/odtisi dlani)
LP/ULP	palmprint latent against unsolved palmprint latent (sled dlani/sledi dlani)
LT	Litva

LT/TP	fingerprint latent against ten-print (prstna sled/prstni odtisi)
LT/UL	fingerprint latent against unsolved fingerprint latent (prstna sled/prstne sledi)
LU	Luksemburg
LV	Latvija
MNZ	Ministrstvo za notranje zadeve
MP	Mednarodna pogodba
MRVL	Matični register vozil in prometnih listin
MS	Member State (država članica)
MT	Malta
MZZ	Ministrstvo za zunanje zadeve
NCP	National Contact Point (Nacionalna kontaktna točka)
NL	Nizozemska
NSIS	Nacionalni del schengenskega informacijskega sistema držav članic
NFL	Nacionalni forenzični laboratorij
OJ	Official Journal of EU (Uradni list EU)
OZN	Organizacija združenih narodov
PES	Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti
PEU	Pogodba o Evropski uniji
PL	Poljska
PNZ	Pravosodje in notranje zadeve
PP/ULP	palmprint against unsolved palmprint latent (odtisa dlani/sledi dlani)
PT	Portugalska
RO	Romunija
RS	Republika Slovenija
SE	Švedska
SI	Slovenija
Sirene	Supplementary Information Request at the National Entries (zahteve po dodatnih informacijah pri nacionalnih vnosih)
SIS	Schengenski informacijski sistem
SIS II	Druga generacija schengenskega informacijskega sistema
SK	Slovaška
SMPS	Sektor za mednarodno policijsko sodelovanje

SOC	Serious Organized Crime (hude oblike organizirane kriminalitete)
ST DOC	State Document (dokument, obvestilo oz. izjava države članice)
s-TESTA	Secure Trans European Services for Telematics between Administrations (Varne vseevropske storitve telematike med upravami omrežja)
STR	Short Tandem Repeat (male tandemske ponovitve)
TP/TP	ten-print against ten-print (primerjava prstni odtisi/prstni odtisi)
TP/UL	ten-print against unsolved fingerprint latent (primerjava prstni odtisi/prstne sledi)
TWG	Technical Working Groups (tehnične delovne skupine)
UK	Združeno kraljestvo
UKP	Uprava kriminalistične policije
UL	Uradni list (EU)
UPB	Uradno prečiščeno besedilo
Ur. l.	Uradni list (RS)
VRD	Vehicle Register Data (podatki iz registra motornih vozil)
ZInfP	Zakon o informacijskem pooblaščenju
ZKP	Zakon o kazenskem postopku
ZMV	Zakon o motornih vozilih
ZNDM	Zakon o nadzoru državne meje
ZNPP	Zakon o nalogah in pooblastilih policije
ZODP	Zakon o organizaciji in delu policije
ZPol	Zakon o policiji
ZTuj	Zakon o tujcih
ZVCP	Zakon o varnosti v cestnem prometu
ZVOP	Zakon o varstvu osebnih podatkov

1 UVOD

Zadnja širitev schengenskega območja v letu 2007 in 2008 je prinesla velikanske spremembe v prostoru Evropske unije oz. območju držav, kjer se izvaja schengenski pravni red. Devet držav članic Evropske unije je odpravilo kontrolo na notranjih mejah, s čimer se je tako ustvarilo območje od Baltika do Atlantika in od Zahodnega Balkana do Gibraltarja, kjer lahko državljan Evropske unije potuje brez ustavljanja na državnih mejah. Države so s tem sledile enemu izmed temeljnih svoboščin Evropske unije, to je zagotovitev prostega pretoka blaga, kapitala, storitev in oseb.

Poleg prednosti, ki jih območje držav Evropske unije s svojimi cilji zagotavlja, pa s tem nastanejo tudi veliki izzivi za službe, ki so v posameznih državah zadolžene za javno varnost. Schengenski sporazum iz leta 1985 je bil prvotno uveden kot deklaracija o nameri, katera je določala cilje, ki so jih postavile vlade Nemčije, Francije, Belgije, Nizozemske in Luksemburga za vzpostavitev režima prostega pretoka oseb. Že Schengenski sporazum iz leta 1985 je predvidel nekatere ukrepe za zagotovitev enake stopnje varnosti v državah, ki so pristopile k tej mednarodni pogodbi. Zaradi bojzani, da se bi po odpravi mejnih kontrol na notranjih mejah med pogodbenicami znižala stopnja varnosti, je Schengenski sporazum iz leta 1985 predvidel dolgoročne ukrepe, ki zajemajo uskladitev zakonodaje in postopkov s področja nadzora državne meje, zatiranja prometa s prepovedanimi drogami in orožjem ter eksplozivom, spodbujanja sodelovanja in čezmejnega delovanja policij ter okrepljeno sodelovanje med pristojnimi službami za potrebe mednarodne pravne pomoči. Države, ki so podpisale imenovani sporazum, so si tako zadale cilj, da ta vprašanja uredijo do začetka leta 1990. V letu 1990 so sprejele Konvencijo o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ki je opredeljevala odprta vprašanja in opredelila minimalne standarde, ki bi zagotovile odpravo mejnih kontrol med državami, hkrati pa zagotavljala visoko stopnjo varnosti za državljane. Med ključnimi segmenti te konvencije so bili podrobno razdelani ukrepi za zagotavljanje varnosti v notranjosti držav, poimenovani kot kompenzatorni ukrepi. Ti ukrepi so poleg ukrepov na zunanji meji obsegali minimalne standarde za policijsko sodelovanje in uvedbo schengenskega informacijskega sistema. Vzpostavitev schengenskega informacijskega sistema je predvidevala, da bodo v centralnem sistemu zbirke podatkov o osebah in predmetih, ki se jih v posamezni državi išče oz. jih v državi pogrešajo. Zavedanje

pomena potrebe po takšnem informacijskem sistemu je očitno, saj so države pogodbenice dejansko odpravile mejno kontrolo na notranjih mejah šele v letu 1995, ko je bil vzpostavljen in pričel delovati schengenski informacijski sistem.

Poleg schengenskega informacijskega sistema je konvencija opredelila tudi druge oblike policijskega sodelovanja. Tako je določila, da »države zagotovijo, da njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj« (Konvencija 1990, člen 39/1). S tem namenom je konvencija navedla, da »države določijo centralne organe, pristojne za mednarodno policijsko sodelovanje, preko katere se izmenjujejo zaprosila oz. izmenjujejo takšne informacije« (Konvencija 1990, člen 39/3).

Z Pogodbo o ustanovitvi Evropske unije v letu 1992 in vzpostavitvijo skupnega trga in štirih temeljnih svoboščin ter kasnejšo posodobitev Pogodbe o Evropski uniji iz leta 1997 so tako Schengenski sporazum in neposredno povezani akti postali del prava Evropske unije, znan kot schengenski pravni red (glej Arifkhanova 2006). Prav tako je Pogodba o Evropski uniji iz leta 1997 opredelila skupno težnjo držav članic k razvoju območja svobode, varnosti in pravice. S tem se je tudi izmenjava informacij med policijami, kot del policijskega sodelovanja, vključila v okvir Evropske unije.

Nadaljnji procesi širitve schengenskega prostora, vedno večje čezmejno povezovanje kriminalnih združb, teroristični napadi v nekaterih državah Evropske unije, razvoj novih tehnologij in vse večje zahteve po različnih vrstah informacij so vplivale na potrebo po naprednejšem oz. enostavnejšem načinu izmenjave informacij in podatkov za potrebe dela policij v državah Evropske unije.

Od Evropskega sveta v Tampereju leta 1999 se je politika Evropske unije na področju pravosodja in notranjih zadev razvijala v okviru splošnega programa. Pet let po sprejemu programa v Tampereju je Evropski svet sprejel nove usmeritve in odgovore glede izzivov na področju pravosodja in notranjih zadev. Ta načrt se je imenoval Haaški program in je imel za cilj »izboljšati zmogljivosti držav članic in Evropske unije tudi na področju izmenjave informacij in neposrednega operativnega policijskega sodelovanja« (Haški program 2005). Tako je program spodbujal države k inovativnem pristopu k čezmejni izmenjavi informacij in podatkov ter opredelil načelo dostopnosti. Načelo dostopnosti je bilo definirano tako, da naj

bi »pristojni uslužbenec organa države članice, ob upravičeni zahtevi, takoj in neposredno prejel vse informacije druge države članice« (prav tam).

Kljub poskusu razvoja tega področja bistvenega napredka na tem področju ni bilo mogoče zaznati. Dokler sedem ustanovnih držav ni v letu 2005 podpisalo t. i. Prümško pogodbo, ki se je do sedaj še najbolj približala načelu dostopnosti. Pogodba o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije je uvedla revolucionarno spremembo na tem področju, saj so si države pogodbenice dovolile neposreden elektronski dostop do določenih zbirk podatkov. Nadalje pa je pogodba predpisala tudi nekatere druge oz. nove oblike operativnega sodelovanja med pristojnimi službami. K Prümški pogodbi je v kratkem času pristopilo še več držav, v letu 2008 pa je večina določil pogodbe bilo prenesenih v evropski pravni red s Prümskim sklepom.

Nadaljnji razvoj in spremembe v evropskem prostoru zahtevajo nenehno prilagajanje varnostnim izzivom, temu se v veliki meri posveča tudi nov pet letni program na področju notranjih zadev in pravosodja, ki v ospredje postavlja tesnejše sodelovanje med pristojnimi službami na področju notranje varnosti držav članic EU.

2 METODOLOŠKO HIPOTETIČNI OKVIR

2.1 OPREDELITEV PROBLEMA IN CILJEV PROUČEVANJA

V času globalizacije in odprtosti prihaja bolj kot doslej v ospredje soodvisnost mednarodne skupnosti in nedeljivost mednarodne varnosti. V sodobnem varnostnem okolju je mogoče opaziti vedno več groženj mednarodni varnosti, njihovo vedno večjo transnacionalnost in kompleksnost.

Terorizem, čezmejna kriminaliteta in ilegalne migracije predstavljajo grožnjo globalni varnosti. Vse te grožnje so bolj raznolike kot v preteklosti, manj vidne in manj predvidljive, a tudi bolj povezane med seboj, zato države vse težje zagotovijo individualno varnost svojim državljanom. Za ta namen je potreben ustrezen pristop in pravočasna ter nesebična izmenjava informacij je tisto sredstvo, ki omogoča ustrezen odziv varnostnih organov.

Namen magistrske naloge je v čim večji meri proučiti in analizirati uspešnost Prümske pogodbe in Prümskega sklepa v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem. V kolikšni meri Prümska pogodba in Prümski sklep pomenita prednost, predvsem v smislu mehanizmov za omejevanje, nadzorovanje in odpravljanje čezmejne kriminalitete, ilegalnih migracij in terorizma. Na kakšen način to omogočata? Kakšen je njun potencial, kakšne so omejitve? Kolikšen je njun dejanski vpliv v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem?

2.2 HIPOTEZE

Za potrebe raziskave sem oblikovala eno glavno hipotezo ter dve pomožni hipotezi.

Delovna hipoteza:

- 1. Prümska pogodba predstavlja temelj za boljše sodelovanje na področju boja zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem.**

Pomožni hipotezi:

- 2. Prümška pogodba je nadgradnja čezmejnega sodelovanja.**
- 3. Prümški sklep predstavlja element tesnejšega sodelovanja v EU na področju notranje varnosti.**

2.3 UPORABLJENE METODE

Temeljna elementa proučevanja sta Prümška pogodba in prenos nekaterih njenih določb v evropski pravni red, torej Prümški sklep. V magistrskem delu je uporabljena deduktivna logika v okviru znanstvenega raziskovanja ter različna metodološka orodja zaradi multidisciplinarnosti teme, saj le-ta vključuje področje mednarodnih odnosov, politik EU, kriminalistike. Magistrsko delo vsebuje tako kvalitativni kot tudi kvantitativni pristop raziskovanja.

Uvodoma so opredeljeni temeljni pojmi ter stanje na področju izmenjave informacij z namenom zatiranja čezmejne kriminalitete, ilegalnih migracij in terorizma, ki je predstavljeno s pomočjo deskriptivne metode ter analize primarnih in sekundarnih virov. Za pridobitev relevantnih informacij in razumevanje teme so bili izvedeni razgovori s predstavniki slovenske policije. Slednje je služilo zbiranju podatkov preko govorne komunikacije, in sicer pri neposrednih upravljavcih zbirk, ki hkrati predstavljajo svojevrsten primarni vir.

Tretje poglavje je posvečeno nastanku in razvoju Prümške pogodbe ter njeni vključitvi v pravni red Evropske unije. Opredelitev primarnih virov (pogodba, sklep, implementacijski sklep) je bila izvedena s pomočjo deskriptivne metode, medtem ko je bila primerjalna analiza vsebine uporabljena pri analizi pogodbe in sklepa po področjih sodelovanja. Posebno podpoglavje je posvečeno pregledu implementacije pogodbe in sklepa v pravni red RS. Slednje je bilo opredeljeno s pomočjo analize primarnih virov (ustava, zakoni, uredbe). Primarni viri (zakoni, pravilniki, navodila) so bili podlaga tudi za analizo stanja v RS na področju izmenjave informacij in policijskega sodelovanja po Prümu. Stanje konkretne izmenjave podatkov pa je opredeljeno s pomočjo kvantitativne metode.

Posebno podpoglavje je posvečeno analizi uradnih statistik, ki jih vsako leto objavi Generalni sekretariat Sveta EU. Dodano vrednost predstavlja statistika izmenjave podatkov, pridobljenih s pomočjo informacij nacionalnih kontaktnih točk. Statistični podatki so vizualizirani s pomočjo grafikonov, pri čemer zaradi internega značaja statistik številčne vrednosti niso opredeljene, temveč zgolj nakazane. Glede na razpoložljivost podatkov je večji poudarek dan le statistiki izmenjave DNK profilov in daktiloskopskih podatkov. Pri teh podatkih gre za specifično področje izmenjave informacij, še posebej z vidika varstva osebnih podatkov. Izpostaviti je treba, da so obdelani le podatki iz leta 2011, saj pred tem enotna metodologija zbiranja podatkov glede izmenjav informacij med državami članicami EU še ni bila vzpostavljena ter tako podatkov ni mogoče primerjati.

Poglavje o nadaljnjem razvoju na področju izmenjave informacij in podatkov je nastalo na podlagi analize primarnih virov in empiričnih podatkov iz že izvedenih študij, ekspertiz in raziskav s področja notranje varnosti. Primerjalna zgodovinska analiza in deskriptivna analiza pa sta bili uporabljeni za popis večletnih programov s področja pravosodja in notranjih zadev.

Prüm kot orodje v izmenjavi informacij, je predstavljen v svojem poglavju na podlagi študije dveh primerov, ki še posebej izpostavljata njegovo učinkovitost in njegove prednosti.

Uporabo Prüma kot nepogrešljivega orodja v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem, je mogoče utemeljiti s pomočjo pričujoče poglobljene analize o učinkovanju določil Prümske pogodbe oz. Prümskega sklepa.

Za nastanek magistrskega dela je bila nujno potrebna tudi medčasovna analiza; opis preteklega, obstoječega in morebitnega prihodnjega stanja na področju izmenjave podatkov in informacij z namenom zatiranja čezmejne kriminalitete, ilegalnih migracij in terorizma.

2.4 TEMELJNI POJMI

2. 4. 1 Podatek, osebni podatek

Podátek (latinsko *Datum*) je trditev, sprejeta kot nominalna vrednost. Ponavadi podatki zajemajo številke, besede ali slike. Podatki so zapisana dejstva, predstavljena na jedrnat način, ki jim ljudje pripisujemo pomen s pomočjo lastnega znanja. Iz zbiranja podatkov dobimo informacijo (Wikipedia 2011, 7. februar). Podatek je predstavitev dejstva, koncepta ali instrukcije na formaliziran način, ki je primeren za komunikacijo, interpretacijo ali obdelavo s strani človeka ali stroja (Arnes 2011, 7. februar).

Konvencija Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov¹ definira osebni podatek kot »katerokoli informacijo, ki se nanaša na določenega ali določljivega posameznika (nosilec podatkov)« (prav tam, člen 2).

Pojmovanje podatka oz. informacije s področja policijskega sodelovanja povzema Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije,² ki jih pojmuje kot »kaksrše koli informacije ali podatke, ki jih imajo organi kazenskega pregona in kaksrše koli informacije ali podatke, ki jih imajo organi oblasti ali zasebni subjekti, in s katerimi razpolagajo organi kazenskega pregona« (Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ, člen 2). Prav tako tudi Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo RS ter pristojnimi organi v drugih državah članicah³ pojmuje informacije in podatke kot »kaksrše koli informacije ali podatke, povezane z odkrivanjem, preprečevanjem ali preiskovanjem kaznivega dejanja, ki jih pristojni organi vodijo ali lahko do njih dostopajo zaradi opravljanja z zakonom določenih nalog ali pa jih morajo državni organi in nosilci javnih pooblastil ali zasebni subjekti posredovati pristojnim organom na podlagi zahteve«

---

¹ *Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data*, Council of Europe, Strasbourg, 28. 1. 1981.

² *Council Framework Decision 2006/960/JHA of 18 December 2006 on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union*, imenovan tudi Švedski okvirni sklep (Swedish Framework decision) ali Švedska iniciativa (Swedish Initiative), UL EU L 386, 29. 12. 2006, 89.

³ Uredba je bila objavljena v Ur. l. RS 67/2008, v veljavi od 5. 7. 2008.

(Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo RS ter pristojnimi organi v drugih državah članicah 2008, člen 2).

Osebni podatek pomeni katerokoli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo,⁴ določljiva oseba pa je tista oseba, ki se jo lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 2a).⁵

Zakon o varstvu osebnih podatkov definira osebni podatek kot katerikoli podatek, ki se nanaša na posameznika, in sicer ne glede na to, v kateri obliki je izražen (ZVOP-1-UPB1 2007, člen 6/1). Pravica do varstva osebnih podatkov je temeljna človekova pravica, ki jo varuje tudi Ustava Republike Slovenije (člen 38).⁶

Obdelava osebnih podatkov pomeni kakršenkoli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki. Postopki se izvajajo z avtomatskimi sredstvi ali brez njih (npr. zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, širjenje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje) (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 2b).

Avtomatizirana obdelava je obdelava osebnih podatkov s sredstvi informacijske tehnologije (ZVOP-1-UPB1, 2007, člen 6). Osebni podatki se lahko obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je za obdelavo določenih osebnih podatkov podana osebna privolitev posameznika (prav tam, člen 8/1), prav tako pa mora biti tudi namen obdelave osebnih podatkov določen v zakonu (prav tam, člen 8/2).

V zvezi z avtomatsko obdelavo podatkov vsaka država članica uveljavi ukrepe, katerih namen je (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 22/2):

---

⁴ Posameznik, na katerega se osebni podatki nanašajo.

⁵ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, UL EU L 350, 30. 12. 2008, 60 – 77.

⁶ 38. člen (varstvo osebnih podatkov): »Zagotovljeno je varstvo osebnih podatkov. Prepovedana je uporaba osebnih podatkov v nasprotju z namenom njihovega zbiranja. Zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov določa zakon. Vsakdo ima pravico seznaniti se z zbranimi osebnimi podatki, ki se nanašajo nanj, in pravico do sodnega varstva ob njihovi zlorabi«.

- *nepooblaščenim osebam onemogočiti dostop do opreme za obdelavo podatkov, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov (nadzor dostopa do opreme);*
- *preprečiti nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali odnašanje nosilcev podatkov (nadzor nosilcev podatkov);*
- *preprečiti nepooblaščen vnašanje podatkov v podatkovne zbirke in nepooblaščen pregledovanje, spreminjanje ali brisanje shranjenih osebnih podatkov (nadzor shranjevanja);*
- *preprečiti uporabo sistemov za avtomatsko obdelavo podatkov nepooblaščenih oseb, ki uporabljajo opremo za sporočanje podatkov (nadzor uporabnikov);*
- *zagotoviti, da imajo osebe, pooblašcene za uporabo avtomatskega sistema obdelave podatkov, le dostop do podatkov, ki jih zajema njihovo pooblastilo za dostop (nadzor dostopa do podatkov);*
- *zagotoviti možnost preverjanja in ugotavljanja, katerim organom so osebni podatki bili ali bi lahko bili poslani oziroma jim je bil ali bi jim lahko bil omogočen dostop do njih prek opreme za prenos podatkov (nadzor prenosa);*
- *zagotoviti, da se lahko naknadno preveri in ugotovi, kateri osebni podatki so bili vneseni v sisteme za avtomatsko obdelavo podatkov ter kdaj in kdo jih je vnesel (nadzor vnosa);*
- *preprečiti nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali izbris osebnih podatkov med pošiljanjem osebnih podatkov ali med premeščanjem nosilcev podatkov (nadzor premeščanja);*
- *zagotoviti, da se lahko nameščeni sistemi v primeru prekinitve ponovno vzpostavijo (obnova);*
- *zagotoviti, da funkcije sistema delujejo, da se pojavljanje napak v funkcijah sporoči (zanesljivost) in da shranjeni podatki ne morejo postati neuporabni zaradi okvare sistema (neoporečnost).*

Med občutljive osebne podatke spadajo tudi profili DNK in daktiloskopski podatki (glej Okvirni sklep Sveta 2009/905/PNZ z dne 30. novembra 2009 o akreditaciji izvajalcev forenzičnih dejavnosti, ki opravljajo laboratorijske dejavnosti, člen 7).

2. 4. 2 Izmenjava informacij

"Z razvojem enotnega trga in informacijske družbe se je povečal pretok osebnih podatkov med državami članicami EU" (Opinions on organised, cross-border crime and corruption 2006, 3).

EU si je zastavila cilj vzdrževati in razvijati Unijo kot območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se visoka stopnja varnosti zagotavlja s skupnimi ukrepi držav članic na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah. Ta cilj je treba doseči s preprečevanjem kaznivih dejanj in bojem proti njim na podlagi tesnejšega sodelovanja med organi odkrivanja in pregona v državah članicah, pri čemer se spoštujejo načela in pravila v zvezi s človekovimi pravicami, temeljnimi svoboščinami in pravno državo, na katerih temelji Unija.

Izmenjava informacij in obveščevalnih podatkov o kaznivih dejanjih ali kriminalni dejavnosti je ključnega pomena, da lahko organi kazenskega pregona uspešno odkrivajo, preprečujejo in preiskujejo kazniva dejanja ali kriminalne dejavnosti. Skupni ukrepi na področju policijskega sodelovanja pomenijo, da je potrebna obdelava ustreznih informacij, ki mora biti urejena z ustreznimi določbami o varstvu osebnih podatkov.

V EU 38 % državljanov ocenjuje, da bi bilo potrebno osebne podatke izmenjavati sistematično, z namenom boja proti terorizmu in organizirani kriminaliteti. 40 % jih meni, da bi morala biti izmenjava takšnih podatkov omejena le na primere, v katerih se pojavijo osebe, osumljene terorističnih in drugih kriminalnih aktivnosti. 13 % jih podpira izmenjavo osebnih podatkov zgolj v primeru, če je le-ta nadzorovana s strani pristojne inštitucije. Samo 4 % vprašanih je menilo, da se osebni podatki pod nobenimi pogoji ne bi smeli izmenjavati med državami članicami, medtem ko se 5 % vprašanih ni opredelilo do te teme (Opinions on organised, cross-border crime and corruption 2006, 3).

V Haaškem programu za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji, ki ga je Evropski svet sprejel 4. novembra 2004, je poudarjena potreba po inovativnem pristopu k čezmejni izmenjavi informacij o kazenskem pregonu ob strogem upoštevanju ključnih pogojev na področju varstva podatkov, Komisija pa je bila pozvana, naj najkasneje do konca leta 2005 odda ustrezne predloge. Odraz tega je bil Akcijski načrt Sveta in Komisije o

izvajanju Haaškega programa za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 4).

Policijski in pravosodno organi, obveščevalne službe ter organizaciji, kot sta Europol in Eurojust, izmenjujejo informacije z namenom boja proti terorizmu in organizirani kriminaliteti.

Izmenjava osebnih podatkov v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, predvsem v skladu z načelom dostopnosti informacij, zapisanim v Haaškem programu, mora biti oprta na jasna pravila, ki krepijo medsebojno zaupanje med pristojnimi organi ter zagotavljajo varstvo zadevnih informacij, na način, da je izključena vsakršna diskriminacija glede takšnega sodelovanja med državami članicami, hkrati pa morajo biti v celoti spoštovane temeljne pravice posameznikov (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 5).

V zvezi s podatki, ki jih pristojni organi zbirajo ali obdelujejo za namen preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazni, Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 določa, da je potrebno opredeliti cilje varstva podatkov v okviru policijskih in pravosodnih delovanj ter določiti pravila glede zakonitosti obdelave osebnih podatkov. Na ta način je mogoče zagotoviti, da bodo vse izmenjane informacije obdelane zakonito in skladno s temeljnimi načeli, ki se nanašajo na kakovost podatkov. Obenem pa ne sme biti ogroženo legitimno delovanje policije, carine, pravosodnih in drugih pristojnih organov (Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ, člen 11). Bistveni del varstva osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja med državami članicami, so neodvisni nadzorni organi v posamezni državi članici (prav tam, člen 33).

Zakon o policiji navaja, da policija zbira osebne in druge podatke zaradi opravljanja nalog, ki so določene z zakonom. Prav tako sme posredovati zbrane osebne in druge podatke organom tujih držav ali mednarodnih organizacij, na njihovo zaprosilo ali lastno pobudo, ob pogoju dejanske vzajemnosti (ZPol-UPB7 2009, člen 54).

Prümska pogodba spodbuja hitro in učinkovito izmenjavo podatkov med podpisnicami. Postopki za skupno uporabo vključujejo zagotovila o točnosti in varnosti podatkov med

prenosom ter shranjevanjem, postopke za evidentiranje izmenjave in omejitve glede njihove uporabe. Pogodba omogoča izmenjavo podatkov iz nacionalnih policijskih podatkovnih baz DNK profilov, podatkovnih baz odtisov papilarnih linij (prstnih odtisov, odtisov dlani ipd.) in baz podatkov registriranih motornih vozil med državami podpisnicami, ter izmenjavo podatkov pri varnostno tveganih mednarodnih prireditvah, za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj, čezmejne kriminalitete in za zatiranje nezakonitih migracij med državami podpisnicami. Deli Prümske pogodbe, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in policijsko sodelovanje, so bili preneseni v pravni okvir EU.

2. 4. 3 Organizirana kriminaliteta, čezmejna kriminaliteta

Prve pojavne oblike organiziranega kriminala zasledimo v začetku sedemdesetih let. »Kriminal se je vedno prilagajal spremembam, ki so potekale v družbi« (Dobovšek 2009, 13). Prav tako ni več omejen na nacionalne meje ene države, temveč se vztrajno širi izven meja, kar skupinam organiziranega kriminala prinaša nove priložnosti, državam pa predstavlja oviro za uveljavljanje prava in s tem učinkovitega boja. »Natančna definicija sicer ne bi direktno pomagala v boju zoper organiziran kriminal, temveč bi pomenila temeljna izhodišča za nadaljnje delo in za poenotenje mednarodnega boja proti organiziranemu kriminalu« (Dobovšek 1997, 28). Na pomanjkanje enotne zakonske opredelitve organiziranega kriminala opozarja tudi Dvoršek, obenem pa navaja, da je vendarle mogoče izluščiti nekatere značilnosti tega pojava, ki ga označi kot »kontinuirano, najpogosteje hierarhično organizirano kriminalno delovanje večjega števila ljudi, ki načrtno delujejo na širokem (prekonacionalnem) prostoru. Po načelu delitve dela in tržne ekonomije, vendar prikrito, po potrebi pa izvajajo pritiske oziroma nasilje (navznoter in navzven)« (Dvoršek 2008, 139).

Konvencija Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu,⁷ katere cilje je krepitev sodelovanja za učinkovitejše preprečevanje in zatiranje mednarodnega

---

⁷ *United Nations Convention against Transnational Organized Crime*, podpisana 12. decembra 2000 v Palermu, v veljavo je stopila 29. septembra 2003. Slovenija je konvencijo ratificirala 9. aprila 2009 – glej Zakon o ratifikaciji Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu. Konvencijo dopolnjujejo še trije protokoli, ki obravnavajo specifična področja organiziranega kriminala, in sicer: Protokol za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki (*the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children*), podpisan 15. novembra 2001 v New Yorku, Slovenija ga je ratificirala 21. aprila 2004.; Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku (*the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air*), podpisan 15. novembra 2001 v New Yorku, Slovenija ga je ratificirala 21. aprila 2004.; in Protokol o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi (*the Protocol against the Illicit Manufacturing of*

organiziranega kriminala, organizirani kriminalno združbo definira kot »strukturirano skupino treh ali več oseb, ki v daljšem časovnem obdobju usklajeno deluje z namenom storitve enega ali več hudih kaznivih dejanj,⁸ da bi neposredno ali posredno pridobila finančne ali druge premoženjske koristi« (United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000, člen 2). Konvencija je najpomembnejši mednarodni instrument v boju zoper mednarodni organizirani kriminal in predstavlja pomemben korak naprej na tem področju. Države članice so s tem dokumentom prepoznale tako pomembnost problema organiziranega kriminala kot tudi potrebo po pospeševanju in stopnjevanju tesnega mednarodnega sodelovanja v boju zoper organiziran kriminal.

Tudi v okviru Sveta Evrope je mogoče zaslediti definicijo organizirane kriminalitete, ki jo pojmujejo kot »nezakonite aktivnosti, ki jih izvajajo strukturirane skupine treh ali več oseb v daljšem časovnem obdobju, s ciljem izvrševanja hudih kaznivih dejanj, z usklajenim delovanjem in uporabo groženj, nasilja, korupcije ali drugih sredstev, z namenom posredne ali neposredne pridobitve finančne ali druge premoženjske koristi« (Council of Europe Crime Analysis, Organised crime 2002, 6).

Odprava mej med državami članicami EU je med drugim okrepila tudi aktivnosti kriminalnih družb. K temu sta pripomogla tako tehnološki napredek kot tudi svoboda gibanja znotraj EU. Organiziran kriminal je prepoznan kot grožnja državljanom in ekonomijam ter institucijam znotraj EU. Kriminalne združbe zlahka opravljajo svoje dejavnosti preko mej, zato je odziv na ravni EU nujen. To se odraža tudi v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu, ki definira hudodelsko združbo kot »strukturirano združenje⁹ več kot dveh oseb, ki obstaja določeno obdobje ter deluje usklajeno in z namenom storitve kaznivih dejanj, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, z najdaljšim trajanjem vsaj štirih let ali s še strožjo kaznijo, in sicer da bi neposredno ali posredno pridobila finančne ali druge premoženjske koristi« (Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ, člen 1).

---

and Trafficking in Firearms, their Parts and Components and Ammunition), podpisan v New Yorku 15. novembra 2001, Slovenija ga je ratificirala 21. aprila 2004.

⁸ Ob tem konvencija definira hudo kaznivo dejanje kot tisto kaznivo dejanje, ki se kaznuje najmanj s štirimi leti zapora ali strožjo kaznijo.

⁹ Pomeni združenje, ki ni sestavljeno zgolj naključno za takojšnjo izvršitev kaznivega dejanja in ki nima nujno uradno določenih vlog svojih članov, kontinuitete članstva ali razvite strukture.

Kazenski zakonik RS opredeljuje pojem hudodelske združbe in določa, da je hudodelska združba »skupina najmanj treh oseb, ki so se združile za izvrševanje kaznivih dejanj, za katera se sme izreči kazen več kot tri leta zapora« (KZ-1 2008, člen 41). Prav tako opredeljuje tudi »kaznivo dejanje hudodelskega združevanja, ki ga stori tisti, ki v taki združbi sodeluje in tisti, ki tako združbo vodi ali organizira« (prav tam, člen 41).

Ob prebiranju literature o organizirani kriminaliteti ugotovimo, da pojem organizirana kriminaliteta različne institucije in avtorji bolj opisujejo, kot pa definirajo. Vendar ob podrobnem pregledu ugotovimo, da vsi opredeljujejo glavne elemente organiziranega kriminala, kot so:

- hierarhično združevanje več oseb;
- načrtnost pri delu;
- ustvarjanje čim večjega dobička;
- uporaba nasilja ali drugih oblik zastraševanja;
- vplivanje na gospodarstvo in družbene institucije.

Kot lahko razberemo iz navedenega, gre za izredno dinamičen in kompleksen pojav, njegove strukture pa so večplastne in prepletene, zanj pa je značilno, da se izredno hitro prilagaja novim okoliščinam.

Med temeljne dejavnosti organizirane kriminalitete uvrščamo trgovino z drogo, trgovino z orožjem, krajo in tihotapljenje avtomobilov, tihotapljenje ljudi, prostitucijo, igre na srečo, kreditiranje, izsiljevanje, tihotapljenje jedrskih snovi, trgovino z otroci, trgovino s človeškimi organi, računalniški kriminal, ponarejanje, korupcijo in pranje denarja (Dobovšek 2009).

Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kraljevine Belgije o policijskem sodelovanju definira organizirani kriminal kot (Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kraljevine Belgije o policijskem sodelovanju 2001, člen 1/6):¹⁰

---

¹⁰ Glej Zakon o ratifikaciji navedenega sporazuma. Ur. l. RS 58/2001, 13. 7. 2001.

vsa dejanja, ki jih stori kriminalna organizacija, opredeljena kot strukturalna združba, ki obstaja dalj časa in jo sestavljata več kot dve osebi ter deluje, da bi storila kazniva dejanja, ki se kaznujejo z zaporno kaznijo ali z odvzemom prostosti, če gre za vzgojno-varnostni ukrep, ki traja najmanj štiri leta, kadar so taka kazniva dejanja sama sebi namen ali so sredstvo za pridobitev premoženjske koristi in v danem primeru neustrezno vplivajo na delovanje javnih organov.

Pojem čezmejna kriminaliteta opredeljuje izvrševanje kateregakoli kaznivega dejanja,¹¹ ki se izvaja na ozemlju dveh ali več držav, praviloma pa se izvaja organizirano in z namenom prenašanja ali prevažanja predmetov kaznivega dejanja preko ene ali več državnih meja (npr. tihotapstvo oseb, orožja, prepovedanih drog, radioaktivnih in drugih prepovedanih snovi, prevoz ukradenih vozil in drugih ukradenih predmetov itd.) (Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nadzoru državne meje – ZNDM-2A 2009, 13).

Pojem vsebuje tudi kazniva dejanja, ki so storjena na ozemlju ene države, vendar se posledice, storilec, sredstvo kaznivega dejanja ali predmet kaznivega dejanja nahajajo oz. nastanejo na ozemlju druge države (npr. tatvina vozila v Italiji, vozilo se nahaja v Republiki Sloveniji) (Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nadzoru državne meje – ZNDM-2A 2009, 13).

Čezmejna kriminaliteta ogroža interese več kot samo ene države, saj se organizira čezmejno in izkorišča prednosti svobodnega pretoka blaga in storitev (Dobovšek 2009, 22).

Dogajanja v okviru čezmejne kriminalitete v Sloveniji zaznamuje predvsem njen geografski položaj z neposredno izpostavljenostjo tako imenovani balkanski poti, vzdolž katere domače in tuje organizirane kriminalne združbe izvršujejo kazniva dejanja, predvsem v povezavi z:

- nedovoljeno trgovino s prepovedanimi drogami;
- trgovino z ljudmi;
- tihotapstvom ljudi;
- orožja in
- visoko obdavčljivega blaga.

---

¹¹ Kaznivo dejanje je človekovo protipravno dejanje, ki ga zakon zaradi nujnega varstva pravnih vrednot določa kot kaznivo dejanje in hkrati določa njegove znake ter kazen za krivega storilca (KZ-1, 2008, člen 16).

Poleg tradicionalnih kaznivih dejanj čezmejne organizirane kriminalitete se pojavljajo tudi oblike organiziranega gospodarskega kriminala (pranje denarja, korupcija), splošnega kriminala in v zadnjem času zelo pogosto računalniškega kriminala.

2. 4. 4 Ilegalne migracije

Migracije oziroma selitve običajno opredeljujemo kot prostorske premike prebivalcev ali selivcev iz odselitvenega v priselitveno območje. Emigracija označuje odselitve iz države, imigracija pa priselitve v državo (Malačič 2000, 155-156).

Mednarodne migracije imajo lahko zelo različno ozadje. Vzroki so največkrat ekonomski, politični, verski in drugi. Med spodbujevalce mednarodnih migracij pa sodijo naslednji dejavniki (Migracije-Bilten 1997, 5):

- *razkorak med razvitimi in nerazvitimi državami;*
- *eksplozija prebivalstva v nerazvitih državah;*
- *staranje in upadanje aktivnega prebivalstva v industrijsko razvitih državah,*
- *vedno večje komunikacijske možnosti, zlasti transportne,*
- *liberalizacija pretoka ljudi, blaga in kapitala;*
- *propad zaprtih socialističnih sistemov,*
- *internacionalizacija trga dela in globalizacija trga dobrin in storitev.*

Del množičnih migracij predstavlja nezakonito priseljevanje, ki postaja vse večji varnostni problem, tako v ciljnih kot tudi v tranzitnih državah, hkrati pa dobiva transnacionalne dimenzije.

Ilegalne migracije so v zadnjih letih postale eden pomembnejših vidikov migracijskih politik večine razvitejših držav. Države sicer poskušajo zaježiti reke ilegalnih migrantov, vendar zaenkrat brez vidnih uspehov. Ilegalne migracije predstavljajo globalni varnostni problem, ki prestopa nacionalne meje držav ter posredno in neposredno vpliva tudi na nacionalno varnost

drugih držav, kar zahteva še večjo stopnjo sodelovanja med državami, tako med članicami EU kot tudi tretjimi državami.¹²

Protokol OZN proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku,¹³ definira nezakonit vstop kot »prestop meje brez izpolnjevanja potrebnih zahtev za zakonit vstop v državo sprejemnico« (Protokol OZN proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku 2000, člen 3).

Sporočilo Komisije o prednostnih nalogah politike v boju proti nezakonitemu priseljevanju državljanov tretjih držav¹⁴ nezakonito priseljevanje označi kot izraz, ki se uporablja za opisovanje različnih pojavov, in sicer (COM/2006/402, točka 3):

- *državljan tretjih držav, ki vstopajo na ozemlje države članice nezakonito po kopnem, morju ali zraku, vključno s tranzitnimi območji na letališču;*
- *pogosto vstopijo z uporabo lažnih ali ponarejenih dokumentov ali s pomočjo organiziranih kriminalnih mrež tihotapcev in trgovcev z ljudmi;*
- *poleg tega precejšnje število oseb vstopi zakonito in z veljavnim vizumom ali v skladu z režimom potovanj brez vizumov, pa prekorači bivanje ali spremeni namen bivanja brez odobritve oblasti;*
- *nazadnje so tu še neuspešni prosilci za azil, ki ne zapustijo ozemlja po pravnomočni negativni odločbi.*

Med množico ukrepov za nadzor in preprečevanje ilegalnih migracij spadajo tudi: poostren nadzor meja in mejnih prehodov, ustrezna vizumska politika, notranja kontrola in odstranjevanje tujcev iz države, ustrezna politika regularizacije, kazni za delodajalce, ki nezakonito zaposlujejo tujce, kazni za tihotapce migrantov. Ilegalne migracije so pojem, ki je neločljivo povezan s kriminaliteto. Tovrstno kriminaliteto lahko razdelimo na primarno, kamor štejemo kazniva dejanja, ki jih neposredno storijo ilegalci, ter sekundarno, ki sega na področje organiziranega kriminala (Cinac 2003, 4-5).

---

¹² Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije (ZTuj-2, 2011, člen 2).

¹³ *Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air*. Glej *Zakon o ratifikaciji protokola proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu*. Ur. l. RS 48/2004, 30. 4. 2004.

¹⁴ *Communication from the Commission on Policy priorities in the fight against illegal immigration of third-country nationals*.

Konvencija št. 143, sprejeta na ILO konferenci leta 1975, definira ilegalne migracije kot tiste migracije, kjer migranti med migracijo, ob prihodu ali med svojim bivanjem in z zaposlitvijo kršijo mednarodne multilateralne ali bilateralne instrumente, dogovore ali nacionalne zakone in predpise (Tapinos 1999, 229). Nelegalni ali ilegalni migranti pa so osebe, ki ne izpolnjujejo zahtev države gostiteljice za vstop, bivanje ali opravljanje gospodarske dejavnosti (Akcijski program mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju - Kairo 1994, 60).

Pojem nedovoljena migracija je treba razumeti kot gibanje državljanov tretjih držav preko državne meje na nedovoljen način, brez ustreznih dovoljenj in listin, kakor tudi izvajanje dejavnosti znotraj države, ki omogočajo takšna dejanja (npr. prevoz oseb, ki so vstopile ilegalno) (Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nadzoru državne meje – ZNDM-2A 2009, 13).

Nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo je opredeljen v Zakonu o tujcih (ZTuj-2). Za nedovoljen vstop tujca¹⁵ v državo se šteje, če vstopi v državo, čeprav mu je bil vstop zavržen, se izogne mejni kontroli ali pa pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke (ZTuj-2 2011, člen 12).

Preverjanje zakonitosti bivanja zajema preverjanje, ali tujec oziroma državljan tretje države na ozemlju Republike Slovenije prebiva zakonito, torej ali poseduje vsa potrebna dovoljenja (npr. veljaven vizum, veljavno dovoljenje za delo, ali ni prekoračil dovoljeno obdobje bivanja). Nezakonito prebivanje je podrobneje opredeljeno v 60. členu Zakona o tujcih. Ta določa, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji v primeru (ZTuj-2 2011, člen 60):

- *če je nedovoljeno vstopil;*
- *če mu je bil razveljavljen vizum ali pa je potekel rok za katerega je bil izdan;*
- *ali pa prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju s vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodnega sporazuma lahko v Republiki Sloveniji;*
- *če nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati..*

---

¹⁵ Tujec je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije (ZTuj-2, 2011, člen 2).

Z namenom ugotavljanja nedovoljenega vstopa, preverjanja zakonitosti bivanja na ozemlju Republike Slovenije ter preprečevanja in odkrivanja nedovoljenih migracij in čezmejne kriminalitete, lahko policisti zoper osebo, za katero obstaja utemeljena verjetnost, da naj bi prestopila notranjo mejo, izvajajo naslednje izravnalne ukrepe (ZNDM-2-UPB-1 2010, člen 35):

- pregled listin;
- preverjanje osebe;
- kontrola osebe ter
- kontrola prevoznega sredstva in stvari.

2. 4. 5 Terorizem

Terorizem je opredeljen na veliko načinov, vendar splošno sprejeta in uveljavljena definicija ne obstaja.

»Etimološko beseda teror izhaja iz latinske besede *terror* in pomeni strah, nasilje. Terorizem pomeni uporabljanje oziroma izvajanje terorja (kot politične metode)« (Verbinc v Purg 1997, 28) in terorist je torej tisti, ki uporablja veliko nasilja, zlasti proti političnim nasprotnikom, za dosego določenega cilja. Z nasiljem poskuša tudi doseči, da v nasprotniku vzbudi strah.

»Terorizem lahko opredelimo kot načrtovanje, organiziranje, izvajanje in podpiranje nasilnih dejavnosti večinoma proti nedolžnim civilnim ciljem za doseganje političnih ciljev (predvsem v smeri vplivanja na vlade, da sprejmejo ali ne sprejmejo določene ukrepe)« (Prezelj 2006, 178). Avtor k tej definiciji prišteva še grožnje s terorizmom in podporne dejavnosti, kot so financiranje terorizma, usposabljanje, tihotapljenje ipd.

Dejavniki, ki vplivajo na razvoj terorizma, so politične, ekonomske in socialne narave. Na naraščanje terorističnih pojavov vplivajo predvsem družbenoekonomske spremembe. Bistvo terorističnih dejanj ni število žrtev, temveč medijska pozornost in odmevnost terorističnega dejanja (Dobovšek 2009, 88-89).

Terorizem in teroristične organizacije torej opredeljujejo naslednje značilnosti (Krunić v Dobovšek 2009, 90):

- politični cilji;
- uporaba nasilja;
- nelegitimnost nasilja;
- trajnost;
- zavestnost dejanj;
- primarni namen vplivanja na širšo ciljno skupino;
- žrtve so sekundarnega pomena;
- brezobzirnost;
- težnja po propagandi;
- organiziranost.

Pojavne oblike terorizma so različne. Najpogostejši so umori, ugrabitve, zajetja talcev, požari, eksplozije, oboroženi napadi, napadi na varnost posebnih vrst javnega prometa, ugrabitev letal ali ladij, sabotaze, diverzije, naklepno ogrožanje ljudi in okolja z nevarnimi snovmi, izsiljevanja, grožnje in zavajanje ljudi z izzivanjem množičnih neredov in nemirov, klasična kazniva dejanja, storjena v hudodelskih združbah z namenom vznemirjanja ljudi, druge oblike povzročanja strahu in negotovosti.

Avtorji ločujejo med več vrstami terorizma (Pavič 2009, 25-30):

- verski terorizem;
- nacionalistični terorizem;
- državni terorizem;
- levičarski terorizem;
- desničarski terorizem;
- terorizem narodnoosvobodilnih gibanj;
- narkoterorizem;
- anarhistični terorizem;
- računalniški terorizem.

Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju terorizma¹⁶ ne definira pojma terorizem oz. teroristična dejanja, temveč napoti na druge mednarodne dokumente, ki so v preteklosti nastali na tem področju in jih konvencija navaja v dodatku.¹⁷ Dodatno izpostavi le javno ščuvanje k terorističnim napadom ter novačenje in usposabljanje za terorizem. V Konvenciji je mogoče najti tudi definicijo namena terorističnih dejanj, in sicer »da s svojo naravo ali vsebino resno zastrašijo prebivalstvo ali neupravičeno prisilijo vlado ali mednarodno organizacijo, da izvede kakršno koli dejanje ali se mu odreče, ali da resno destabilizirajo ali uničijo temeljne politične, ustavne, gospodarske ali socialne strukture države ali mednarodne organizacije« (prav tam, 2005, preambula). Prav tako konvencija definira tudi ukrepe za izboljšanje in razvoj sodelovanja med državnimi organi držav pogodbenic za namen preprečevanja terorističnih dejanj in njihovih negativnih posledic ter med drugim izpostavi tudi izmenjavo informacij.

Okvirni sklep 2002/475/PNZ¹⁸ predstavlja začetke boja proti terorizmu v Evropski uniji in uvaja definicijo terorizma, ki zajema naslednja teroristična kazniva dejanja (Okvirni sklep 2002/475/PNZ, člen 1):

- *napadi na človekovo življenje, ki lahko povzročijo smrt;*
- *napadi na fizično integriteto človeka;*
- *ugrabitev ali zajetje talcev;*
- *znatno uničevanje vladnih ali javnih objektov, transportnega sistema, infrastrukture, vključno z informacijskim sistemom, pričvrščenih ploščadi, ki se nahajajo na epikontinentalnem pasu, javnega kraja ali zasebne lastnine, ki lahko ogrozi človekovo življenje ali povzroči večjo gospodarsko izgubo;*

---

¹⁶ *Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism, Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism*, podpisana 16. maja 2005 v Varšavi, v veljavi od 1. junija 2007; glej Zakon o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju terorizma, sprejet 25. septembra 2009, objavljen 27. oktobra 2009, v veljavi od 11. novembra 2009.

¹⁷ 1) Konvencija o zatiranju nezakonite ugrabitve zrakoplovov, podpisana 16. decembra 1970 v Haagu; 2) Konvencija o zatiranju nezakonitih aktov zoper varnost civilnega zrakoplovstva, sklenjena 23. septembra 1971 v Montrealu; 3) Konvencija o preprečevanju in kaznovanju kaznivih dejanj proti mednarodno zaščitenim osebam, vključno z diplomatskimi predstavniki, sprejeta 14. decembra 1973 v New Yorku; 4) Mednarodna konvencija proti jemanju talcev, sprejeta 17. decembra 1979 v New Yorku; 5) Konvencija o fizičnem varovanju jedrskega materiala, sprejeta 3. marca 1980 na Dunaju; 6) Protokol o zatiranju nezakonitih dejanj zoper varnost civilnega letalstva, sestavljen 14. februarja 1988 v Montrealu; 7) Konvencija za preprečevanje nezakonitih dejanj zoper varnost pomorske plovbe, sestavljena v Rimu 10. marca 1988; 8) Protokol za preprečevanje nezakonitih dejanj zoper varnost ploščadi, postavljenih na epikontinentalnem pasu, sestavljen v Rimu 10. marca 1988; 9) Mednarodna konvencija o zatiranju terorističnih bombnih napadov, sprejeta 15. decembra 1997 v New Yorku; 10) Mednarodna konvencija o zatiranju financiranja terorizma, sprejeta 9. decembra 1999 v New Yorku.

¹⁸ Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (UL EU L 164/3, 22. 6. 2002).

- *ugrabitev letal, ladij ali drugih sredstev javnega ali tovornega transporta;*
- *proizvodnja, posedovanje, nakup, prevoz, dobava ali uporaba orožja, razstreliv ali jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja, kot tudi raziskave in razvijanje biološkega in kemičnega orožja;*
- *spuščanje nevarnih snovi ali povzročanje požarov, poplav ali eksplozij, ki lahko ogrozijo človekovo življenje;*
- *motnje ali prekinitve oskrbe z vodo, elektriko ali drugimi osnovnimi naravnimi viri, ki lahko ogrozijo človekovo življenje;*
- *grožnja, da se bo izvršilo katero od zgoraj naštetih dejanj.*

Zaradi povečanja groženj terorističnih dejanj v zadnjih letih ter uporabe informacijske tehnologije za tovrstne namene, je bilo potrebno podlago za protiteroristično politiko Evropske unije posodobiti in vzpostaviti ustrezen pravni okvir, zato je Komisija pripravila predlog o spremembi okvirnega sklepa, v katerem izvirnemu besedilu dodaja tri teroristična kazniva dejanja (Okvirni sklep Sveta 2008/919/PNZ, člen 1):¹⁹

- javno spodbujanje k terorističnemu kaznivemu dejanju;
- novačenje za teroristične dejavnosti;
- usposabljanje za teroristične dejavnosti.

Komisija je v tem primeru povzela Konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju terorizma, ki ravno tako navaja te tri vrste terorističnih kaznivih dejanj.

Mogoče se na prvi pogled sicer to zdi malo, a ta tri kazniva dejanja so nesporno dodana vrednost, saj se z njimi razširja področje uporabe okvirnega sklepa: prvič, definicija "teroristične dejavnosti" iz okvirnega sklepa je obsežnejša in popolnejša od definicije, podane v konvenciji Sveta Evrope; poleg tega pa nobena od konvencij OZN, na katero se sklicuje, ne zajema uboja civilistov s strelnim orožjem (omenjeno je le razstrelivo); in drugič, pravna ureditev iz okvirnega sklepa je zelo popolna in na primer določa sankcije, ki bi se avtomatično uporabljale za našeta kazniva dejanja. Seveda pa je izredno pomembno, da države članice kar se da hitro ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope o

---

¹⁹ Okvirni sklep Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008 o spremembi Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu (UL EU L 330, 9. 12. 2008, 21–23).

preprečevanju terorizma, saj bi vzporedna in kombinirana uporaba obeh instrumentov ponudila optimalna jamstva za državljane Unije in državljane držav članic Sveta Evrope (Mnenje Evropskega parlamenta, Odbora za pravne zadeve 2008, 3).

Kazenski zakonik RS podaja definicijo terorizma v 108. členu, kjer navaja (KZ-1 2008):

Kdor z namenom, da bi uničil ali hudo ogrozil ustavne, gospodarske, socialne ali politične temelje Republike Slovenije ali druge države ali mednarodne organizacije, da bi hudo zastrašil prebivalstvo oziroma da bi prisilil vlado Republike Slovenije ali druge države ali mednarodno organizacijo, da nekaj stori ali opusti, stori ali grozi, da bo storil, eno ali več od naslednjih dejanj:

- *napad na življenje in telo ali na človekove pravice in svoboščine;*
- *ugrabitev ali zajetje talcev;*
- *precejšnje uničenje državnih ali javnih objektov ali predstavništev tujih držav, prevoznega sistema, infrastrukture, informacijskega sistema, pričvrščenih ploščadi v epikontinentalnem pasu, javnega kraja ali zasebne lastnine;*
- *ugrabitev letala, ladje ali javnega prevoznega sredstva;*
- *proizvodnjo, posest, nakup, prevoz, dobavo ali uporabo orožja, razstreliva, jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja;*
- *raziskovanje in razvoj jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja;*
- *ogrožanje varnosti s spuščanjem nevarnih snovi oziroma povzročanjem požarov, poplav ali eksplozij;*
- *motnjo ali prekinitev oskrbe z vodo, elektriko ali drugimi za življenje ljudi osnovnimi naravnimi viri, ki lahko ogrozijo življenje ljudi, se kaznuje z zapornom od treh do petnajstih let.*

Prav tako je kaznivo financiranje terorizma (KZ-1 2008, člen 109), ščuvanje in javno povečevanje terorističnih dejanj (prav tam, člen 110) ter novačenje in usposabljanje za terorizem (prav tam, člen 111).

Da bi se uspešno zoperstavili terorizmu, je potrebno uporabiti vse razpoložljive ukrepe, od policijskih in pravosodnih do finančnih in vojaških, seveda v skladu z nacionalnim in mednarodnim pravom ter ob upoštevanju človekovih pravic. Kot opozarja Prezelj,

terorizem predstavlja ključno grožnjo nacionalni in mednarodni varnosti in spada med zelo kompleksne pojave zaradi številnih vzrokov, metod in posledic. Odziv na terorizem zato zahteva tudi kompleksno odzivanje oziroma aktiviranje velikega dela nacionalno-varnostnega sistema, ki zajema številne organe v vsaki posamezni državi, kot so: policija, civilne in vojaške obveščevalne službe, finančne obveščevalne enote ali organi za preprečevanje pranja denarja, civilna zaščita, oborožene sile, ministrstva za zdravje, laboratoriji, diplomacija, carinske službe in drugi. Obenem avtor izpostavi tudi medresorsko sodelovanje in koordiniranje na operativni in strateški ravni v boju proti terorizmu, in sicer na vseh stopnjah protiterorističnega delovanja. Ključnega pomena v boju proti terorizmu je pridobivanje in izmenjava informacij in podatkov ter ocena le-teh (Prezelj 2007, 65-80).

2. 4. 6 Podobnosti in razlike med organizirano kriminaliteto in terorizmom

Dejavnosti in način dela skupin organiziranega kriminala in terorističnih skupin se zelo pogosto prepletajo. Podobnost se kaže predvsem v organizacijski strukturi, občutku pripadnosti skupini, nasilnih dejanjih. Kriminalne dejavnosti tovrstnih skupin so podobne in predstavljajo veliko nevarnost tako za državo kot tudi širše, taktika boja proti skupinam organiziranega kriminala in terorističnim skupinam pa je enaka. Tako lahko opazimo naslednje podobnosti med organiziranim kriminalom in terorizmom (Dobovšek 2009, 94):

- dejanja članov organizacij so vnaprej načrtovana in zavedna;
- oboji uporabljajo silo in grožnjo za doseganje ciljev;
- oboji za svoja dejanja uporabljajo ugrabitve, umore in izsiljevanja;
- delovanje obojih je ilegalno in za državo kriminalizirano;
- pripadnost skupini je pomemben dejavnik, izstop ni mogoč;
- pridobivanje denarja je primarna dejavnost.

Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti na različnosti, s pomočjo katerih razlikujemo skupine organiziranega kriminala od terorističnih skupin, in sicer:

- teroristične skupine se zavzemajo za politične in ideološke spremembe sistema, organizirane kriminalne skupine pa za večji delež na tržišču in povečanje materialnih koristi;
- teroristi na sodiščih priznavajo svoja dejanja in to uporabijo za predstavitve v javnosti, pripadniki organiziranih kriminalnih skupin pa zanikajo vpletenost v kriminalno organizacijo in njene dejavnosti;
- teroristi skušajo doseči čim večji odmev v medijih in skušajo tekmovati z vlado pred javnostjo, organiziran kriminal pa se medijev in javnosti izogiba;
- povezave med žrtvijo in teroristi ponavadi ni, pri organiziranemu kriminalu pa je žrtev v večini primerov tesno povezana z dejanjem;
- med skupinami organiziranega kriminala obstajata tekmovalnost in boj za teritorij, česar pri terorističnih skupinah ni opaziti (Dobovšek 2009, 94-95).

Kot že rečeno, je glavna motivacija organiziranega kriminala dobiček, motivacija terorizma pa je povsem politične narave. Podlaga je ideološka, ostale dejavnosti, kot so trgovina z drogami in orožjem, pa predstavljajo sodelujoče dejavnosti, ki so namenjene financiranju terorističnih aktivnosti. Kot navaja Dobovšek (2009, 95), se »organiziran kriminal bori za moč, s katero bo ustvaril čim večji dobiček, terorizem pa dobiček potrebuje zato, da si bo ustvaril moč«.

Prav zaradi podobnosti prihaja do tega, da pri nekaterih skupinah ne moremo potegniti točne meje med eno in drugo obliko delovanja. Zato so tudi oblike boja proti terorizmu in organiziranemu kriminalu podobne, vse pa temeljijo na mednarodnem sodelovanju in pomoči, še posebej na izmenjavi informacij.

3 IZMENJAVA INFORMACIJ Z NAMENOM ZATIRANJA ČEZMEJNE KRIMINALITETE, ILEGALNIH MIGRACIJ IN TERORIZMA V EU

3.1 Razvoj policijskega sodelovanja

Policijsko sodelovanje znotraj EU je konstanten proces, ki se razvija premo sorazmerno s spremembami v družbenem okolju, tako v državah članicah EU kot tudi v svetu. Predstavlja enega najbolj pomembnih dejavnikov v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem.

V dobi hitrega pretoka ljudi, storitev in informacij se postavlja vprašanje nadzora državnih meja in s tem povezane suverenosti države, ki ne dopušča vmešavanja ene države v notranje zadeve druge države. Meje predstavljajo ovire za organe pregona in izvedbo sodnih postopkov. Ker skupna policija, ki bi preganjala storilce kaznivih dejanj ne glede na meje, ki ločujejo države in njihove jurisdikcije, ne obstaja, je edina rešitev tesno policijsko sodelovanje ter sklepanje meddržavnih sporazumov.

Policijsko sodelovanje poteka preko mednarodnih organizacij, zlasti Interpola, Europol, ter v okviru Schengna. Prav tako pa poteka tudi v okviru bilateralnih in multilateralnih sporazumov, ki lahko določajo posebne ukrepe za izmenjavo informacij, ter preko policijskih atašejev in uradnikov za zvezo ali centrov za policijsko in carinsko sodelovanje.

Od Maastrichtske pogodbe²⁰ pa vse do danes se kaže nenehna krepitev sodelovanja na področju pravosodja in notranjih zadev v državah članicah in institucijah EU. V tistem času so se države članice dogovorile le za zelo omejeno policijsko sodelovanje in je bilo tako v večji meri prepuščeno mednarodnemu sodelovanju.

---

²⁰ Pogodba o Evropski uniji, ki je bila podpisana v Maastrichtu 7. februarja 1992 in je začela veljati 1. novembra 1993.

V Amsterdamski pogodbi²¹ so bile te politike določene v treh vidikih: svoboda, varnost in pravica. Tako je ta pogodba uvedla pojme območje svobode, varnosti in pravice namesto pojma pravosodje in notranje zadeve. Svoboda je vključevala prosto gibanje oseb, imigracijo, azil itd.; varnost je vključevala tako notranje kot tudi zunanje aspekte, kot npr. terorizem, organiziran kriminal, trgovino z drogo, trgovino z ljudmi itd.; ter območje pravice, ki je obsegalo pravosodno sodelovanje na področju civilnega in kazenskega prava.

Z Lizbonsko pogodbo²² je EU naredila korak naprej v nadaljnji krepitvi policijskega sodelovanja. Ravno področje policijskega sodelovanja je doživelo ključne spremembe na področju zakonodajnih postopkov in operativnega sodelovanja, saj je bila okrepljena tudi zakonodajna iniciativa Evropske komisije. Nadalje pa tudi krepitev agencij, institucij in delovnih teles EU v smeri izboljšanja operativnih zmogljivosti za policijsko sodelovanje.

3.1.1 Interpol

Najstarejša organizacija mednarodnega policijskega sodelovanja je organizacija kriminalistične policije Interpol. Gre za največjo svetovno policijsko organizacijo, v katero je vključenih 190 držav članic (januar 2011).²³

RS je postala polnopravna članica Interpola na prvem plenarnem zasedanju Generalne skupščine Interpola 4. novembra 1992, v Dakarju.²⁴ Slovenska policija je zaupanja vreden partner v mednarodni organizaciji kriminalistične policije Interpol in aktivno prispeva k uspešni izvedbi nalog organizacije v prizadevanju za doseg skupnega cilja, ki je ustvariti varen svet. Slovenska policija ima od leta 2007 sekundiranega enega uslužbenca, ki opravlja delo in naloge na Generalnem sekretariatu Interpola.

Interpol je ustanovljen z namenom, da pospešuje čezmejno policijsko sodelovanje in sodeluje z vsemi nacionalnimi in mednarodnimi organizacijami, službami ter vejami oblasti, katerih namen in cilj je preprečevanje in boj proti mednarodnemu kriminalu. Ustanovna listina

---

²¹ Podpisana 2. oktobra 1997 in je začela veljati 1. maja 1999.

²² Podpisana 13. decembra 2007 in je začela veljati 1. decembra 2009.

²³ Interpol Member countries, dostopno prek: <http://www.interpol.int/Member-countries/World> (9. januar 2012).

²⁴ Nacionalni centralni biro INTERPOLa Ljubljana v skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije iz leta 1992 predstavlja celotna Uprava kriminalistične policije. Mednarodno sodelovanje v okviru organizacije Interpol se izvaja preko GPU UKP – Sektorja za mednarodno policijsko sodelovanje (Oddelek INTERPOL).

Interpola določa, da se države članice spodbuja k sodelovanju pri dejavnostih policijskih organizacij, kot tudi pri zahtevah za policijsko sodelovanje, ki jih pošljejo druge države članice v skladu s svojo zakonodajo. Takšno sodelovanje je torej v lastni presoji vsake države članice, ki mora upoštevati svojo nacionalno zakonodajo in mednarodne obveznosti na splošno in do države prosilke.

Prav tako Interpol zagotavlja svojim članicam direkten dostop do različnih zbirk podatkov, med katere spadajo: zbirka nominalnih podatkov (znani mednarodni kriminalci, pogrešane osebe, trupla), zbirka DNK profilov, zbirka prstnih odtisov, zbirka slik, povezanih s spolno zlorabo otrok, zbirka ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov, zbirka ukradenih administrativnih listin, zbirka ukradenih motornih vozil, zbirka ukradenih umetnin, zbirka podatkov o osebah, ki so osumljene povezav s terorističnimi aktivnostmi, zbirka o orožju in zbirka podatkov o piratih (Interpol, Databases fact sheet 2012).

Vse nacionalne enote držav članic Interpola so povezane z zaščitenim elektronskim komunikacijskim sistemom I-24/7, kar državam članicam omogoča hitro in varno komuniciranje po vsem svetu.

Že leta 2003 se je Slovenija povezala v sistem I-24/7, globalni policijski komunikacijski sistem, ki omogoča varno izmenjavo informacij 24 ur na dan. Pomemben mejnik v sodelovanja slovenske policije z Interpolom predstavlja integracija podatkovnih baz Interpola v slovenski nacionalni policijski sistem v letu 2009. Gre za implementacijo sistema neposrednega dostopa do podatkovnih baz. S tem je vzpostavljena zmožnost, da lahko slovenski policist istočasno z enim preverjanjem preveri podatke v nacionalnem policijskem sistemu, Schengenskem informacijskem sistemu (SIS) in podatkovnih bazah Interpola o iskanih osebah, ukradenih vozilih ter ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih. S tem je Slovenija povečala nacionalno varnost, varnost svojih državljanov in obiskovalcev ter dosegla enega od temeljnih ciljev Interpola - zagotovitev dostopa do storitev in baz organizacije policistom na terenu. S tako povezano uporabo sistemov je slovenska policija postala veliko bolj učinkovita, hkrati pa je takšen način integracije postal vzorec tudi za druge države (Furman 2012).

Skladno s Stockholmskim programom so države članice izpostavile nujnost krepitev s to ključno mednarodno policijsko organizacijo na področju odkrivanja in pregona (Stockholmski program 2009, 82)

Julija 2008 je Interpol napotil posebnega predstavnika v EU in na ta način je bilo vzpostavljeno še tesnejše sodelovanje med obema pomembnima akterjema na področju varnosti, kar bo pripomoglo k sinergiji aktivnosti in preprečevanju podvojevanja aktivnosti držav, institucij in agencij.

Z namenom krepitev sodelovanja med Interpolom in agencijami EU na področju pravosodja in notranjih zadev, so le-ti tako tudi vzpostavili dvostranske sporazume o sodelovanju, tako Cepak,²⁵ Europol²⁶ in tudi Frontex.²⁷ S tem se kaže trend, da se poleg sodelovanja držav članic EU z ključnimi mednarodnimi policijskimi organizacijami krepi tudi sodelovanje EU in njenih agencij s takšnimi organizacijami, kar bo omogočalo hitrejše in lažje sodelovanje med organi odkrivanja in pregona.

3.1.2 Europol

Evropski policijski urad (Europol) je bil ustanovljen na podlagi konvencije leta 1995 in je začel delovati leta 1999, agencija EU pa je postal januarja 2010, na podlagi sklepa Sveta 2009/371/PNZ.²⁸ Urad je specializiran organ s sedežem v Haagu, na Nizozemskem. Njegove glavne naloge obsegajo (Sklep Sveta 2009/371/PNZ, člen 5):

- *zbiranje, hrambo, obdelovanje, analiziranje in izmenjavo informacij ter kriminalističnih obveščevalnih podatkov;*
- *prek nacionalne enote pristojne organe držav članic obveščanje o informacijah, ki se nanašajo na njih, in o vseh ugotovljenih povezavah med kaznivimi dejanji;*
- *pomoč pri preiskavah v državah članicah, zlasti s posredovanjem vseh ustreznih informacij nacionalnim enotam;*

²⁵ *Co-Operation agreement between Cepak and the ICPO-Interpol General Secretariat, 2008.*

²⁶ *Co-operation agreement between Interpol and Europol, 2001.*

²⁷ *Working arrangement between the International Criminal Police Organisation - INTERPOL and the European Agency for the management of operational cooperation at the external borders of the member States of the European Union – FRONTEX, 2009.*

²⁸ Sklep Sveta 2009/371/PNZ (UL EU L 121, 15. 5. 2009), ki nadomešča določbe Konvencije na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Konvencija o Europolu) (UL EU C 316, 27. 11. 1995).

- *pozivanje pristojnih organov zadevnih držav članic k začetku, vodenju ali usklajevanju preiskav ter v posebnih primerih predlagati vzpostavitev skupne preiskovalne enote;*
- *zagotavljanje kriminalističnih obveščevalnih podatkov in analitično podporo državam članicam v zvezi z večjimi mednarodnimi dogodki;*
- *pripravo ocene ogroženosti, strateške analize in poročila o splošnem stanju, povezana s ciljem Europolu, vključno z ocenami ogroženosti s strani organiziranega kriminala.*

Lizbonska pogodba je jasno določila, da ima Europol nalogo podpirati in krepi dejavnosti policijskih organov in drugih služb kazenskega pregona držav članic ter njihovo medsebojno sodelovanje pri preprečevanju hudih oblik kriminala, ki vplivajo na dve ali več držav članic, terorizma in oblik kriminala, ki vplivajo na skupni interes politike unije, ter boju proti njim.

Glavni organ za zvezo med Europolom in državami članicami so nacionalne enote Europolu, ki Europolu dodelijo uradnike za zvezo (Sklep Sveta 2009/371/PNZ, člen 9).

Europolova analitična orodja za upravljanje informacij obsegajo Europolov informacijski sistem, Indeksni sistem in analitične delovne datoteke. Platforma za izmenjavo informacij je aplikacija SIENA.

V Europolov informacijski sistem se običajno vnašajo zaključene zadeve, in sicer gre za cel kup različnih entitet (od storilcev, do kaznivega dejanja, telekomunikacijskih sredstev, prevoznih sredstev, orožje itd).

Priročno orodje, s katerim razpolagajo zgolj uradniki Europolu in uradniki za zvezo pri Europolu, je Indeksni sistem, ki omogoča preverjanje po posameznih entitetah, in sicer gre samo za "hit" in "no hit" (zadetek/ni zadetka) obvestila. Če pri izmenjavi pride do zadetka, se za nadaljnje informacije naproša direktno tistega, ki je to informacijo vnesel v sistem.

Najmočnejše orodje Europolu pa so analitične delovne datoteke (AWF - Analysis Work File). Gre za podatkovno bazo o določenih kriminalnih področjih in je dejansko edino obstoječe orodje na nivoju EU, ki omogoča shranjevanje in analizo osebnih podatkov. Informacije se nanašajo na naslednje kategorije oseb (Gaši 2012):

- osebe, ki so osumljene storitve ali sodelovanja pri KD v mandatu Europolu;
- osebe, za katere obstajajo tehtni razlogi za sum, da bodo storile KD;
- osebe, ki so lahko pričé v zvezi z obravnavanimi KD;
- osebe, ki so žrtve KD;
- kontakti in povezane osebe;
- informatorji.

AWF se uporablja za zbiranje, izmenjavo in analizo informacij za specifično problemsko področje, za katero obstaja odredba o odprtju AWF. V AWF-u se lahko zbirajo naslednje informacije (Gaši 2012):

- različne kategorije oseb;
- transportna in komunikacijska sredstva;
- vsebina adresarjev;
- elektronski naslovi;
- finančne informacije (številke računov, kreditne kartice, finančne transakcije);
- osebni dokumenti;
- identifikacijski material (fotografije, prstni odtisi, DNK).

Europolovi analitični datoteki sta po novem samo dve (prej 23), in sicer AWF CT (Counterterrorism – Protiterorizem)²⁹ in AWF SOC (Serious Organized Crime – Hude oblike organizirane kriminalitete).³⁰ Stari AWF-i so po novem analitični dosjeji (FP - Focal Points). Vsak analitični dosje pokriva vsaj en analitik, pripravljajo pa se tudi poročila o navzkrižnem preverjanju³¹ (Gaši 2012).

---

²⁹ V AWF CT uvrščamo naslednje FP: DOLPHIN (analiza informacij o aktivnosti terorističnih združb, ki predstavljajo resno grožnjo varnosti EU in državam članicam in ne sodijo med islamistične združbe); TFTP (analiza informacij v zvezi s sledenjem financiranja terorizma); MARITIME PYRACY (analitična obdelava kaznivih dejanj oboroženih ropov na morju in aktivnosti piratskih združb); HYDRA (analitična obdelava terorističnih dejavnosti, ki ogrožajo življenje, telo, osebno svobodo, lastnino in ostalih kriminalnih dejavnosti povezanih s terorizmom, ki jih posamezniki, združbe, mreže ali organizacije storijo in se pri tem sklicujejo na islam); CHECK THE WEB (terorizem) (Gaši 2012).

³⁰ V AWF SOC uvrščamo ostale Europolove analitične dosjeje: MONITOR (analiza informacij o kriminalni dejavnosti motociklističnih tolp); EE-OC TOP 100 (analiza informacij o dejavnosti vzhodnoevropskih kriminalnih združb in združb, ki s svojim delovanjem vplivajo na EU); HEROIN (analiza informacij o kriminalnih združbah, ki se ukvarjajo s tihotapstvom heroina); SUSTRANS (analiza informacij o sumljivih finančnih transakcijah, kjer obstaja sum pranja denarja); COLA (analiza informacij o tihotapstvu kokaina iz Latinske Amerike v EU); TWINS (analiza informacij o storilcih na področju proizvodnje in distribucije otroških pornografskih vsebin na svetovnem spletu); TERMINAL (analiza informacij o kriminalnih dejavnostih v zvezi s plačilnimi karticami); COPPER (analiza informacij o kriminalni dejavnosti organiziranih etničnih albanskih kriminalnih združb in z njimi povezanih združb); FURTUM (analiza informacij o potujočih kriminalnih

Članstvo Slovenije je zagotovljeno le v nekaterih analitičnih dosjejih, kjer sodelujejo predstavniki slovenske policije (HYDRA, HEROIN, TERMINAL, COPPER, FURTUM, SOYA).

3.1.3 Schengenski informacijski sistem

Prvi sporazum, ki govori o postopni odpravi kontrole na skupnih mejah držav, je bil podpisan leta 1985 med Belgijo, Nizozemsko, Luksemburgom, Nemčijo in Francijo. Drugi sporazum, ki je bil podpisan leta 1990 in je začel veljati leta 1993, je poznan kot Schengenska konvencija in predstavlja nadgradnjo Schengenskega sporazuma iz leta 1985. Oba sporazuma sta postala del evropskega pravnega reda z Amsterdamsko pogodbo, ki je začela veljati leta 1999. Schengenska sporazuma sta imela namen doseči predvsem naslednje cilje (Burian 1999):

- odprava mejne kontrole na notranjih mejah med državami članicami;
- uvedba poostrene mejne kontrole na zunanjih mejah oz. nadzor skupne zunanje meje držav članic;
- uveljavitev enotne vizne politike za državljane tretjih držav;
- boj proti nezakonitim migracijam;
- uvedba kompenzatornih ukrepov za zagotavljanje varnosti.

Policijsko sodelovanje znotraj schengenskega pravnega reda vključuje čezmejno opazovanje in sledenje (Schengenska konvencija 1990, člen 40), čezmejno zasledovanje (prav tam, člen 41) ter kontrolirane pošiljke (prav tam, člen 73). Potreba po Schengnu je nastala skupaj s

---

združbah, ki organizirajo, izvršujejo večje kraje, rope, vlome v privatne, javne in komercialne prostore); PHOENIX (analize informacij o kriminalni dejavnosti na področju trgovine z ljudmi); SYNERGY (analiza informacij o kriminalni dejavnosti organiziranih kriminalnih združb na področju sintetičnih prepovedanih drog); SOYA (analiza informacij o dejavnosti kriminalnih združb, ki so vpletene v ponarejanje, distribucijo in unovčevanje ponaredkov Evra); SMOKE (Analiza informacij o dejavnosti kriminalnih združb povezanih z nezakonito proizvodnjo in/ali trgovanjem s tobačnimi izdelki v državah članicah EU); CHECKPOINT (analiza informacij namenjena boju zoper preprečevanje omogočanja ilegalnih migracij, ki jih organizirajo kriminalne združbe v državah znotraj EU); COPY (analiza informacij o dejavnosti organiziranih kriminalnih združb, ki se ukvarjajo z proizvodnjo in/ali trgovanjem ponaredkov in piratstva (razen cigaret in tobačnih produktov); MTIC (analiza informacij o kriminalni dejavnosti organiziranih kriminalnih združb, ki se ukvarjajo s prevarami na področju utaje davkov - prevare v povezavi z neobstoječimi in slamnatimi podjetji); CYBORG (analitična obdelava kaznivih dejanj v mandatu Europol, storjenih preko interneta ter informacijskih in komunikacijskih tehnologij); CANNABIS (analitična obdelava kaznivih dejanj in organiziranih kriminalnih združb v povezavi s konopljo) (Gaši 2012).

³¹ Vsaka informacija, ki je vnesena v AWF, se namreč dvakrat dnevno navzkrižno preverja z ostalimi informacijami v sistemu; vse te informacije pa se hranijo vsaj tri leta.

primarnim ciljem ekonomske integracije, odprava mejnih kontrol pa z namenom prostega pretoka oseb, blaga, kapitala in storitev. Odprava mejne kontrole je po drugi strani otežila nadzor vstopa in izstopa in zato so se schengenske države dogovorile za vzpostavitev Schengenskega informacijskega sistema (SIS).

Namen SIS-a je vzdrževanje javnega reda in javne varnosti, vključno z nacionalno varnostjo, na ozemljih držav pogodbenic ter kontrola pretoka oseb in blaga na teh ozemljih z informacijami, ki se sporočajo prek tega sistema (Schengenska konvencija 1990, člen 93). SIS je sestavljen iz centralnega sistema, ki je nameščen v Strassbourgu, Franciji, ter nacionalnih sistemov držav članic (NSIS). Naloga centralnega sistema je tehnična podpora nacionalnim sistemom. Tehnični podporni del obsega podatkovno zbirko, ki z on-line prenosom zagotavlja, da podatkovne zbirke nacionalnih delov vsebujejo enake informacije. Podatkovne zbirke tehničnega podpornega dela vsebujejo razpise ukrepov za osebe in premoženje, če se ti nanašajo na vse pogodbenice (prav tam, člen 92). NSIS so nameščene v operativnih službah in vsaka država schengenskega območja je ustanovila tudi organ z osrednjo odgovornostjo za njen NSIS, in sicer urad SIRENE,³² preko katerega vsaka pogodbenica izdaja svoje ukrepe.

Leta 2007 je Slovenija izpolnila obveznosti za izvajanje celotnega schengenskega pravnega in s tem tudi pričela uporabljati SIS preko urada SIRENE, v okviru slovenske policije (glej Gašperlin 2008, 5-6).

SIS omogoča organom odkrivanja in pregona dostop do razpisov ukrepov za osebe in premoženje s postopkom avtomatskega preiskovanja za namene mejnih kontrol in drugih policijskih in carinskih kontrol, pri posebnih vrstah razpisov ter za namen izdaje vizumov, dovoljenj za prebivanje in izvajanja zakonodaje o tujcih (Schengenska konvencija 1990, člen 92). SIS zajema dve kategoriji podatkov (prav tam, člen 94/2):

- podatke o osebah;
- podatke o predmetih.

Izmenjava podatkov o osebah zajema naslednje kategorije (prav tam, členi 95-98):

---

³² Supplementary Information Request at the National Entries (zahteve po dodatnih informacijah pri nacionalnih vnosih).

- podatki o osebah, za katere se zaprosi za prijetje zaradi izročitve (člen 95);
- podatki o tujcih, za katere je razpisana zavrnitev vstopa (člen 96);
- podatki o pogrešanih osebah ali osebah, ki potrebujejo začasno policijsko zaščito zaradi njihove lastne zaščite ali odvrčanja nevarnosti (člen 97);
- podatki o pričah, o osebah, ki se morajo v okviru kazenskega postopka zglasiti na sodišču zaradi dejanj, zaradi katerih so preganjane, ali o osebah, katerim je treba vročiti kazensko sodbo ali vabilo za nastop prestajanja zaporne kazni (člen 98).

V primeru podatkov o osebah se v SIS navedejo samo naslednji podatki (prav tam, člen 94/3):

- *priimek in ime, morebiten alias;*
- *morebitne objektivne fizične posebnosti, ki se ne spreminjajo;*
- *prvo črko drugega imena;*
- *datum in kraj rojstva;*
- *spol;*
- *državljanstvo;*
- *ali je oseba oborožena;*
- *ali je oseba nasilna;*
- *razlog za razpis ukrepa;³³*
- *predlagani ukrep.*

Sistem je tako dopolnjen s podatki, ki so pomembni za organe odkrivanja in pregona, kot npr. informacije, da gre za oboroženo osebo ipd.

Kot že rečeno, v SIS se vnašajo tudi podatki o stvareh, ki se iščejo zaradi zasega ali za zagotovitev dokazov v kazenskih postopkih. Gre za naslednje kategorije stvari, ki so bile ukradene, protipravno odvzete ali drugače odtujene (prav tam, člen 100):

- *motorna vozila z delovno prostornino nad 50 cm³;*

---

³³ Razpis ukrepa“ pomeni niz podatkov, vnesenih v SIS , ki pristojnim organom omogoča identifikacijo osebe ali stvari za namene sprejetja posebnega ukrepa.

- *priklopniki in stanovanjske prikolice z lastno težo nad 750 kg;*
- *strelno orožje;*
- *dokumenti in bianko;*
- *izpolnjeni osebni dokumenti (potni listi, osebne izkaznice, vozniška dovoljenja);*
- *bankovci (registriran denar).*

SIS deluje po principu "zadetek/ni zadetka",³⁴ kar pomeni, da se omejuje na informacije, če je oseba ali predmet že registrirana oz. registriran znotraj sistema. Gre za tako imenovan tiralnični sistem, ki deluje že od leta 1995. »SIS je vsekakor najbolj učinkovit inštrument, saj zaradi načina delovanja sistema omogoča neposredne ukrepe organov odkrivanja in pregona v državah članicah. Statistična primerjava kaže konstanten trend naraščanja izmenjanih podatkov v tem sistemu; tako je v letu 2009 bilo izvedenih več kot 31 milijonov policijskih ukrepov, ki so bili razpisani v SIS-u« (Furman in drugi 2012, 25).

Hkrati je potrebno poudariti, da je bil z vzpostavitvijo tega sistema vzpostavljen tudi nadzor nad obdelavo in uporabo teh podatkov, tako na centralni ravni kot tudi v vsaki posamezni državi članici. Nacionalni nadzorni organi³⁵ ter skupni nadzorni organ³⁶ spremljajo zakonitost obdelav osebnih podatkov, ki jih izvajajo države članice, prav tako pa tudi Evropski nadzornik za varstvo osebnih podatkov, imenovan v skladu s Sklepom 2004/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. decembra 2003 o imenovanju neodvisnega nadzornega organa.³⁷

---

³⁴ "Hit/no hit".

³⁵ Na podlagi člena 114 Schengenske konvencije vsaka pogodbenica imenuje nadzorni organ, ki je po nacionalni zakonodaji pristojen za izvajanje neodvisnega nadzora podatkovnih zbirk nacionalnega dela SIS in za preverjanje, da obdelava in uporaba podatkov, vnesenih v SIS, ne pomeni kršenja pravic oseb, na katere se podatki nanašajo. V Sloveniji je to informacijska pooblaščenka. Vsaka oseba ima pravico zahtevati od nadzornih organov držav pogodbenic, da preverijo podatke, ki se nanašajo nanje in so vnesene v SIS, ter uporabo teh podatkov. To pravico ureja nacionalna zakonodaja pogodbenice, ki ji je poslana zahteva. V Sloveniji to urejata Zakon o varstvu osebnih podatkov in Zakon o Informacijskem pooblaščenju.

³⁶ Skupni nadzorni organ za Schengen (The Schengen Joint Supervisory Authority - JSA) je neodvisen organ, ustanovljen na podlagi člena 115 Schengenske konvencije. Organ sestavljajo člani posameznih nacionalnih organov za varstvo podatkov. Podpira ga njegov lastni sekretariat, ki ima sedež v Bruslju. JSA je sestavljen iz po dveh članov nacionalnega organa za varstvo podatkov vsake države članice. Člane imenujejo države članice za obdobje petih let. Vsak član ima lahko namestnika. Neodvisnost članov se v skladu s Schengensko konvencijo zagotavlja tako, da ti ne smejo prejemati navodil od nobenega drugega organa.

³⁷ 2004/55/EC: Decision of the European Parliament and of the Council of 22 December 2003 appointing the independent supervisory body provided for in Article 286 of the EC Treaty (European Data Protection Supervisor), UL EU L 12/47, 17. 1 .2004.

S širitvijo schengenskega prostora v letu 2007³⁸ je postalo jasno, da je potrebno obstoječi SIS tehnično nadgraditi. SIS uporablja kar 27 držav. »SIS mora biti zasnovan tako, da bo lahko obravnaval število držav članic, ki je več kot dvakrat večje od števila, predvidenega za sedanjo različico SIS« (Poročilo Skupnega nadzornega organa za Schengen 2009, 6). Sprejeta je pravna podlaga za dejavnosti SIS II,³⁹ trenutno je novi sistem še v fazi razvoja, do prehoda iz SIS na SIS II pa naj bi prišlo v letu 2013.

Bistvene novosti, ki jih uvaja SIS II, so: razširitev kategorij podatkov za osebe in predmete, uporaba biometričnih podatkov, povezovanje posameznih ukrepov ter določitev dostopa Europolu in Eurojustu do podatkov SIS II (Sklep Sveta 2007/533/PNZ).

Kategorije podatkov za osebe, za katere je bil izdan razpis ukrepa, so v SIS II dopolnjene z naslednjimi kategorijami (Sklep Sveta 2007/533/PNZ, člen 20/3):

- *fotografije;*
- *prstni odtisi;*
- *organ, ki je izdal razpis ukrepa;*
- *sklic na odločitev, na podlagi katere je bil izdan razpis ukrepa;*
- *povezava oz. povezave z drugimi razpisi ukrepov, izdanimi v SIS II;*
- *vrsta kaznivega dejanja.*

Kategorije podatkov za iskane predmete, ki so bili ukradeni, protipravno odvzeti ali drugače odtujeni, so dopolnjene z naslednjimi kategorijami (Sklep Sveta 2007/533/PNZ, člen 38):

- *plovila, zrakoplovi;*
- *industrijska oprema, izvenkrmni motorji in zabojniki;*
- *prazni uradni dokumenti,*

---

³⁸ 9 novih držav članic, ki so vstopile v Schengen: Češka, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovaška in Slovenija so 21. decembra 2007 postale del schengenskega območja in se pridružile 15 državam, ki so že bile del schengenskega sistema. Širitveni proces je bil zaključen 30. marca 2008 z odpravo zračnih mejnih kontrol.

³⁹ Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II), UL EU L 381, 28. 12. 2006, 4-23; Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II), UL EU L 205/63, 7. 8. 2007; Uredba (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dostopu služb držav članic, pristojnih za izdajo potrdil o registraciji vozil, do druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II), UL EU L 381, 28. 12. 2006, 1-3.

- že izdana dovoljenja za bivanje in potne listine;
- potrdila o registraciji vozil in registrske tablice;
- vrednostni papirji in plačilna sredstva, kot so čeki, kreditne kartice, obveznice, delnice in deleži.

SIS II omogoča državi članici, da vzpostavi povezavo med razpisi ukrepov, ki jih vnese v sistem. Učinek povezave je vzpostavitev razmerja med dvema ali več razpisi ukrepov, vendar država članica lahko to stori samo v primeru, če za to obstaja jasna operativna potreba (Sklep Sveta 2007/533/PNZ, člen 52).

Tako Europol kot tudi Eurojust imata v okviru svojih pooblastil in mandata pravico dostopa in neposrednega iskanja podatkov, vnesenih v SIS II, dostop vseh uporabnikov pa je omejen na ta način, da lahko dostopajo samo do tistih podatkov, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog (Sklep Sveta 2007/533/PNZ, členi 41-43). Prav tako je omogočena izmenjava podatkov z Interpolom o ukradenih, protipravno odvzetih, drugače odtujenih ali razveljavljenih potnih listih na ta način, da se vzpostavi povezava med SIS II in podatkovno zbirko Interpola o ukradenih ali pogrešanih potnih listinah, vendar pod pogojem, da se med Interpolom in Evropsko unijo sklene sporazum (prav tam, člen 55).

Moč Schengna je ravno v tem, da omogoča zelo praktično sodelovanje organov odkrivanja in pregona držav članic, obenem pa se je tekom časa izkazalo, da ni zadosten inštrument za izmenjavo informacij v boju zoper terorizem, čezmejni kriminal in ilegalne migracije. Prav tako ne vključuje vseh držav EU, zajema pa tudi države nečlanice. Zato se razvijajo, nadgrajujejo in vzpostavljajo novi sistemi za izmenjavo informacij med organi odkrivanja in pregona, kot npr. Prüm, vizumski informacijski sistem, evropski informacijski sistem kazenskih evidenc itd. (glej Furman in drugi 2012).

3.1.4 Nacionalni centralni organi za izmenjavo informacij

Pravni okvir za policijsko sodelovanje predstavlja že Schengenska konvencija (prav tam, 1990, členi 39-47), vendar države članice EU oblike sodelovanja lažje opredelijo v dvostranskih oziroma večstranskih sporazumih, kot pa na nivoju unije. Oblike policijskega sodelovanja so prilagojene državam pogodbenicam in ožjim potrebam policijskega dela.

Namen sklepanja dvostranskih sporazumov o policijskem sodelovanju je:

- krepitev sodelovanja pri preprečevanju nevarnosti in zagotavljanju javne varnosti ter poglobitev sodelovanja varnostnih organov;
- boj proti čezmejni kriminaliteti in ilegalnim migracijam s pomočjo usklajenih dejavnosti;
- učinkovito preprečevanje čezmejnih groženj javni varnosti in mednarodnega organiziranega kriminala.⁴⁰

RS ima sklenjene bilateralne sporazume o čezmejnem policijskem sodelovanju, kot tudi bilateralne sporazume o sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in ilegalnim migracijam, nezakoniti trgovini s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, terorizmu in drugim kaznivim dejanjem tako z državami EU kot tudi z nečlanicami EU. Oblike policijskega sodelovanja, ki jih obravnavajo dvostranske pogodbe o policijskem sodelovanju, so delijo na več vrst, in sicer (Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju 2004):⁴¹

- splošne oblike: sodelovanje na zaprosilo, uradna pomoč v nujnih primerih, pošiljanje informacij brez zaprosila, izpopolnjevanje in usposabljanje;
- posebne oblike: čezmejno tajno opazovanje in sledenje, čezmejno zasledovanje, kontrolirana pošiljka, tajno delovanje zaradi preiskovanja in preprečevanja kaznivih dejanj, skupne kontrolne, tajno-opazovalne in preiskovalne skupine, čezmejne iskalne akcije, napotitev uradnikov za zvezo, mešane patrulje vzdolž skupne državne meje, pomoč pri dogodkih večjega pomena ter uporaba zračnih in vodnih plovil;
- prometno policijsko sodelovanje: sodelovanje pri zagotavljanju varnosti v cestnem prometu, izvajanje prometno-policijskega sodelovanja
- sodelovanje v skupnih kontaktnih službah.

---

⁴⁰ Države sodelujejo in usklajujejo ukrepe v boju proti kriminalu, posebej organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in ilegalnim migracijam, nezakoniti trgovini s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, terorizmu kot tudi pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju drugih kaznivih dejanj z mednarodno naravo.

⁴¹ Glej Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju, Ur.l. RS-MP, št. 15/2004.

Izmenjava informacij v skladu z dvostranskimi pogodbami poteka preko pooblaščenih organov za sodelovanje pogodbenic. Pogodbenici si redno izmenjavata informacije in analize razmer na področju kriminalitete, javnega reda in javne varnosti.

V boju proti terorizmu si pogodbenice izmenjujejo naslednje informacije (Dogovor med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Makedonije o sodelovanju v boju proti terorizmu, ilegalnemu prometu z mamili in organiziranemu kriminalu 1994, člen 4):⁴²

- informacije o načrtovanih ali storjenih terorističnih dejanjih;
- informacije o osebah, ki sodelujejo pri takšnih kaznivih dejanjih;
- informacije o načinih storitve terorističnih dejanj in uporabljenih sredstvih;
- informacije o terorističnih skupinah in članih skupin;
- informacije, ki so potrebne za boj proti terorizmu in kaznivim dejanjem, ki resno ogrožajo javno varnost;
- analitično in drugo gradivo v zvezi s terorizmom;
- izkušnje in znanja na področju zagotavljanja varnosti.

V boju proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami, psihotropnimi snovmi in predhodnimi sestavinami si pogodbenici izmenjujeta naslednje informacije (Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Latvije o sodelovanju v boju proti terorizmu, organiziranemu kriminalu, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami, psihotropnimi snovmi in predhodnimi sestavinami ter drugim hujšim kaznivim dejanjem 2006, člen 3):⁴³

- informacije o osebah, ki so vpletene v tovrstne aktivnosti;
- informacije o skrivališčih, transportnih sredstvih in načinih storitve, izvornem in namembnem kraju teh snovi;
- informacije o načinih mednarodnega nedovoljenega prometa ter o drugih pomembnih dejstvih;
- informacije o izsledkih kriminalističnih in kriminoloških raziskav s tega področja;
- izkušnje v zvezi z nadzorom nad zakonitim prometom s prepovedanimi drogami, psihotropnimi snovmi in predhodnimi sestavinami.

---

⁴² Glej Zakon o ratifikaciji omenjenega sporazuma v Ur. l. RS 65/1994, 20. 10. 1994.

⁴³ Glej Zakon o ratifikaciji omenjenega sporazuma v Ur. l. RS 33/2006, 30. 3. 2006.

V primeru hujših kaznivih dejanj, še posebej pri organiziranemu kriminalu, si pogodbenici izmenjujeta naslednje informacije (Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Latvije o sodelovanju v boju proti terorizmu, organiziranemu kriminalu, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami, psihotropnimi snovmi in predhodnimi sestavinami ter drugim hujšim kaznivim dejanjem 2006, člen 4):

- o osebah, ki so vpletene v organiziran kriminal, njihovi povezanosti, strukturi kriminalnih organizacij in skupin;
- dejstva o primerih (čas, kraj in način storitve), napadenih objektih, izvedenih ukrepih;
- izkušnje o načinih storitve in novih oblikah čezmejnega organiziranega kriminala;
- izsledke kriminalističnih in kriminoloških raziskav, izkušnje o preiskovalnih tehnikah ter uporabi delovnih metod in opreme;
- informacije o predmetih, ki izvirajo iz kaznivih dejanj ali so bili uporabljeni za njihovo storitev in njihove vzorce.
- informacije o veljavni pravni ureditvi v zvezi s kaznivimi dejanji;
- informacije o premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

Poleg izmenjave informacij obsega sodelovanje med pogodbenicama tudi izmenjavo identifikacijskih podatkov oseb. Za izvajanje dvostranskih sporazumov z naštetih področij si pogodbenici medsebojno lahko izmenjavata naslednje osebne podatke (Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Črne gore o sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in ilegalnim migracijam, nezakoniti trgovini s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, terorizmu in drugim kaznivim dejanjem 2007, člen 2):⁴⁴

- osebne identifikacijske podatke posameznikov, ki so sodelovali pri storitvi kaznivega dejanja, in povezave teh posameznikov v zvezi s storitvijo kaznivega dejanja: priimek, prejšnji priimek, ime, druga imena (psevdonimi, vzdevki), spol, datum in kraj rojstva, prebivališče, sedanje ali morebitno prejšnje državljanstvo ter biometrične podatke posameznika v skladu z zakonodajo o potovalnih dokumentih ali drugo zakonodajo;
- podatke dokumenta, ki potrjuje identiteto posameznika, in sicer potnega lista oziroma drugega potovalnega dokumenta (številka, datum izdaje, naziv organa izdajatelja, kraj izdaje, čas veljavnosti, območje veljavnosti);

---

⁴⁴ Glej Zakon o ratifikaciji omenjenega sporazuma v Ur. l. RS 37/2007, 23. 4. 2007.

- podatke, ki se nanašajo na prstni odtis in odtis dlani osebe, ki je bila udeležena pri storitvi kaznivega dejanja, profil DNK oziroma vzorec, osebni opis, fotografijo;
- druge osebne podatke, ki jih zbirata in izmenjujeta sodelujoči pogodbenici.

Kot že poudarjeno, mora obravnava osebnih podatkov potekati v skladu s predpisi o varovanju podatkov, državi pogodbenici pa lahko uporabita osebne podatke izključno za namen boja proti čezmejni kriminaliteti, ilegalnim migracijam in terorizmu na podlagi sporazumov. Poslane osebne podatke lahko obravnavajo le organi, ki so pristojni za izvajanje tovrstnih sporazumov in se jih lahko pošlje drugim organom izključno na podlagi predhodnega pisnega dovoljenja pogodbenika, ki jih je poslal. Pogodbenik, ki pošilja osebne podatke, je odgovoren za njihovo pravilnost, obe strani pa morata voditi evidenco poslanih in prejetih osebnih podatkov.

Prav tako poteka izmenjava informacij preko uradnikov za zvezo in preko skupnih kontaktnih služb.

3.1.5 Uradniki za zvezo

Kot pomembno obliko policijskega sodelovanja je potrebno izpostaviti izmenjavo **uradnikov za zvezo**. Zelo pogosto jih poimenujemo tudi oficirji za zvezo. Tovrstna oblika sodelovanja je opredeljena v Schengenski konvenciji in je namenjena razširitvi in pospešitvi sodelovanja med organi odkrivanja in pregona držav pogodbenic. »Naloga uradnikov za zvezo je svetovanje in zagotavljanje pomoči v obliki izmenjave informacij za boj proti kriminalu s preprečevanjem in z odkrivanjem ter pregonom, z izvajanjem prošenj za medsebojno policijsko in pravno pomoč v kazenskih zadevah in z nalogami, ki jih izvajajo organi, odgovorni za nadzor zunanjih meja« (Schengenska konvencija 1990, člen 47). Za tovrstno obliko sodelovanja se odloči vsaka posamezna država na podlagi svojih potreb, uradnike za zvezo pa se lahko napoti za določen ali nedoločen čas.

Delovanje uradnikov za zvezo temelji na dvostranskih in večstranskih mednarodnih pogodbah. Njihove naloge so določene v skladu z nacionalno zakonodajo, vendar lahko rečemo, da v vseh državah sledijo naslednjim nalogam (Furman in drugi 2012, 28):

- zastopajo interese države pošiljateljice;
- spodbujajo, pospešujejo in krepijo mednarodno policijsko sodelovanje;
- ugotavljajo dejstva, zbirajo, vrednotijo, analizirajo in posredujejo informacije, ki so pomembne za delo policije;
- pomagajo v postopkih mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah in po potrebi pomagajo drugim organom odkrivanja in pregona.

Tako imajo uradniki za zvezo podporno in svetovalno vlogo in ne smejo samostojno izvajati uradnih pooblastil. Dajejo pa informacije in opravljajo svoje naloge v okviru navodil države pošiljateljice, ob upoštevanju zaprosil države gostiteljice uradnika.

EU področje uradnikov za zvezo ureja z dvema sklepoma⁴⁵ in jih poimenuje kot "častnike za zvezo". »Častnik za zvezo je predstavnik ene od držav članic, ki ga organi pregona napotijo v eno ali več tretjih držav ali v mednarodne organizacije, da bi vzpostavili in ohranili stike z organi v tistih državah ali organizacijah ter prispevali k preprečevanju in preiskovanju kaznivih dejanj« (Sklep Sveta 2003/170/PNZ, člen 1). Prav tako EU z uredbo določa delovanje t.i. "uradnikov za zvezo za priseljevanje":⁴⁶

Uradnik za zvezo za priseljevanje je predstavnik ene od držav članic, ki ga na delo v tujino napoti urad za priseljevanje ali drugi pristojni urad, da bi vzpostavil in ohranjal stike z organi države članice gostiteljice z namenom prispevati k preprečevanju in boju proti nezakonitemu priseljevanju, k vrnitvi nezakonitih priseljencev in k upravljanju zakonitega priseljevanja. Za namen te uredbe se kot uradniki za zvezo za priseljevanje štejejo tudi uradniki za zvezo, ki se ukvarjajo z zadevami priseljevanja kot delom svojih dolžnosti (Uredba Sveta (ES) 377/2004, člen 1). Uradniki za zvezo za priseljevanje zbirajo podatke za uporabo na operativni ali na strateški ravni ali na obeh ravneh (Uredba Sveta (ES) 377/2004, člen 2).

⁴⁵ Sklep Sveta 2003/170/PNZ z dne 27. februarja 2003 o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic (EGT L 67/27, 12. 3. 2003), spremenjen z Sklepom Sveta 2006/560/PNZ z dne 24. julija 2006 o spremembi Sklepa 2003/170/PNZ o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic (UL EU L 219/31, 10. 8. 2006). Prvotni sklep je bil spremenjen v nekaterih določbah zaradi upoštevanja obstoječe prakse držav članic glede uporabe Europolovih častnikov za zvezo, napotenih v tujino z namenom posredovanja informacij v skladu s Konvencijo o Europolu.

⁴⁶ Uredba Sveta (ES) 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL EU L 64, 2. 3. 2004).

Kot je razvidno iz navedenega, se pojavljajo različna poimenovanja uradnikov za zvezo, vendar je namen njihove napotitve v vseh primerih enak.

Sodelovanje slovenske policije v tujini je opredeljeno v Zakonu o policiji, ki določa, da »policija lahko na prošnjo mednarodnih organizacij ali na podlagi meddržavnih sporazumov, katerih članica ali podpisnica je Republika Slovenija, sodeluje v tujini pri opravljanju policijskih ali drugih nevojaških nalog« (ZPol - UPB7 2009, člen 19). Glede tovrstnega sodelovanja odloča Vlada RS na predlog ministra.

Zakon o nadzoru državne meje (ZNDM-2-UPB1 2010, člen 1/4) definira mednarodno policijsko sodelovanje, ki »zajema dejavnost tujih policijskih organov na državnem ozemlju Republike Slovenije oziroma organov Republike Slovenije na tujem državnem ozemlju, sodelovanje s tujimi varnostnimi organi, napotitev uradnikov za zvezo v tujino ter sprejem tujih uradnikov za zvezo« (prav tam, člen 1/4). »Uradnik za zvezo se v tujino napoti s sklepom Vlade Republike Slovenije, ki podrobneje določi njegove naloge in pristojnosti« (prav tam, člen 39).

Slovenska policija ima področje uradnikov za zvezo podrobneje urejeno v Pravilniku o policijskih uradnikih za zvezo,⁴⁷ ki določa, da je »uradnik za zvezo detaširan policist v tuji državi« (prav tam, 2004, člen 2). Obstaja več možnosti njegove namestitve, in sicer:

- pri policijskem organu;
- pri mednarodni organizaciji ali
- na slovenskem diplomatsko-konzularnem predstavništvu.

Napoten je za določen čas,⁴⁸ z nalogo, da sodeluje s policijskimi in drugimi organi ter organizacijami države sprejemnice. Njegovo delovanje temelji na dvo- in večstranskih mednarodnih pravnih aktih, ki jih je RS ratificirala ter na pravnem redu RS. Pri opravljanju svojih nalog v državi sprejemnici nima izvršnih policijskih pooblastil, delovati mora delovati v skladu z njeno notranjo pravno ureditev (prav tam, člen 4).

---

⁴⁷ Datum dokumenta 9. 1. 2004 (datum veljavnosti: 2. 2. 2004), dokument je objavljen na intranetu policije.

⁴⁸ Za obdobje 4 let, z možnostjo podaljšanja do enega leta zaradi interesa policije ali utemeljenih osebnih razlogov uradnika za zvezo.

Njegovo delo obsega naslednja področja (prav tam, člen 7):

- *zatiranje kriminalitete;*
- *državna meja, nedovoljene migracije in tujci;*
- *javni red;*
- *varnost cestnega prometa in*
- *po potrebi druga področja, ki so v pristojnosti policije.*

Pravilnik določa tudi nabor nalog, ki jih izvaja uradnik za zvezo (prav tam, 2004, člen 6):

- *zastopa interese slovenske policije;*
- *spodbuja, pospešuje in krepi mednarodno policijsko sodelovanje;*
- *ugotavlja dejstva, zbira, vrednoti, analizira in posreduje informacije, ki so pomembne za delo policije;*
- *spremlja stanje javne varnosti v državi ali regiji napotitve, predvsem na področjih zatiranja kriminalitete, še zlasti na področju mednarodne organizirane kriminalitete, terorizma in drugih hujših oblik čezmejne kriminalitete, ter obvladovanja problematike na področju mejnih zadev in tujcev, še zlasti preprečevanja nedovoljenih migracij in na področju javnega reda;*
- *deluje na preventivnem področju;*
- *skrbi za redno izmenjavo informacij s pristojnimi organi v državi napotitve;*
- *pomaga v postopkih mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah in po potrebi pomaga drugim organom pregona,*
- *sodeluje in svetuje pri zagotavljanju materialno-tehnične pomoči;*
- *sodeluje in svetuje pri izobraževanju, izpopolnjevanju in usposabljanju;*
- *sodeluje na konferencah, delovnih in strokovnih srečanjih v državi napotitve in v tretjih državah,*
- *pridobiva in izmenjuje uradne dokumente, pravne akte in strokovno literaturo v zvezi s policijskih delom;*
- *izmenjuje informacije in izkušnje s področja policijskega dela;*
- *sodeluje na uradnih slovesnostih in sprejemih v državi napotitve, posreduje uradna vabila in spremlja policijske delegacije.*

Prav tako lahko opravlja tudi naloge z delovnega področja drugih ministrstev, sama oblika tovrstnega dela in način pa se določi v posebnem sporazumu med ministrstvi (Pravilnik 2004, člen 26). O napotitvi uradnika za zvezo odloča Vlada RS na predlog ministra za notranje zadeve (prav tam, člen 3).

Trenutno ima slovenska policija 3 uradnike za zvezo v tujini, in sicer 2 uradnika na sedežu Europolu, v Haagu ter 1 sekundiranega uradnika za zvezo v Interpolu, v Lyonu.

Schengenska konvencija pozna tudi napotitev uradnika za zvezo, ki zastopa več držav, saj se pogodbenice lahko dvostransko ali večstransko dogovorijo, da uradnik za zvezo iz ene pogodbenice, ki je dodeljen tretji državi, predstavlja tudi interese ene ali več drugih pogodbenic (Schengenska konvencija 1990, člen 47/4).

Na nivoju EU se spodbuja predvsem napotitve uradnikov za zvezo, ki zastopajo interese več držav članic EU v druge države, predvsem v tretje države. Tako je bila v letu 2004 sprejeta Uredba o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje⁴⁹ in v letu 2003 ter v 2006 posodobljen Sklep Sveta o skupni uporabi uradnikov za zveze, napotenih v tujino s strani organov odkrivanja in pregona⁵⁰ (Furman in drugi 2012, 28).

V Sloveniji poznamo tudi policijsko sodelovanje preko policijskih atašejev, za katere je pravno podlago mogoče najti prav tako v Schengenski konvenciji, ki predlaga, da države pogodbenice sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume za napotitve uradnikov za zvezo (Schengenska konvencija 1990. člen 47). Na nivoju EU se pojavlja enaka pravna podlaga tako za uradnike za zvezo kot tudi policijske atašeje.

Slovenska zakonodaja ureja področje delovanja policijskega atašeja. Policijski ataše je član osebja predstavništva RS v tujini, ki ga minister za zunanje zadeve na podlagi pisnega sporazuma z MNZ imenuje za določen čas za opravljanje nalog na policijskem področju. V tem času je policijski ataše glede svojih dolžnosti in pravic izenačen z diplomati, poleg tega pa ravna po navodilih policije (Zakon o zunanjih zadevah-1- UPB1 2003, člen 15).

---

⁴⁹ Uredba Sveta (ES) 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL EU L 64/1, 2. 3. 2004).

⁵⁰ Sklep Sveta 2003/170/PNZ z dne 27. februarja 2003 o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic (UL EU L 67/27, 12. 3. 2003) in Sklep Sveta 2006/560/PNZ o spremembi Sklepa 2003/170/PNZ o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic (UL EU L 219/31, 10. 8. 2006).

Imenovanje in status policijskih atašejev na predstavništvih v tujini podrobneje določa Sporazum o policijskih atašejih, sklenjen med MZZ in MNZ-Policijo. Policijske atašeje izbere MNZ-Policija po posebnem postopku, MZZ pa izvede vse postopke, potrebne za njihovo delo v državi sprejemnici (Sporazum o policijskih atašejih 2007, člen 9 in 10). »Policijski ataše je neposredno podrejen MNZ pri izvajanju svojih nalog s področja bilateralnega ter multilateralnega mednarodnega sodelovanja in informiranja o policijskih in strateško-varnostnih zadevah« (prav tam, člen 13). Ima status diplomata.

Za izvajanje navedenega sporazuma pa je bil sprejet tudi Pravilnik o policijskih atašejih,⁵¹ ki določa, da je »policijski ataše policist, detaširan v tujo državo, nameščen na predstavništvu RS v tujini za določen čas⁵² z nalogo, da sodeluje z varnostnimi in drugimi organi ter organizacijami države sprejema. Nerezidenčno je lahko pristojen za več tujih držav« (Pravilnik o policijskih atašejih 2007, člen 2). »O državi sprejema policijskega atašeja odloči Vlada RS na predlog ministra za notranje zadeve« (prav tam, člen 4).

Njegovo delovanje v državi sprejemnici obsega naslednja področja (prav tam, člen 5):

- *zastopa interese ministrstva in policije ter predstavlja ministra in generalnega direktorja policije;*
- *spodbuja, pospešuje in krepi mednarodno policijsko sodelovanje;*
- *ugotavlja, zbira, vrednoti, analizira in posreduje informacije, ki so pomembne za delo ministrstva in policije;*
- *spremlja stanje javne varnosti v državi in regiji sprejema;*
- *opravlja druge naloge na podlagi odločitve namestnika generalnega direktorja policije ali predstojnika.*

Slovenska policija ima v tem obdobju policijskega atašeja v Srbiji, na veleposlaništvu v Beogradu, ter policijskega atašeja v Italiji, na veleposlaništvu v Rimu, ki zastopa tudi interese Republike Avstrije in Republike Hrvaške. V preteklosti je imela slovenska policija atašeja še na Hrvaškem, v Zagrebu, v Črni gori, na veleposlaništvu v Podgorici, v prihodnosti pa se

---

⁵¹ Št. dokumenta 007-284/2007/1, datum dokumenta: 24. 9. 2007 (datum veljavnosti: 6. 10. 2007), dokument je objavljen na intranetu policije.

⁵² Za obdobje 4 leta z možnostjo podaljšanja za največ 1 leto.

načrtuje, da bo imela tudi policijskega atašeja v Bosni in Hercegovini, na veleposlaništvu v Sarajevu.

3.1.6 Centri za policijsko in carinsko sodelovanje

Posebno obliko sodelovanja organov odkrivanja in pregona predstavljajo centri za policijsko in carinsko sodelovanje. Podlago za tovrstno obliko sodelovanja je mogoče najti v Schengenski konvenciji, ki predlaga, da države na podlagi dvo-ali večstranskih mednarodnih sporazumov vzpostavijo takšne centre (Schengenska konvencija 1990, člen 39/5, člen 44). Drugih posebno zavezujočih pravnih aktov o vzpostavljanju takšnih centrov na nivoju EU, razen priporočil in napotil o dobrih praksah, ni.

»Namen teh centrov je zagotoviti policijsko sodelovanje tudi zaradi odprave kontrol na notranjih mejah, tako da je te centre mogoče razumeti kot kompenzatorni ukrep. Centri so podporna struktura za izmenjavo informacij in pomoč pri dejavnostih operativnih organov, ki opravljajo policijsko, obmejno in carinsko delo na obmejnem območju. Na enem mestu združujejo osebje organov, pristojnih za varnost« (Furman in drugi 2012, 27).

Z namenom spodbujanja in nadaljnega razvijanja policijskega sodelovanja sta bila v sklopu slovenske policije ustanovljena dva centra za policijsko sodelovanje: leta 2005 Center za policijsko sodelovanje Vrata-Megvarje in leta 2008 Center za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas.

Podlaga za delovanje obeh centrov so dvostranski sporazumi o policijskem sodelovanju,⁵³ podrobneje pa ju opredeljujejo posebni sporazumi.⁵⁴ Centra spodbujata in pospešujeta

---

⁵³ Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o čezmejnem policijskem sodelovanju, glej Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o čezmejnem policijskem sodelovanju, Ur. l. RS-MP 6/2003, 13. 03. 2003, v veljavi od 16. aprila 2003; Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju, glej Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju, Ur. l. RS-MP 15/2004, 30. 04. 2004, v veljavi od 1. maja 2005; Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju, glej Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju, Ur. l. RS-MP 14/2007, 27. 01. 2007, v veljavi od 11. februarja 2007; Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete, glej Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete, Ur. l. RS-MP 4/2007, 02. 03. 2007, v veljavi od 17. marca 2007.

⁵⁴ Dogovor med Vlado Italijanske republike, Zvezno vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Slovenije o sodelovanju v policijskem centru v Vratih – Megvarjah, glej Uredbo o ratifikaciji Dogovora med Vlado

sodelovanje predvsem na področju čezmejnega policijskega sodelovanja ter nudita podporo pri ohranjanju javnega reda in varnosti ter pri preprečevanju čezmejne kriminalitete in ilegalnih migracij ter krepi sodelovanje in izmenjavo operativnih informacij z drugimi centri za sodelovanje varnostnih organov, ki jih ustanovijo države članice EU (Sporazum med Vlado Republike Slovenije, Vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Madžarske o delovanju Centra za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas 2008, člen 2 in 4 in Dogovor med Vlado Italijanske republike, Zvezno vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Slovenije o sodelovanju v policijskem centru v Vratih – Megvarjah 2005, člen 2 in 5).

»Kot primer posebnosti takšnih centrov je mogoče izpostaviti Center za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas v Sloveniji. Center je poseben predvsem zaradi sodelovanja treh držav EU in ene države kandidatke, na območju, ki je kulturno, gospodarsko in socialno zelo povezano, ne glede na državne meje« (Furman in drugi 2012, 27).

Omenjeni center je nastal na podlagi dobrega sodelovanja med slovensko, avstrijsko in madžarsko policijo. Center je začel delovati 2. junija 2008. Najprej so v centru delovali le slovenski in madžarski policisti, v aprilu 2009 so se jim pridružili še predstavniki avstrijske policije, lani pa tudi hrvaški policisti. Slednji so se delu v centru pridružili na podlagi že obstoječega posebnega sporazuma, ki omogoča pristop sosednjih držav Republike Slovenije (Sporazum med Vlado Republike Slovenije, Vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Madžarske o delovanju Centra za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas 2008, člen 12), z delom pa so začeli 26. septembra 2011.

Kot je v uvodnem govoru ob pristopu hrvaške policije k trilateralnemu centru dejal slovenski generalni direktor policije, je krepitev čezmejnega policijskega sodelovanja izjemnega pomena.

Mednarodno policijsko sodelovanje danes postalo nuja. Hitra izmenjava točnih informacij že dolgo velja za eno od najučinkovitejših orodji za dobro operativno delo. Preprečevanje ilegalnih migracij, odkrivanje ponarejenih dokumentov, preprečevanje in odkrivanje

---

Italijanske republike, Zvezno vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Slovenije o sodelovanju v policijskem centru v Vratih – Megvarjah, Ur. l. RS-MP 4/2005, 17. 3. 2005, v veljavi od 1. maja 2005; Sporazum med Vlado Republike Slovenije, Vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Madžarske o delovanju Centra za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas, glej Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije, Vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Madžarske o delovanju Centra za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas, Ur. l. RS-MP 4/2008, 27. 2. 2008, v veljavi od 13. marca 2008.

tihotapljenja in drugih oblik kriminalitete je lahko uspešno le, če dolgoročno krepimo čezmejno sodelovanje policij in med seboj delimo dragocene operativne izkušnje. Skupen delovni prostor takšno obliko dela le še dodatno krepí, saj poleg izmenjave izkušenj omogoča predvsem neposredno komunikacijo med pristojnimi, s tem pa tudi dobro informiranost policij sosednjih držav, hitro obveščanje, zakonito ukrepanje, pa tudi zmanjšanje morebitnih zlorab pri posegu v človekove pravice in svoboščine (Šefi slovenske, avstrijske, madžarske in hrvaške policije so se sestali v Dolgi vasi 2011).

Nedvomno je pristop hrvaške policije in njeno sodelovanje s policijami v centru v Dolgi vasi dobra izkušnja tudi za obveznosti, ki jih bo Hrvaška sprejela ob vstopu v Evropsko unijo.

Hrvaška si je kot enega od ciljev postavila vstop v schengensko območje dve leti po vstopu v EU, s čimer bo hrvaška policija sprejela odgovornost varovanja druge najdaljše zunanje meje EU. Sodelovanje pri delu centra v Dolgi vasi, izmenjava izkušenj in znanja s kolegi iz držav članic Schengna in doseganja schengenskih standardov skozi skupno delo nam bodo zagotovo pomagali pri uresničevanju tega cilja (Šefi slovenske, avstrijske, madžarske in hrvaške policije so se sestali v Dolgi vasi 2011).

4 PRÜMSKA POGODBA IN PRÜMSKI SKLEP

4.1 NASTANEK PRÜMSKE POGODBE

Pogodba med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije oziroma Prümska pogodba,⁵⁵ je bila podpisana 27. maja 2005 v nemškem mestu Prüm. 7 držav članic EU je s podpisom pogodbe želelo okrepiti sodelovanje in izboljšati izmenjavo informacij v boju proti čezmejni kriminaliteti, ilegalnim migracijam in terorizmu. Obenem so pogodbenice podpisale tudi Skupno izjavo k Prümski pogodbi,⁵⁶ ki dopolnjuje samo pogodbo s stališči, ki so jih imele države podpisnice ob podpisu pogodbe.

Prümska pogodba je nadgradnja sodelovanja med organi držav članic in predstavlja nov korak v smeri sodelovanja na področju pravosodja in notranjih zadev. Bistvo pogodbe je vzpostavitev avtomatske izmenjave DNK podatkov, daktiloskopskih podatkov in podatkov vozil po sistemu "zadetek/ni zadetka" (hit/no hit) na decentraliziran način. Poleg tega pa pogodba ureja še okrepljeno operativno policijsko sodelovanje. Omogoča izmenjavo podatkov iz nacionalnih policijskih podatkovnih baz DNK profilov, podatkovnih baz odtisov papilarnih linij (prstnih odtisov, odtisov dlani ipd.) ter baz podatkov registriranih motornih vozil med državami podpisnicami, ter izmenjavo podatkov pri varnostno tveganih mednarodnih prireditvah, za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj, čezmejne kriminalitete in za zatiranje nezakonitih migracij med državami podpisnicami.

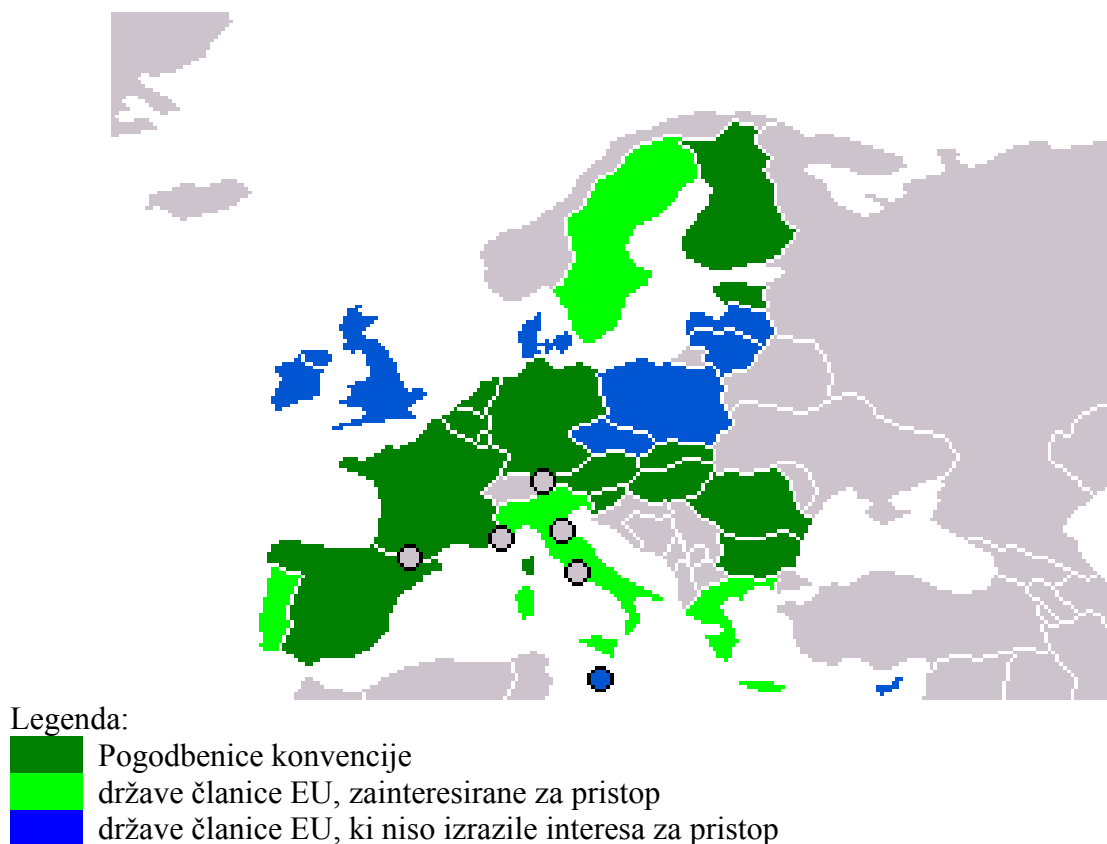
---

⁵⁵ Pogosto se za Prümsko pogodbo uporablja poimenovanji "Konvencija iz Prüma" in "Schengen III".

⁵⁶ Glej Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije in Skupne izjave Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske in Republike Avstrije k pogodbi z dne 27. 5. 2005 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije, podpisani v Prümu 27. maja 2005.

V letu 2006 so interes za pristop k Prümški pogodbi izrazile še Finska, Italija, Portugalska in Slovenija s podpisom Skupne deklaracije.⁵⁷ Podpisnice Skupne deklaracije so pozdravile namero Slovenije, Italije, Portugalske in Finske, da pristopijo k pogodbi, omenjen pa je tudi interes drugih držav članic EU za pridružitve k pogodbi (glej sliko 4.1). Prav tako Skupna deklaracija izraža pripravljenost podpisnic, da podprejo Nemčijo pri predlogu, ki bo koordiniran z drugimi pogodbenimi partnerji in Evropsko komisijo, da se vsebina Prümške pogodbe vgradi v pravni red EU (Skupna deklaracija 2006).

Slika 4.1: Pogodbenice konvencije

Vir: Prüm Convention, Parties to the convention (2012).

⁵⁷ Skupna deklaracija Kraljevine Belgije, Zvezne Republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Republike Avstrije, Portugalske republike, Republike Slovenije, Republike Finske ob srečanju ministrov 5. decembra 2006 v Bruslju, v okviru Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije (Prümška pogodba).

Glede razmerja do evropske zakonodaje velja, da ima pravo EU prednost pred Prümsko pogodbo, v bilateralnih odnosih pa Prümska pogodba. V zadnjem primeru obstaja možnost podajanja pridržkov pri pristopu, če je npr. bilateralna ureditev boljša in se jo želi uveljaviti.

Pogodba je na voljo za pristop vsem državam članicam EU in je stopila v veljavo 90 dni po deponiranju druge listine o ratifikaciji (Prümska pogodba 2005, člen 50). To se je zgodilo novembra 2006, ko sta Avstrija in Španija kot prvi državi deponirali njune listine o ratifikaciji pri depozitarju, vladi Zvezne republike Nemčije. Temu je kmalu sledila Nemčija; Belgija in Luksemburg sta ratificirala pogodbo februarja 2007, nato sta sledili še Francija in Nizozemska ter nekatere članice EU (glej tabelo 4.1).

Tabela 4.1: Seznam držav, ki so ratificirale Prümsko pogodbo

Države pogodbenice	Datum podpisa	Datum depozita ratifikacijske ali pristopne listine	V veljavi od
Avstrija	27. maj 2005	21. junij 2006	1. november 2006
Belgija	27. maj 2005	5. februar 2007	6. maj 2007
Bolgarija	-	25. maj 2009	23. avgust 2009
Estonija	-	23. september 2008	22. december 2008
Finska	-	19. marec 2007	17. junij 2007
Francija	27. maj 2005	2. oktober 2007	31. december 2007
Luksemburg	27. maj 2005	8. februar 2007	9. maj 2007
Madžarska	-	16. oktober 2007	14. januar 2008
Nemčija	27. maj 2005	25. avgust 2006	23. november 2006
Nizozemska	27. maj 2005	20. februar 2008	20. maj 2008
Romunija	-	3. december 2008	3. marec 2009
Slovaška	-	27. februar 2009	28. maj 2009
Slovenija	-	10. maj 2007	8. avgust 2007
Španija	27. maj 2005	3. avgust 2006	1. november 2006

Vir: Prüm Convention, Parties to the convention (2012).

Torej, še pred začetkom veljavnosti Prümske pogodbe, so nekatere države članice EU izrazile interes za pristop k pogodbi, do konca aprila 2007 pa je že 10 držav članic izrazilo željo, da to storijo.

Tako se je že februarja 2007 med državami članicami EU izoblikovala pobuda za sprejem Sklepa Sveta na podlagi člena 34/2/c PEU,⁵⁸ ki uvaja pomembne elemente Prümske pogodbe v pravo EU (tretji steber). Na ta način so določila bistvenih delov pogodbe postala zavezujoča za vseh 27 držav članic EU.

Glede same izvedbe Prümske pogodbe je bilo dogovorjeno, da se podrobnosti tehničnega oblikovanja postopkov določi v posebnem izvedbenem sporazumu. **Izvedbeni sporazum k Prümski pogodbi** (Administrative and Technical Implementation Agreement – ATIA)⁵⁹ podrobneje določa vsebinska pravila sodelovanja pristojnih organov za potrebe izvedbe pogodbe na operativni ravni. Gre za zelo obsežen dokument z mnogimi tehničnimi prilogami, ki je bil podpisan 5. decembra 2006 v Bruslju.

Za namen izvajanja pogodbe so bili določeni trije nivoji delovanja. Prvi nivo je ministrski nivo, na katerem so se sprejemale politične odločitve (Prümska pogodba 2005, člen 43/1). Temu sledi je sledil nivo, ki je predstavljal strateško vodenje v okviru skupne delovne skupine (JWG – Joint Working Group). Predsedovanje tej skupini je potekalo polletno, funkcija te skupine je bila tudi v podpori pri ratifikacijah (Prümska pogodba 2005, člen 43/2). Na tretjem, operativnem nivoju pa je bilo oblikovanih sedem tehničnih delovnih skupin (TWG – Technical Working Groups), in sicer za DNK, prstne odtise, motorna vozila, terorizem, množične prireditve, vračanje oseb in policijsko sodelovanje. Naloga teh skupin je bila priprava tehničnih in organizacijskih rešitev ter podlag za implementacijo pogodbe.

---

⁵⁸ Glej Pogodbo o Evropski uniji (Prečiščeno besedilo), Uradni list EU C 325, 24. 12. 2002.

⁵⁹ Izvedbeni sporazum k Pogodbi med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o krepitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonitih migracij, podpisani v Prümü v Nemčiji 27. maja 2005; glej Uredbo o ratifikaciji Izvedbenega sporazuma k Pogodbi med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o krepitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonitih migracij, podpisani v Prümü v Nemčiji 27. maja 2005.

4.2 RAZVOJ PRÜMSKE POGODBE IN PRENOS V PRAVNI RED EU

Prümska pogodba v načelih navaja, da se »najpozneje tri leta po uveljavitvi pogodbe na podlagi ocene izkušenj pri izvajanju pogodbe v dogovoru z Evropsko komisijo ali na predlog Evropske komisije in ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da pobuda za vključitev določb te pogodbe v pravni okvir Evropske unije« (Prümska pogodba 2005, člen 1).

Vključevanje določil Prümske pogodbe v pravni red EU je bila ena izmed ključnih prioriteta nemškega predsedovanja Svetu EU na področju notranjih zadev. Za integracijo pogodbe v pravni red EU je bilo potrebno soglasje vseh držav članic. Integracija Prümske pogodbe v pravni red EU za države podpisnice ni bila sporna, vprašljiva je bila le tehnična izvedba.

Na začetku je bila izpostavljena tudi morebitna reakcija Evropske komisije glede integracije Prümske pogodbe v pravni red EU. Pogodba namreč predstavlja prvi korak k implementaciji načela enakega dostopa, ki je eden ključnih dokumentov Haaškega programa. V skladu z Akcijskim načrtom za implementacijo Haaškega programa je Komisija v tistem času pripravila zakonodajne predloge, ki so se že obravnavali na pristojnih delovnih telesih Sveta in tako bi integracija pogodbe vplivala na nekatere že sprejete in veljavne pravne akte.

V kolikor bi takratno nemško predsedstvo Sveta EU želelo v celoti integrirati pogodbo v pravni red EU, bi po oceni njihovih ekspertov bilo potrebno pripraviti štiri pravne akte, in sicer dva okvirna sklepa in dve uredbi. Za integracijo celotne pogodbe bi potrebovali soglasje Komisije, saj je imela le-ta v I. stebri v skladu s PES izključno zakonodajno iniciativo. Tako je obveljalo mnenje, da se pobudo za integracijo pripravi kot instrument III. stebra (izmenjava informacij, policijsko sodelovanje), kjer je bila zakonodajna iniciativa deljena med države članice in Komisijo. Zakonodajno pobudo kot instrument III. stebra (npr. Sklep Sveta) za integracijo pogodbe v evropski pravni red so tako lahko podale države pogodbenice.

Pod nemškim predsedovanjem Svetu EU so se tako države članice strinjale, da se je potrebno odpovedati prenosom predpisov, ki so spadali pod I. steber oz. prenosom predpisov, ki zadevajo zadeve I. stebra in da je potrebno prenesti iz Konvencije iz Prüma v pravni red Unije

le elemente III. stebra. Nadalje se je predsedstvo odločilo, da iz dokumenta črta tako 27. člen (ki spada pod izgradnjo Schengna) kot tudi 18. člen (prestop meje varnostnih organov drugih držav).

Na junijskem Svetu ministrov za pravosodje in notranje zadeve (v nadaljevanju: PNZ) leta 2007 bilo doseženo politično soglasje glede **Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (v nadaljevanju: Prümški sklep)**.⁶⁰ Poleg držav članic EU so interes za poseben pridružitveni sporazum izkazale še Norveška in Islandija.

Gre za sklep Sveta o prenosu dela Prümške pogodbe v evropski pravni red, ki tudi določa, da Svet sprejeme še sklep o izvedbenih pravilih na podlagi 34. člena sklepa Sveta o krepitvi čezmejnega sodelovanja, še posebej na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu.

Prümški sklep določa, da se v posebnem izvedbenem sklepu opredelijo podrobnosti izmenjave podatkov (Prümški sklep 2008, člen 33), podlago teh ukrepov pa je mogoče najti v Izvedbenem sporazumu z dne 5. decembra 2006 o upravnem in tehničnem izvajanju in uporabi Prümške pogodbe (t.i. ATIA). Tako je na podlagi izvedbenega sporazuma k Prümški pogodbi nastal **Sklep Sveta o izvajanju Sklepa 2008/616/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (v nadaljevanju: Izvedbeni prümški sklep)**,⁶¹ ki vsebuje tudi pravno zavezujočo prilogo, v kateri so zajeta pravila izrazito tehnične narave. Pod portugalskim predsedstvom je bilo na seji Sveta PNZ 8. in 9. novembra 2007 doseženo politično soglasje o izvedbenem sklepu Sveta.

Del izvedbenega sklepa pa je tudi **priloga**, ki je predvsem tehnične narave in opredeljuje pravila za vzpostavitev dostopov do zbirk podatkov. V mesecu novembru 2007 je bil izvedbeni sklep s prilogo posredovan v mnenje Evropskemu parlamentu (v nadaljevanju: EP), ki je 21. aprila 2008 mnenje z določenimi predlogi tudi posredoval Svetu. Amandmaji EP so

---

⁶⁰ *Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime.*

⁶¹ *Council Decision 2008/616/JHA of 23 June 2008 on the implementation of Decision 2008/615/JHA on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime.*

7. maja 2008 obravnavali PNZ svetovalci in sprejeli nekatere relevantne amandmaje EP, kar je potrdil še Coreper 21. maja 2008 brez razprave. S tem je predsedstvo Svetu EU doseglo upoštevanje mnenja Evropskega parlamenta, kar je bilo pri sprejemanju te oblike pravnega akta v III. stebru zelo težko.

Priloga je bila obravnavana in usklajena v okviru Skupine prijateljev predsedstva (Friends of the presidency) v času slovenskega predsedovanja Svetu EU. Po uskladitvi besedila so bila posamezna poglavja predstavljena Odboru po 36. členu (Committee on Article 36 – CATS), ki je nato celoten usklajen tekst posredoval v sprejem Svetu ministrov.

Formacija Sveta EU za kmetijstvo (AGRI) je na zasedanju 23. junija 2008 sprejela oba t.i. Prümska sklepa, ki sta bila nato objavljena v Uradnem listu EU (OJ L 210) 6. avgusta 2008, v veljavi pa sta od 26. avgusta 2008.

S prenosom nekaterih delov pogodbe na raven EU se je v Prümskem sklepu določilo tudi razmerje do drugih instrumentov, in sicer države članice namesto ustreznih določb pogodbe uporabljajo določbe sklepa. Vse ostale določbe pogodbe, ki niso bile prenesene, pa se še naprej uporabljajo med podpisnicami pogodbe (glej Prümski sklep 2008, člen 35). Tako je na nek način ustvarjen sistem z dvema okvirjema: po pogodbi v tistih določbah, ki niso bile prenesene, ter po sklepu v tistih določbah, ki so bile prenesene v pravni red EU.

4.3 ANALIZA PRÜMSKE POGODBE IN PRÜMSKEGA SKLEPA PO PODROČJIH SODELOVANJA

Prümska pogodba vsebuje osem poglavij, v katerih so poleg splošnega dela opredeljena posamezna poglavja, ki vsebujejo določbe o podatkih (profili DNK, daktiloskopski in drugi podatki), ukrepih (ukrepi za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj, ukrepi za zatiranje nezakonite migracije), drugih oblikah sodelovanja (skupne oblike ukrepanja, ukrepi ob neposredni nevarnosti, pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah), splošne določbe, določbe o varstvu podatkov ter določbe o izvajanju in končne določbe.

Pogodbene stranke v kratki preambuli pogodbe ugotavljajo, da je na območju prostega gibanja oseb pomembno, da države članice EU okrepijo svoje sodelovanje z namenom bolj učinkovitega zatiranja terorizma, čezmejne kriminalitete in ilegalnih migracij. Cilj pogodbe je »zavzeti vodilno vlogo pri doseganju čim višjih standardov sodelovanja predvsem z boljšo izmenjavo informacij« (Prümska pogodba 2005, preambula). Pri tem sodelovanju je potrebno omogočiti udeležbo tudi vsem drugim državam članicam EU. Države podpisnice jasno izrazijo prizadevanje, da bi se določbe pogodbe vključile v pravni okvir EU.

Pogodba poleg preambule vsebuje tudi dve prilogi, ki se nanašata na varnostnike na letalih (priloga 1) in na uporabo službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev (priloga 2).

Prümski sklep obsega pet poglavij, katerih bistveni elementi so okrepljeno policijsko sodelovanje, zlasti pri izmenjavi podatkov med policijskimi in pravosodnimi organi držav članic iz nacionalnih zbirk podatkov o preiskavah DNK, daktiloskopskih podatkov in podatkov vozil s pomočjo avtomatiziranega dostopa.⁶²

Nadalje Prümski sklep obsega tudi posredovanje informacij in podatkov ob množičnih prireditvah in za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj ter okrepljeno policijsko sodelovanje v oblikah skupnih akcij, patrolj in drugih aktivnostih.

Iz navedenega je razvidno, da je sklep sicer ožji in ne vsebuje vseh določil kot pogodba, vendar je bistvo pogodbe ostalo tudi v sklepu.

Upravno in tehnično izvajanje oblik sodelovanja iz sklepa določa izvedbeni sklep s priložo, katerega namen je zagotoviti dejansko implementacijo sklepa, zlasti v zvezi z avtomatizirano izmenjavo podatkov o DNK, daktiloskopskih podatkov in podatkov iz registrov vozil ter drugimi oblikami sodelovanja. Izvedbeni sklep zajema sedem poglavij, vendar ureja zgolj dve že navedeni poglavji iz sklepa.

Prümski sklep določa tudi roke za implementacijo, in sicer za področje avtomatiziranega načina iskanja podatkov opredeljuje triletni rok implementacije (26. avgust 2011), za aktivnosti iz področja skupnih ukrepov pa enoletni rok (26. avgust 2009) (glej Prümski sklep

---

⁶² Gre za on-line dostop, katerega namen je poizvedovanje po zbirkah podatkov druge države članice oziroma nekaterih drugih oziroma vseh držav članic.

2008, člen 36). Do 26. avgusta 2011 je na področju iskanja DNK profilov določila implementiralo 12 držav članic EU. Področje iskanja daktiloskopskih podatkov je implementiralo 9 držav članic, področje avtomatiziranega iskanja iz registrov motornih vozil pa prav tako 9 držav članic EU (Council conclusions on Intensifying the Implementation of the "Prüm Decisions" after the Deadline of 26 August 2011 2011, 2).

Z namenom pospešitve postopkov je zato Svet za pravosodje in notranje zadeve decembra 2011 sprejel tudi Sklep o pospešitvi implementacije Prümških sklepov, s katerim spodbuja k čim hitrejši implementaciji navedenih sklepov na področju izmenjave DNK podatkov, daktiloskopskih podatkov ter podatkov iz registrov motornih vozil (glej Council Conclusions on Intensifying the Implementation of the "Prüm Decisions" after the Deadline of 26 August 2011 2011). Stanje implementacij določb in izmenjave na navedenih področjih do konca 1. polovice leta 2012 je razvidno iz prilog Č, D in E.

Elektronska izmenjava podatkov poteka preko omrežja s-TESTA (Secure Trans European Services for Telematics between Administrations, Varne vseevropske storitve telematike med upravami omrežja), ki zagotavlja visoko stopnjo varnosti in zanesljivosti pri izmenjavi informacij med državami članicami EU, le-te pa zagotovijo, da je avtomatizirano iskanje ali primerjava podatkov mogoča 24 ur, vse dni v tednu.

Tako Prümska pogodba kot tudi Prümški sklep vsebujeta pomembne določbe o varstvu podatkov, še posebej v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in določata, da »mora biti varstvo podatkov v notranjem pravu vsake pogodbenice oz. države članice EU vsaj na taki ravni, ki izhaja iz Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov in Dodatnega protokola z dne 8. novembra 2001« (Prümska pogodba 2005, člen 34; Prümški sklep 2008, člen 25).

4.3.1 PROFILI DNK⁶³

Profil DNK⁶⁴ pomeni »črkovno ali številčno kodo, ki predstavlja niz razločevalnih značilnosti nekodirajočega dela analiziranega vzorca človeške DNK, tj. posebno molekularno strukturo različnih področij DNK (lokusov)« (Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu, člen 2c).

Prümska pogodba v drugem poglavju uvaja nove zbirke podatkov, med katere spada tudi DNK zbirka podatkov.⁶⁵ Pogodbenice so se zavezale, da uvedejo in vodijo nacionalne zbirke podatkov o DNK preiskavah zgolj za namen pregona kaznivih dejanj. Obdelava tovrstnih podatkov poteka v skladu z veljavnim notranjim pravom pogodbenic. Ti podatkovni zapisi vsebujejo izključno samo profile DNK ter sklic.⁶⁶ Oblikovani morajo biti tako, da je možen vpogled le v dejanski zapis formule DNK, s tem da je identiteta osebe zavarovana (Prümska pogodba 2005, člen 2).

Vsaka država pogodbenica imenuje svojo kontaktno službo, ki je pristojna za izvajanje posredovanja podatkov kontaktnim službam ostalih pogodbenic. Pogodbenice dovolijo vpogled v podatkovne zapise v svojih zbirkah podatkov samo v primeru pregona kaznivih

---

⁶³ Deoksiribonukleinska kislina (DNK) je molekula, ki se nahaja v kromosomih znotraj celičnega jedra vsake celice v človeškem telesu in predstavlja človeški dedni material. Molekula je vijačno sestavljena iz dveh verig, v katerih se povezujejo štirje elementi (nukleotidi) - A, C, G in T. V njih je zapisana razlika med posamezniki (npr. spol, barva oči in las, višina ipd.). Pomembna lastnost dvojne vijačnice je, da prečke, ki povezujejo obe vijačnici, predstavljajo vedno isti pari nukleotidov – A se vedno pari s T, G pa z C in obratno. Zaporedje le-teh vzdolž ene verige določi zaporedje vzdolž druge. Ta lastnost omogoča, da se med podvojevanjem molekula DNK odpre kot zadruga in na vsaki od obeh verig dvojne vijačnice nastane nova kopija. Zaradi omenjenega načina podvojevanja DNK imajo vse celice istega organizma enak zapis DNK in zato ni pomembno, kateri biološki vzorci posameznika se primerjajo med seboj (npr. slina, kri, las ipd.). Značilnost DNK je, da 30 % njenega dela zavzemajo ponavljajoča se zaporedja DNK in v večini predstavljajo polimorfna področja, med katera sodijo tudi mikrosateliti. Mikrosateliti so tista področja v človeškem genomu, v katerih se posamezniki med seboj najbolj razlikujejo. Polimorfizem področij torej temelji na variacijah v številu ponovitev osnovnega motiva, posledica pa je visoka variabilnost v dolžini posameznih alelov (alel - različica števila ponovitev osnovnega motiva na določenem področju).

⁶⁴ Profil DNK lahko vsebuje 24 parov števil, ki predstavljajo alele 24 lokusov. Po že obstoječih standardih za izmenjavo profilov DNK (*European Standard Set* - ESS ali *Interpol Standard Set of Loci* - ISSOL) se uporablja sedem lokusov.

⁶⁵ DNK zbirka podatkov vsebuje referenčne profile DNK (profile DNK identificiranih oseb) ter neznane profile DNK (profile DNK še neidentificiranih oseb, pridobljenih iz sledi, zbranih pri preiskovanju kaznivih dejanj).

⁶⁶ Številka sklica je sestavljena iz kombinacije kode, ki državam pogodbenicam v primeru zadetka omogoča v njihovih zbirkah podatkov poiskati osebne podatke in druge informacije, da bi jih lahko posredovale drugi državi pogodbenici oz. drugim državam pogodbenicam, kode, ki prikazuje nacionalni izvor profila DNK ter kode, ki prikazuje tip profila DNK.

dejanj, z namenom, da se opravi elektronsko primerjavo profilov DNK (Prümska pogodba 2005, člen 3).

Pošiljanje in primerjanje podatkov poteka po elektronski poti. Tako v primeru ujemanja kot tudi v primeru neujemanja je kontaktna služba pogodbenice prosilke o tem elektronsko obveščena. V primeru ujemanja podatkov⁶⁷ se pošiljanje nadaljnjih osebnih podatkov in drugih informacij (2. korak) vrši v skladu z notranjim pravom in predpisi o pravni pomoči zaprosene pogodbenice. »Postopki pravne pomoči se začnejo po validaciji obstoječega ujemanja med dvema profiloma, in sicer na podlagi polnega ujemanja⁶⁸ ali približnega ujemanja,⁶⁹ pridobljenega med avtomatizirano posvetovalno fazo« (Sklep Sveta 2008/616/PNZ, priloga 2008, poglavje 1, točka 3.2).

Prümski sklep v celoti povzema določbe o vzpostavitvi nacionalnih zbirk podatkov o preiskavah DNK v državah članicah EU, avtomatiziranem iskanju v profilih DNK, avtomatski primerjavi profilov DNK ter o pošiljanju nadaljnjih osebnih podatkov in informacij (Prümski sklep 2008, člen 2-5).

Iz izmenjave podatkov po pogodbi in po sklepu so izvzeti osebni podatki oziroma obstajajo samo DNK profili. Sistem nima enotne baze, temveč ima vsaka država svojo nacionalno bazo oziroma kopijo nacionalne baze. Preverjanja se opravljajo z vsako državo posebej. Določitev števila sistemov za identifikacijo DNK je odvisna od vsake države, predviden pa je nabor od 7 - 24 sistemov; večina držav jih ima samo 11 ter navezni podatek o državi.

Smisel izmenjave podatkov o DNK profilih je v omogočanju elektronskega preverjanja DNK profilov drugim državam pogodbenicam, z namenom identifikacije storilca KD oziroma povezave sledi DNK z drugimi KD po principu "zadetek/ni zadetka". Pri zadetku mora pogodbenica potem z uradnim zaprosilom zaprositi za posredovanje osebnih podatkov.

---

⁶⁷ Avtomatizirano obvestilo o ujemanju se zagotovi le pod pogojem, da je bilo pri avtomatiziranem iskanju ali primerjavi ugotovljeno določeno minimalno ujemanje lokusov. Profili DNK, ki so jih države dale na voljo za iskanje in primerjavo ter profili DNK, poslani za iskanje in primerjavo, morajo vsebovati najmanj 6 polno opredeljenih lokusov. Referenčni profili DNK pa morajo vsebovati vsaj 6 od 7 ESS ali ISSOL lokusov.

⁶⁸ Polno ujemanje (kakovost 1) je ujemanje, ko so vse vrednosti alelov primerjanega lokusa iz profila DNK prosilca in zaprosenega profila DNK enake.

⁶⁹ Delno ujemanje je ujemanje, ko je vrednost enega ali vseh primerjanih slelov drugačna v obeh profilih DNK (kakovost 2, 3 in 4). Delno ujemanje je sprejemljivo le, če v obeh primerjanih profilih DNK obstaja vsaj 6 polno opredeljenih lokusov, ki se ujemajo.

4.3.2 DAKTILOSKOPSKI PODATKI⁷⁰

Daktiloskopski podatki pomenijo »prstne odtise, sledi prstnih odtisov, odtise dlani, sledi odtisov dlani in t.i. template (vzorci) takšnih podob (kodirane minucije)« (Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu, 2008, člen 2i).

Daktiloskopske podatke Prümska pogodba obravnava v drugem poglavju in določa, da »pogodbenice zagotovijo podatkovne zapise za nacionalne elektronske daktiloskopske identifikacijske sisteme, namenjene za preprečevanje in pregon kaznivih dejanj« (Prümska pogodba 2005, člen 8). Podatkovni zapisi lahko na prvi stopnji vsebujejo le formulo prstnega odtisa; sledi neznanega izvora, ki jih ni mogoče pripisati nobeni osebi, pa morajo biti označene kot take.

Na enak način kot pri DNK poteka tudi vpogled v nacionalno zbirko daktiloskopskih podatkov, in sicer po elektronski poti preko kontaktnih služb, primerjava pa se vrši avtomatsko.

Razlika med posredovanjem DNK podatkov in podatkov o prstnih odtisih je v tem, da mora biti za posredovanje DNK že storjeno kaznivo dejanje, medtem ko je pri prstnih odtisih možno tudi za preprečevanje kaznivih dejanj. Država pogodbenica se sama odloči, v katerih svojih bazah prstnih odtisov se bodo preverjala tuja zaprosila (npr. baze storilcev KD, ali pa tudi prosilcev za azil, ilegalnih imigrantov itd.).

Enake določbe v primeru daktiloskopskih podatkov so tako v pogodbi kot tudi v sklepu. Sklep prav tako navaja, da »ti podatkovni zapisi vsebujejo zgolj daktiloskopske podatke in

---

⁷⁰ Daktiloskopija je veda o kožnih reliefih prstov, dlani ter stopal in se ukvarja s primerjavo prstnih odtisov za identifikacijske postopke. Koža na površini prstov, dlani in stopal ni gladka, temveč je sestavljena iz ukrivljenih črt. Črte, ki lahko sestavljajo različne vzorce, se imenujejo papilarne linije. Prstni odtisi izvirajo iz treh osnovnih principov: a.) edinstvenost: vsak prstni odtis je edinstven, niti dva človeka nimata enakih prstnih odtisov. Vsak prstni odtis se razlikuje od prsta do prsta (npr. desni palec ima drugačno karakteristično orientacijo, lokacijo, relacijsko zvezo kot desni kazalec); b.) trajnost: prstni odtisi so nespremenljivi od tretjega meseca zarodka do razkroja trupla. Brazgotine so ena od izjem tega pravila, pa še to le, če so trajne; c.) vzorčnost: vsi prstni odtisi so lahko razvrščeni v vzorčne tipe (osnovni vzorci prstnih odtisov so: krožni, ločni, zanka – leva ali desna ter jelka).

referenčno številko⁷¹ in ne vsebujejo podatkov, ki omogočajo neposredno identifikacijo oseb« (Prümski sklep 2008, člen 8). Vpogled, primerjava in pošiljanje podatkov poteka po enakem principu, kot je navedeno v pogodbi. Digitalizacija teh podatkov in njihovo posredovanje državam članicam poteka v skladu z enotno obliko zapisa podatkov, ki je določena v prilogi izvedbenega sklepa, »vsaka država članica pa mora zagotoviti, da so posredovani daktiloskopski podatki dovolj kakovostni, da jih je mogoče primerjati s pomočjo sistemov za avtomatsko identifikacijo prstnih odtisov (AFIS – Automated Fingerprint Identification System)« (Sklep Sveta 2008/616/PNZ, člen 12).

Obstaja več različnih vrst iskanja znotraj baz daktiloskopskih podatkov, ki se osredotočajo na različne kombinacije odtisov in sledi prstov ter dlani (Sklep Sveta 2008/616/PNZ, priloga 2008, poglavje 2, točka 8.3):

- primerjava odtisa desetih prstov z odtisom desetih prstov;
- primerjava sledi prstnega odtisa z odtisom desetih prstov;
- primerjava odtisa dlani z odtisom dlani;
- primerjava odtisa desetih prstov z nerazrešeno sledjo prstnega odtisa;
- primerjava sledi prstnega odtisa z nerazrešeno sledjo prstnega odtisa;
- primerjava odtisa dlani z nerazrešeno sledjo odtisa dlani;
- primerjava sledi odtisa dlani z nerazrešeno sledjo odtisa dlani.

Kontaktna služba pogodbenice prosilke je elektronsko obveščena o ujemanju oz. neujemanju; v primeru ujemanja pa je naslednji korak enak kot v primeru ujemanja DNK podatkov, in sicer se pošiljanje nadaljnjih osebnih podatkov in drugih informacij (2. korak) vrši v skladu z notranjim pravom in predpisi o pravni pomoči zaprosene pogodbenice.

4.3.3 PODATKI IZ REGISTRA MOTORNIH VOZIL

Prümska pogodba prav tako vključuje določbe o elektronskem vpogledu v podatke iz registrov motornih vozil. Vpogled se vrši le v primeru »preprečevanja in pregona kaznivih dejanj ter pregona takih prekrškov, ki so v pogodbenici prosilki v pristojnosti sodišč ali

---

⁷¹ Referenčna številka je sestavljena iz kombinacije kode, ki državam pogodbenicam v primeru zadetka omogoča v njihovih zbirkah podatkov poiskati osebne podatke in druge informacije, da bi jih lahko posredovale drugi državi pogodbenici oz. drugim državam pogodbenicam ter kode, ki prikazuje nacionalni izvor daktiloskopskih podatkov.

državnih tožilstev, kot tudi zaradi preprečevanja nevarnosti za javno varnost« (Prümska pogodba 2005, člen 12).

Gre za podatke iz nacionalnih registrov motornih vozil, ki vsebujejo podatke o lastnikih oziroma imetnikih vozil in podatke o vozilih. Poizvedba je mogoča le z uporabo celotne identifikacijske številke vozila⁷² ali celotne registrske številke (Prümska pogodba 2005, člen 12).

Prav tako tudi sklep zajema enake določbe kot pogodba. Predpisani so enaki pogoji, v katerih se dovoli vpogled v podatke nacionalnih registrov motornih vozil, ter enaki postopki, ki se izvedejo preko kontaktnih služb držav članic EU (glej Prümski sklep 2008, člen 12).

Za avtomatizirano iskanje podatkov iz registrov motornih vozil države članice uporabljajo posebno programsko aplikacijo EUCARIS (European Vehicle and Driving Licence Information System, Evropski informacijski sistem za prometna in vozniška dovoljenja), informacije, ki se izmenjujejo, pa se posredujejo v šifrirani obliki (Sklep Sveta 2008/616/PNZ, člen 15).

4.3.4 DRUGI PODATKI

Tako Prümska pogodba kot tudi Prümski sklep obravnavata sistem izmenjave informacij za preprečevanje kaznivih dejanj in za preprečevanje nevarnosti za javno varnost v povezavi z množičnimi prireditvami s čezmejnim pomenom, npr. športne prireditve, zasedanje Evropskega sveta (Prümska pogodba 2005, člen 13-15; Prümski sklep 2008, člen 13-15).

Izmenjava informacij poteka preko nacionalnih kontaktnih služb, ki si lahko izmenjujejo tudi osebne podatke v primeru, da pravnomočne obsodbe ali druga dejstva upravičujejo domnevo, da bodo te osebe storile kaznivo dejanje ali pa predstavljajo nevarnost za javno varnost (Prümska pogodba 2005, člen 14; Prümski sklep 2008, člen 14).

---

⁷² Identifikacijska številka oz. številka šasije vozila vsebuje razčlenjeno kombinacijo znakov, ki jih določi proizvajalec za vsako vozilo. Oznaka naj bi 30 let omogočala nedvoumno identifikacijo vsakega vozila preko njegovega proizvajalca, ne da bi bili potrebni dodatni podatki. Identifikacijska številka mora izpolnjevati naslednje zahteve: a.) identifikacijska številka vozila mora biti označena na tablici proizvajalca. Številka mora biti vkovana ali vtisnjena tako, da je ni mogoče zabrisati ali spremeniti, na šasijo ali okvir na lahko dostopnem mestu, in sicer na desni polovici vozila; b.) identifikacijska številka vozila mora biti sestavljena iz treh delov: prvi del je sestavljen iz kode, ki je dodeljena proizvajalcu vozila za njegovo identifikacijo; drugi del je sestavljen iz šestih znakov (črk ali števil), ki označujejo splošne značilnosti vozila (tip, različico).

4.3.5 UKREPI ZA PREPREČEVANJE TERORISTIČNIH DEJANJ

Prümska pogodba poleg izmenjave podatkov določa tudi ukrepe za preprečevanje terorističnih dejanj v tretjem poglavju. Na eni strani se ukvarja s pošiljanjem osebnih podatkov in informacij o osebah, za katere se na podlagi določenih dejstev smatra, da bodo storile teroristična kazniva dejanja. Podatki in informacije, ki se pošiljajo nacionalnim kontaktnim službam držav pogodbenic, vsebujejo ime, priimek, datum in kraj rojstva ter predstavitev dejstev, na katerih temelji domneva o storitvi terorističnega kaznivega dejanja (Prümska pogodba 2005, člen 16).

Na drugi strani pa države pogodbenice sprejemajo prisotnost varnostnikov na letalih,⁷³ ki so policisti ali ustrezno usposobljeni državni uslužbenci in skrbijo za varnost na letalu. Ob tem je potrebno poudariti, da je vsaki državi pogodbenici prepuščeno, da se sama odloči glede prisotnosti varnostnikov na letalih (Prümska pogodba 2005, člen 17).

Prümski sklep v četrtem poglavju povzema zgolj določbo o pošiljanju informacij za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj, ki prav tako vsebuje pošiljanje osebnih podatkov in informacij, vendar morajo biti izpolnjeni enaki pogoji, kot jih določa pogodba (Prümski sklep 2008, člen 16). Določb glede varnostnikov na letalih Prümski sklep ne vsebuje.

4.3.6 UKREPI ZA ZATIRANJE NEZAKONITE MIGRACIJE

Tovrstne ukrepe za zatiranje nezakonite migracije vsebuje le Prümska pogodba in le-ti niso bili preneseni v Prümski sklep, ker za te vrste aktivnosti že obstajajo pravila znotraj EU.⁷⁴

Ukrepi za zatiranje nezakonite migracije iz četrtega poglavja Prümske pogodbe vključujejo pošiljanje svetovalcev za dokumente v izvirne ali tranzitne države nezakonite migracije ter medsebojno pomoč pogodbenic pri vračanju ilegalnih migrantov. Svetovalci nudijo pomoč tujim predstavništvom, prevoznim podjetjem, organom, ki so pristojni za mejno policijsko

---

⁷³ Avstrija je uvedla varnostnike na letalih že pred več kot 20 leti, Nemčija pa po 11. septembru 2001.

⁷⁴ Uredba Sveta (ES) št. 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL EU L 64/1, 2. 3. 2004), kasneje spremenjena z Uredbo (EU) št. 493/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 377/2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL EU L 141/13, 27. 5. 2011).

kontrolo glede potnih listov, vizumov ter pomagajo pri odkrivanju ponarejenih, prenarejenih in zlorabljenih dokumentov (Prümska pogodba 2005, člen 20, 21). Pri vračanju ilegalnih migrantov države pogodbenice dopuščajo možnost, da repatriacija poteka tudi preko ozemlja druge države pogodbenice (Prümska pogodba 2005, člen 23).

4.3.7 DRUGE OBLIKE SODELOVANJA

Peto poglavje Prümske pogodbe obsega različne načine policijskega sodelovanja, kot so skupne oblike ukrepanja, ukrepi ob neposredni nevarnosti, pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah ter sodelovanje na zaprosilo.

Skupne patrolje in druge skupne oblike ukrepanja se lahko ustanovijo v primeru zaščite pred nevarnostmi za javno varnost, kot tudi za preprečevanje kaznivih dejanj, ko uradniki ali drugi javni uslužbenci sodelujejo v operacijah izven svoje države. Ti uradniki lahko uporabijo suvereno oblast ozemlja, na katerem delujejo ali pa izvajajo pooblastila v skladu z notranjim pravom svoje države, odvisno od dogovora z državo, v kateri uradnik deluje (Prümska pogodba 2005, člen 24). V nujnem primeru, ko grozi neposredna nevarnost, lahko uradniki ene pogodbenice brez soglasja druge pogodbenice prestopijo mejo in začasno izvajajo potrebne ukrepe, da preprečijo neposredno nevarnost za življenje in telo (Prümska pogodba 2005, člen 25).

V povezavi z velikimi dogodki, katastrofami in težkimi nesrečami si pogodbenice medsebojno pomagajo na ta način, da se obveščajo o dogodkih s čezmejnimi posledicami, sprejemajo in usklajujejo policijske ukrepe v takih primerih ter zagotavljajo pomoč s pošiljanjem uradnikov, specialistov in svetovalcev ter opreme (Prümska pogodba 2005, člen 26).

Prümska pogodba prav tako predvideva tudi pomoč na zaprosilo pogodbenice in navaja 11 primerov, v katerih je to možno izvesti (npr. preverjanje glede kraja bivanja in stalnega prebivališča posameznikov, preverjanje glede dovoljenj za bivanje, preverjanje identitete itd.) (Prümska pogodba 2005, člen 27).

Peto poglavje Prümskega sklepa povzema le nekatere oblike sodelovanja iz pogodbe, in sicer skupno ukrepanje ter pomoč pri množičnih prireditvah, katastrofah in težkih nesrečah. Navajanje teh dveh oblik sodelovanja je identično kot v pogodbi.

Izvedbeni prümski sklep sicer obravnava policijsko sodelovanje, kot npr. skupne patrulje in druge skupne operacije in določa imenovanje kontaktnih točk, katerih seznam sestavi in posodablja Generalni sekretariat Sveta. Pred začetkom konkretne skupne operacije se pristojni organi pisno ali ustno dogovorijo glede namena operacije, konkretne pomoči, sodelujočih uradnikov, opreme, pooblastil idr. (Sklep Sveta 2008/616/PNZ, člen 17).

Tabela 4.2: Primerjava Prümske pogodbe in Prümskega sklepa

Prümska pogodba	Prümski sklep
Avtomatiziran vpogled/primerjava profilov DNK	Avtomatiziran vpogled/primerjava profilov DNK
Avtomatiziran vpogled/primerjava daktiloskopskih podatkov	Avtomatiziran vpogled/primerjava daktiloskopskih podatkov
Avtomatiziran vpogled v podatke iz registrov motornih vozil	Avtomatiziran vpogled v podatke iz registrov motornih vozil
Pošiljanje informacij z ali brez osebnih podatkov (v primerih množičnih prireditev – športne prireditve, zasedanje Evropskega sveta)	Pošiljanje informacij z ali brez osebnih podatkov (v primerih množičnih prireditev – športne prireditve, zasedanje Evropskega sveta)
Pošiljanje informacij za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj	Pošiljanje informacij za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj
Varnostniki na letalih	/
Svetovalci za dokumente	/
Pomoč pri vračanju oseb	/
Druge oblike (policijskega) sodelovanja (skupne patrulje in druge skupne oblike ukrepanja)	Druge oblike (policijskega) sodelovanja (skupne patrulje in druge skupne oblike ukrepanja)
Ukrepi ob neposredni nevarnosti	/
Pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah	Pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah
Sodelovanje na zaprosilo	/

Vir: Prümska pogodba (2005) in Prümski sklep (2008).

4.4 IMPLEMENTACIJA PRÜMSKE POGODBE IN PRÜMSKEGA SKLEPA V PRAVNI RED REPUBLIKE SLOVENIJE

5. decembra 2006 je Slovenija podpisala Skupno deklaracijo pogodbenic in držav, ki so izrazile željo po pridružitvi k Prümski pogodbi in podporo Nemčiji, da se deli pogodbe prenesejo v pravni red EU.

Državni zbor RS je 9. marca 2007 sprejel tako Prümsko pogodbo kot skupno izjavo, 3. aprila 2007 pa sta bili obe objavljeni v Uradnem listu RS (glej Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije in Skupne izjave Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske in Republike Avstrije k pogodbi z dne 27. 5. 2005 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije 2007). Ministrstvo za zunanje zadeve je listino in izjavo 4. maja 2007 poslalo na Veleposlaništvo Republike Slovenije v Berlin, kjer so jo predali Vladi Zvezne republike Nemčije kot depozitarju pogodbe.

Prümska pogodba je za Slovenijo začela veljati 8. aprila 2007. Skladno s 44. členom Prümske pogodbe so pristojne službe pogodbenic sklenile sporazume, katerih cilj je bila upravno-pravna izpolnitev pogodbe. Izvedbeni sporazum Prümske pogodbe (t.i. ATIA) je bilo potrebno skladno z nacionalno zakonodajo implementirati v slovenski pravni red.

Z namenom implementacije določil pogodbe v RS je minister za notranje zadeve 25. januarja 2008 podpisal Prümski izvedbeni načrt (št. 500-911/2006), ki je opredeljeval, naloge, roke in nosilce posameznih aktivnosti. Prav tako pa je bila 4. aprila 2008 v okviru MNZ ustanovljena delovna skupina za koordinacijo izmenjave podatkov (Sklep MNZ o imenovanju delovne

skupine, št. 024-21/2008/1), ki je bila med drugim odgovorna za spremljanje implementacije določil Prümske pogodbe. Izvedbeni sporazum je bil nato ratificiran v letu 2009.⁷⁵

Prenos dela Prümske pogodbe, ki ureja izmenjavo podatkov iz nacionalnih zbirk DNK, prstnih odtisov in registrskih podatkov vozil v evropski pravni red je bila tudi ena od prednostnih nalog trojnega predsedstva Svetu EU. Slovenija je obravnavala tehnično prilogo za izvajanje izmenjave podatkov in tako omogočila sprejetje izvedbenega sklepa ter zaključila prenos določb Prümske pogodbe v evropski pravni red, ki ga je začelo nemško predsedstvo. Tako so deli Prümske pogodbe, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in policijsko sodelovanje, postali zavezujoči za vse države članice EU.

Nadalje je bil z Uredbo o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti⁷⁶ določen pristojni organ za izvajanje navedenih sklepov (ministrstvo, pristojno za notranje zadeve) ter nacionalne kontaktne točke za avtomatizirano iskanje in primerjavo podatkov ter izmenjavo informacij in podatkov za zagotovitev javnega reda ob pomembnih dogodkih in množičnih prireditvah s čezmejno razsežnostjo ter za potrebe ukrepov za preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 1). Uredba predstavlja zadnjo fazo implementacije Prümskega sklepa ter Izvedbenega prümskega sklepa v pravni red RS.

---

⁷⁵ Glej Uredbo o ratifikaciji Izvedbenega sporazuma k Pogodbi med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o krepitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonitih migracij, podpisani v Prümü v Nemčiji 27. maja 2005, Ur. l. RS-MP 11/2009, v veljavi od 8. 7. 2009.

⁷⁶ Ur. l. RS 18/2011 z dne 15. 3. 2011, v veljavi od 30. 3. 2011.

4.5 ANALIZA STANJA V REPUBLIKI SLOVENIJI NA PODROČJU IZMENJAVE INFORMACIJ IN POLICIJSKEGA SODELOVANJA PO PRÜMU

4.5.1 IZMENJAVA DNK PODATKOV

Odvzem vzorcev DNK v Sloveniji ureja Zakon o kazenskem postopku (149. člen), ki daje policiji pooblastilo za odvzem brisa ustne sluznice vsakogar, za katerega se sumi, da je storil kaznivo dejanje (ZKP-UPB8 2012). Zakon o policiji določa, da v zvezi z izvajanjem policijskih pooblastil policija zaradi opravljanja svojih nalog⁷⁷ vodi in vzdržuje med drugim tudi evidence preiskav DNK, ki vsebuje poleg klasičnih identifikacijskih podatkov⁷⁸ tudi profil odvzetega vzorca DNK⁷⁹ (ZPol –UPB7 2009, člen 59). V praksi se mora torej zbiranje profilov DNK izvajati na podlagi ZKP v povezavi z ZPol. Obdelovanje DNK podatkov poteka v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov ter Pravilnikom o vodenju policijskih evidenc. Za vodenje evidence preiskav DNK je Policija (Center za forenzične preiskave, v nadaljevanju CFP)⁸⁰ pripravila tudi strokovno navodilo, v katerem je opisana vsebina in pravna podlaga za vodenje evidence preiskav DNK. Opisani so načini hrambe podatkov in pogoji za posredovanje podatkov v evidenci preiskav DNK (Navodilo za vodenje evidence preiskav DNK 2010).

Države pogodbenice so se v Prümški pogodbi zavezale, da vzpostavijo zbirke podatkov, ki omogočajo vzajemni elektronski dostop do nacionalnih zbirk DNK podatkov v državah. Dostop in izmenjava podatkov je mogoča le za namen preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Elektronski dostop oz. izmenjava DNK podatkov poteka na ta način, da pristojni organ (npr. policija), ki obravnava kaznivo dejanje in pridobi DNK sled, ki izhaja iz kaznivega dejanja, preveri, ali imajo takšno sled v zbirki DNK podatkov druge države.

---

⁷⁷ Varovanje življenja, premoženja ljudi, preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter odkrivanje in prijemanje storilcev kaznivih dejanj, pa tudi preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje prekrškov ter njihovih storilcev, vzdrževanje javnega reda, nadzor in urejanje prometa (20. člen ZPol).

⁷⁸ Osebno ime, datum in kraj rojstva, EMŠO, spol, naslov, državljanstvo.

⁷⁹ Poleg tega pa še kraj, čas in razlog odvzema vzorca DNK ter ime in priimek osebe, ki je vzorec odvzela.

⁸⁰ Center za forenzične preiskave (CFP) se je s 1. 7. 2010 preimenoval v Nacionalni forenzični laboratorij, ki deluje znotraj Generalne policijske uprave (GPU).

Informacijski sistem omogoča preverjanje morebitnega ujemanja iskanega podatka v zbirki druge države na popolnoma avtomatiziran način, tako da se v elektronskem zapisu posreduje DNK podatek drugi državi. Pošiljatelj nato prejme odgovor v obliki elektronskega sporočila, da podatek obstaja ali ne obstaja (zadetek oz. ni zadetka) v zbirki podatkov. Drugih podatkov v tej fazi postopka še ni, saj se nato postopek nadaljuje po postopkih policijskega oz. pravosodnega sodelovanja posameznih držav.

»Kontaktna točka, pristojna za avtomatizirano iskanje in primerjavo DNK profilov, je notranja organizacijska enota Policije, ki opravlja forenzične preiskave« (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 3/1). Opisane aktivnosti torej spadajo v pristojnost Nacionalnega forenzičnega laboratorija (v nadaljevanju: NFL) - Oddelka za biološke preiskave.

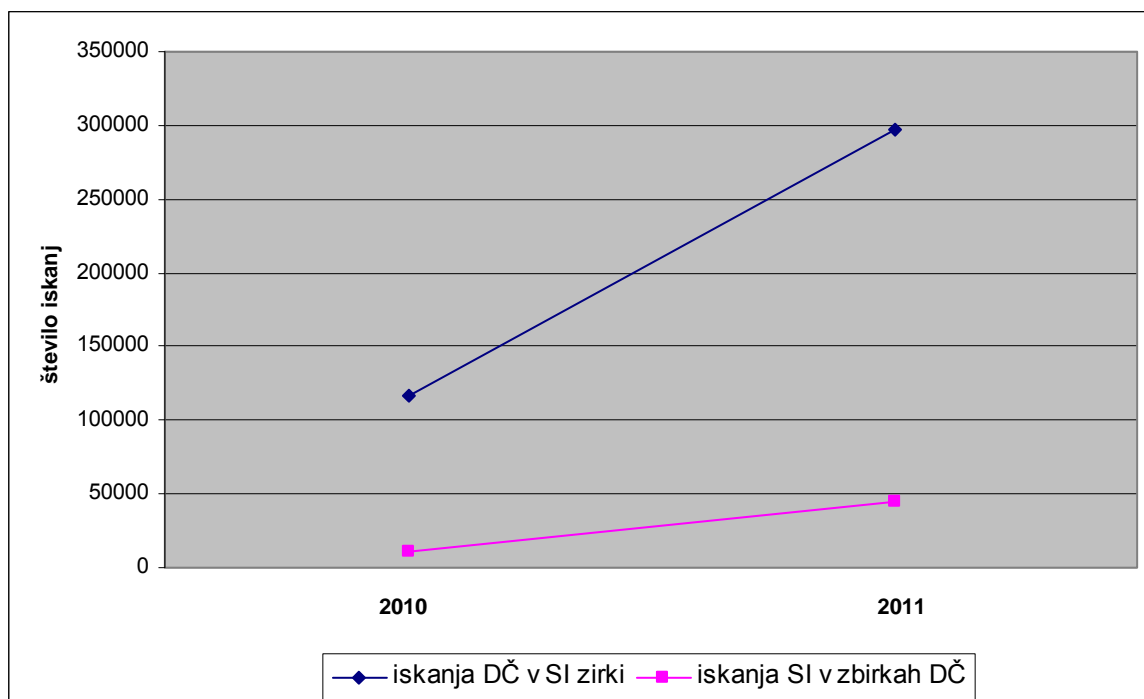
Po prvi fazi, elektronskem načinu izmenjave DNK podatkov ter posledično zadetku v zbirki podatkov druge države pogodbenice, sledi postopek čezmejnega policijskega sodelovanja. »Za prejemanje, posredovanje in obdelavo zaprosil za nadaljnje razpoložljive osebne podatke je pristojna notranja organizacijska enota Policije, odgovorna za izmenjavo informacij in podatkov z drugimi državami za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj« (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 3/2). Tako Sektor za mednarodno policijsko sodelovanje znotraj Uprave kriminalistične policije (v nadaljevanju: UKP) na Generalni policijski upravi (v nadaljevanju: GPU) izmenjuje nadaljnja zaprosila za pridobitev osebnih in drugih podatkov v povezavi s sledjo ali osebo, ki je bila ugotovljena ob izmenjavi DNK podatkov. Prejete informacije ali podatke posreduje policijski enoti, ki je kaznivo dejanje obravnavala in le-ta nadaljuje s postopkom preiskovanja kaznivega dejanja.

V prvih fazah preizkušanja delovanja sistema so bila izvedena testiranja ter nato prve masovne izmenjave DNK podatkov, in sicer najprej z Avstrijo (3. aprila 2008) ter nato še z Nemčijo (16. julija 2008). Izmenjave so bile opravljene na osnovi 4. člena Prümske pogodbe, kar pomeni, da sta partnerski državi druga drugi poslali DNK podatke, ki so bili najdeni na krajih kaznivih dejanj in osumljenci pristojnim organom niso bili znani (t.i. sledi). Te sledi so se primerjale z vsemi DNK podatki države, v katero so bile poslane, in sicer slovenske sledi z vsemi podatki iz avstrijske baze in obratno. Pri izmenjavi je prišlo do ujemanj slovenskih

sledi z avstrijskimi ter do ujemanj avstrijskih DNK sledi s slovenskimi. Vsa ugotovljena ujemanja DNK podatkov je nato Center za forenzične preiskave, ki je kontaktna točka za preverjanje ujemanj DNK podatkov, natančneje razčlenil s pomočjo laboratorijskih preiskav. Po tovrstnih uspešnih masovnih izmenjavah se je začelo izvajati dnevno, redno avtomatsko izmenjavo DNK podatkov. V drugi polovici leta 2008 so bile vzpostavljene povezave tudi z ostalimi državami.

Število avtomatizirane izmenjave DNK profilov se iz leta v leto povečuje (glej grafikon 4.1), kar je rezultat nenehnega vzpodbujanja s strani EU. Prav tako so tudi DČ prepoznale učinkovitost in hitrost izmenjave informacij tega orodja. Vsaka DČ se lahko odloči, ali bo iskala DNK profile v zbirki druge DČ ali v zbirkah več DČ naenkrat. Šele v primeru zadetka se izvede t.i. drugi korak. Sam proces izmenjave informacij je sicer dvostopenjski, vendar bistveno enostavnejši in krajši. V preteklosti je bil tovrsten postopek zelo dolgotrajen ter zapleten in v večini primerov je potekal v okviru mednarodnega policijskega sodelovanja, predvsem v okviru Interpola.

Grafikon 4.1: Primerjava števila avtomatizirane izmenjave DNK profilov za leto 2010, 2011.

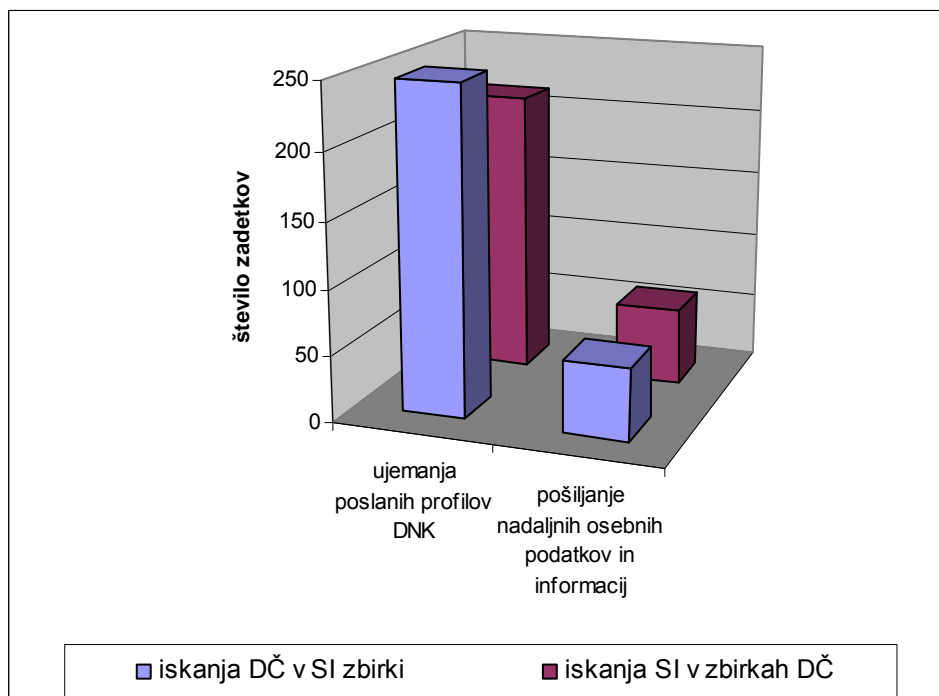

Vir: UKP SMPS, statistika za obdobje od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, november 2012.

Prava vrednost Prüma pa se kaže predvsem v avtomatizirani izmenjavi in principu "zadetek/ni zadetka". DČ takoj pridobi informacijo, ali obstaja v drugi DČ ali drugih DČ DNK profil, ki se ujema z iskanim profilom. Grafikon 4.2 prikazuje tovrstna ujemanja za leto 2011, in sicer v primeru iskanja SI v zbirkah DČ ter iskanja DČ v slovenski zbirki.

V primeru ujemanja v eni izmed baz podatkov, NFL dobi povratno informacijo, o čemer je obveščen tudi centralni organ za izmenjavo informacij na nacionalni ravni (SMPS UKP). Slednji nato v sodelovanju s forenzičnim laboratorijem in enoto, ki je obravnavala KD, pripravi zaprosilo, ki ga posreduje državi, kjer je prišlo do zadetka. Nacionalni centralni organ zaprosene države posreduje podatke o lastniku DNK profila ali pa podatke o okoliščinah najdene iste sledi pri njih. Iz grafikona 4.2 je prav tako razviden osip med prvim in drugim korakom, kar je posledica tega, da so v zbirkah DNK profilov vnešeni profili DNK oseb in sledi in v primeru iskanja lahko pride do več zadetkov istega profila, ki izhaja iz različnih primerov KD. Na ta način je možnih več zadetkov, vendar gre za isti profil DNK.

Grafikon 4.2: Število ujemanj poslanih profilov DNK za leto 2011

Vir: UKP SMPS, statistika za obdobje od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, november 2012.

Kot je razvidno iz opisanega razvoja izmenjave DNK profilov, je RS izmenjavala DNK podatke že pred prenosom Prümske pogodbe v pravni red EU. Trenutno RS uspešno izmenjuje te podatke z devetimi državami članicami EU (glej tabelo 4.3). Največ zadetkov ima RS z Nemčijo in Avstrijo.

Tabela 4.3: Število DNK zadetkov Slovenije za leto 2011 (ujemanje sledi in oseb ne glede na smer pošiljanja – Slovenija v druge države in druge države v Slovenijo)

	skupaj	sled _x -oseba _y	sled _x – sled _y	oseba _x -sled _y	oseba _x – oseba _y
BG	5	0	4	0	1
DE	299	11	91	27	170
ES	38	2	7	1	28
FR	65	0	26	12	27
LU	1	-	1	0	0
NL	19	3	2	5	9
AT	182	11	11	19	141
RO	1	0	1	0	0
SK	22	3	4	1	14

Legenda:

x – slovenska zbirka DNK podatkov; y – tuja zbirka DNK podatkov

Vir: "Prüm Decisions" - statistics and reports on DNA data exchange, Proposal for common statistics/DNA match statistics 2011, Annex (2012).

Bistveno hitrejši in cenejši način elektronske avtomatizirane izmenjave podatkov po Prümski pogodbi je dosegel spodbudne rezultate. Pridobljeni podatki o zadetkih ob izmenjavi podatkov so dali dodatne informacije, pomembne za preiskovanje in odkrivanje kaznivih dejanj in prijemanje storilcev. Tako lahko pristojni organi držav ugotovijo identiteto sledi, ki so jih policisti zavarovali na kraju storitve kaznivega dejanja, ni pa v preteklosti bilo možno ugotoviti identiteto oseb. Pristojne policijske enote, ki so obravnavale kaznivo dejanje, lahko nato začnejo ali pa nadaljujejo s postopkom preiskave kaznivega dejanja na podlagi novega podatka, kar v končni fazi lahko privede k zaključku preiskave kaznivega dejanja ali novih ugotovitev.

4.5.2 IZMENJAVA DAKTILOSKOPSKIH PODATKOV

Odvzem prstnih odtisov v Sloveniji prav tako ureja Zakon o kazenskem postopku (149. člen), ki daje policiji pooblastilo za odvzem prstnih odtisov vsakogar, za katerega se sumi, da je storil kaznivo dejanje (ZKP-UPB8 2012). V primeru, če je potrebno ugotoviti, čigavi so prstni odtisi na posameznih predmetih, sme policija jemati prstne odtise oseb, za katere je verjetno, da so utegnile priti v dotik z njimi. Prav tako sme policist vzeti prstne odtise in odtise dlani osebi, ki je ali poskušala ali pa prestopila državno mejo nezakonito in osebi, katere identitete ni mogoče ugotoviti na drug način (ZPol-UPB7 2009, člen 35). V zvezi z izvajanjem policijskih pooblastil policija vodi in vzdržuje evidenco daktiloskopiranih oseb⁸¹ (ZPol-UPB7 2009, člen 59). Obdelovanje daktiloskopskih podatkov poteka v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov ter Pravilnikom o vodenju policijskih evidenc. Za vodenje evidence daktiloskopiranih oseb je Policija (Center za forenzične preiskave) pripravila tudi strokovno navodilo, v katerem je opisana vsebina in pravna podlaga za vodenje evidence daktiloskopiranih oseb. Opisana sta elektronski in klasični način daktiloskopiranja, ravno tako pa so natančno določeni postopki dostopa, posredovanja in hrambe podatkov v evidenci daktiloskopiranih oseb (Navodilo za vodenje evidence daktiloskopiranih oseb 2009).

V letu 2008 so potekale priprave za nadgradnjo obstoječega sistema za elektronsko prepoznavo prstnih odtisov AFIS (Automated Fingerprint Identification System), da je bila takšna izmenjava omogočena do konca leta 2008. Za nadgradnjo je bilo potrebno zagotoviti strojno in programsko opremo sistema AFIS. Testiranje sistema z dejansko izmenjavo podatkov je potekalo med državama partnericama, Avstrijo in Luksemburgom, v novembru 2008. 29. januarja 2009 je bila v skladu z zahtevami Prümske pogodbe z Avstrijo vzpostavljena uradna mednarodna izmenjava daktiloskopskih podatkov, ki poteka direktno med nacionalnima sistemoma AFIS držav partneric, Slovenije in Avstrije. Tovrstna izmenjava podatkov je bila nato vzpostavljena tudi z Nemčijo in Luksemburgom.

Izmenjava daktiloskopskih podatkov med sistemi AFIS lahko poteka v obliki sedmih različnih, že opisanih tipov transakcij. Najpogostejši tipi transakcij, pri katerih lahko pričakujemo najbolj operativno zanimive informacije, pa so:

---

⁸¹ Poleg osebnih podatkov, navedenih pod sprotno opombo 3, evidenca daktiloskopiranih oseb vsebuje še naslednje podatke: vzdevek ali lažno ime, kraj, čas in razlog odvzema prstnih odtisov, na podlagi česa je bila potrjena identiteta osebe, ki so ji bili odvzeti prstni odtisi, ime in priimek osebe, ki je odvzela odtise, odtisi prstov in dlani (ZPol-UPB7, 2009, člen 61).

- primerjava prstni odtisi/prstni odtisi;
- primerjava prstni odtisi/prstne sledi;
- primerjava prstna sled/prstni odtisi.

Predmet izmenjave daktiloskopskih podatkov so predvsem prstni odtisi oseb:

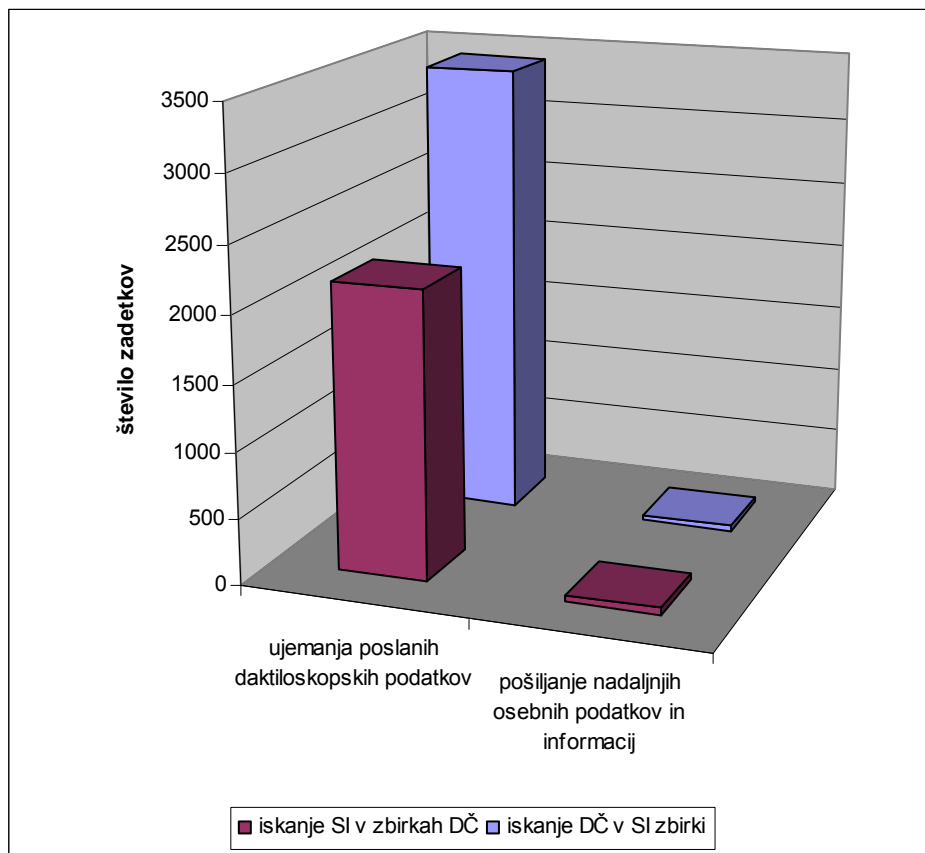
- katerih identiteta je sporna;
- obravnavanih zaradi kaznivega dejanja terorizma in neupravičene proizvodnje in prometa z mamili in
- oseb, obravnavanih zaradi ostalih oblik mednarodnega organiziranega kriminala.

Prav tako so predmet tovrstne izmenjave podatkov kakovostne neidentificirane sledi papilarnih linij, zavarovane pri hujših KD. Zaradi velikih formatov datotek je dnevno število posameznih transakcij omejeno.

Nacionalna kontaktna točka za avtomatizirano iskanje in primerjavo daktiloskopskih podatkov, ki poteka v prvi fazi postopka, je notranja organizacijska enota Policije, ki opravlja forenzične preiskave, NFL – Oddelek za daktiloskopijo. Celotna druga faza postopka, ki obsega mednarodno izmenjavo osebnih podatkov, ki so potrebni v primeru ugotovitve/potrditve morebitnega ujemanja, pa spada v pristojnost notranje organizacijske enote Policije, odgovorne za izmenjavo informacij in podatkov z drugimi državami za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Sektor za mednarodno policijsko sodelovanje znotraj UKP GPU je pristojen za prejemanje, posredovanje in obdelavo zaprosil za nadaljnje razpoložljive osebne podatke (glej Uredbo o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 4).

Število ujemanj poslanih daktiloskopskih podatkov iz SI zbirke v druge DČ in obratno prikazuje grafikon 4.3. Tudi v tem primeru je opazen osip med prvim in drugim korakom, katerega vzrok je opisan že pri izmenjavi DNK profilov. Obenem je v primeru izmenjave daktiloskopskih podatkov potrebno poudariti, da je pri podaji rezultata primerjave vselej potrebna intervencija daktiloskopa, ki potrdi morebitno ujemanje oz. zadetek. Šele nato lahko steče postopek drugega koraka.

Grafikon 4.3: Število ujemanj poslanih daktiloskopskih podatkov za leto 2011

Vir: NFL in UKP SMPS, statistika za obdobje od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, november 2012.

Kot že rečeno, avtomatizirano iskanje daktiloskopskih podatkov RS poteka od leta 2009. Do konca leta 2011 je izmenjava daktiloskopskih podatkov potekala s štirimi državami članicami EU (glej tabelo 4.4). V letu 2012 sta se jim pridružili še Slovaška in Francija, trenutno pa poteka testiranje s Ciprom. Izmenjava s Češko poteka le enostransko, v bližnji prihodnosti pa je načrtovano še testiranje z Nizozemsko.

Tabela 4.4: Izmenjava daktiloskopskih podatkov Slovenije za leto 2011

Države	TP/TP		LT/UL – -LP/ULP		LP/PP – - LT/TP		TP/UL – - PP/ULP	
	poslano	potrjeni zadetki	poslano	potrjeni zadetki	poslano	potrjeni zadetki	poslano	potrjeni zadetki
AT	472	23	2	0	161	0	500	0
DE	461	43	2	0	273	1	230	0
LU	469	5	2	0	134	0	221	0
BG	265	4	0	0	86	0	171	0

Legenda:

TP/TP - primerjava prstni odtisi/prstni odtisi; LT/UL - prstna sled/prstne sledi; LP/ULP - sled dlani /sledi dlani; LP/PP - sled dlani/odtisi dlani; LT/TP - prstna sled/prstni odtisi; TP/UL - primerjava prstni odtisi/prstne sledi; PP/ULP - odtisa dlani/sledi dlani

Vir: Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime, Council Decision 2008/616/JHA of 23 June 2008 on the implementation of Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime ("Prüm Decisions") - statistics and reports on automated data exchange for 2011, Annex III (2012).

4.5.3 IZMENJAVA PODATKOV IZ REGISTRA MOTORNIH VOZIL

Prvotno je Ministrstvo za notranje zadeve vodilo in upravljalo evidenco registriranih vozil na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1), s 1. januarjem 2012 pa je evidenco prevzelo v vodenje in upravljanje ministrstvo, pristojno za promet⁸² (glej Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1G, člen 56),⁸³ podatke v evidenco pa vnašajo registracijske organizacije. S spremembo zakonodaje se je spremenila tudi pravna podlaga, ki jo sedaj najdemo v Zakonu o motornih vozilih (ZMV),⁸⁴ ki ga je sprejel Državni zbor RS 16. decembra 2010.

⁸² Ministrstvo RS za infrastrukturo in prostor.

⁸³ Ur. l. RS 36/2010, 4. 5. 2010.

⁸⁴ Ur. l. RS 106/2010, 27. 12. 2010.

Evidenca registriranih vozil vsebuje naslednje podatke (ZMV 2010, člen 63/3):

- vse podatke o posameznem vozilu, ki morajo biti navedeni na prometnem dovoljenju, njegovi registraciji, izdanem prometnem dovoljenju, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, tehničnih pregledih, obveznem zavarovanju in druge podatke;
- Podatki o lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, vsebujejo njeno osebno ime oziroma firmo, EMŠO oziroma matično številko ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža.

Osebni podatki, ki se vodijo v evidencah in registrih, se vodijo zaradi obdelave podatkov, pomembnih za izvajanje nalog, določenih v zakonu. Prav tako se vodijo tudi zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo pravico, da te podatke pridobijo (ZMV 2010, člen 64).

V času pričetka uporabe Prümskih sklepov Slovenija še ni implementirala določbe Prümске pogodbe na tem področju. S pristopom RS k Prümški pogodbi je bilo potrebno register vozil, imenovan MRVL (Matični register vozil in prometnih listin), vključiti v mednarodni sistem EUCARIS II (European Car and Driving Licence Information System). Gre za elektronski sistem, ki organom za registracijo vozil in policiji omogoča lažje preverjanje motornih vozil in njihovih dokumentov v državah EU, preko katerega si države podpisnice Prüma izmenjujejo podatke o uporabnikih in lastnikih vozil ter o zavarovanju vozil.

V okviru servisov je bilo potrebno zagotoviti tudi ustrezno vsebinsko preslikavo podatkov med sistemoma. Takoj po vzpostavitvi testnega in produkcijskega okolja je bila izvedena priključitev v omrežje s-TESTA, ki zagotavlja visoko stopnjo varnosti in zanesljivosti pri izmenjavi informacij med državami članicami EU.

Implementacija je bila tako izvedena na podlagi pravnega akta EU. Z uveljavitvijo evropskega pravnega reda, torej Prümskih sklepov 2008/615/PNZ in 2008/616/PNZ, je morala Slovenija izpolniti posebne obveznosti iz teh sklepov. Poleg tehnične priprave uporabe aplikacije EUCARIS je pred začetnim delovanjem posebna evalvacijska skupina ocenila implementacijo področja avtomatiziranega iskanja v evidencah registriranih vozil. Po uspešni evalvaciji in sklepu ministrov za pravosodje in notranje zadeve je Slovenija lahko v juliju 2011 pričela

izvajati iskanje z drugimi državami EU. Avtomatiziran dostop do podatkov vozil v zbirkah podatkov držav prümških pogodbenic je prvotno v omejenem obsegu potekal med dvema državama, Nemčijo in Španijo. Trenutno izmenjava podatkov iz registra motornih vozil poteka z 9 državami članicami EU (glej tabelo 4.5 ter prilogo E).

Za avtomatizirano iskanje podatkov v evidencah motornih vozil je nacionalna kontaktna točka na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor, kot upravljavcu evidence registriranih vozil, za povpraševanja v evidencah drugih držav pa je pristojna le UKP GPU (Sektor za mednarodno policijsko sodelovanje), ki je odgovorna za izmenjavo informacij in podatkov z drugimi državami za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (glej Uredbo o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 5).

Tabela 4.5: Pregled izmenjave informacij Slovenije preko EUCARIS/Prüm v letu 2011

Zbirke podatkov držav	Povpraševanje Slovenije	Povpraševanje držav	SI zbirka podatkov
AT	3	AT	301
BE	3	BE	5
DE	11	DE	7.980
ES	4	ES	14.780
FR	3	FR	505
FI	3	FI	132
LU	3	LU	62
NL	5	NL	563
RO	3	RO	7
SI	1	SI	1
SKUPAJ	39	SKUPAJ	24.336

Vir: Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime, Council Decision

2008/616/JHA of 23 June 2008 on the implementation of Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime ("Prüm Decisions") - statistics and reports on automated data exchange for 2011, Annex IV (2012).

4.5.4 OSTALA PODROČJA POLICIJSKEGA SODELOVANJA

Prümska sklepa poleg področja izmenjave informacij urejata tudi druge oblike policijskega sodelovanja, vendar je bilo z uredbo urejeno le področje preprečevanje kaznivih dejanj ter vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru ob javnih zbiranjih in preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma. Podlago za ostale oblike čezmejnega delovanja (kot npr. skupne patrulje in pomoč pri katastrofah in težkih nesrečah) lahko najdemo v ZPol-1 in ZNDM-2, prav tako pa omenjena področja pokriva predlog Zakona o nalogah in pooblastilih policije (ZNPP), ki bo skupaj s predlogom Zakona o organiziranosti in delu v policiji (ZODP) nadomestil sedanji Zakon o policiji. Oba predloga sta v fazi druge obravnave v DZ.

V primeru preprečevanja kaznivih dejanj ter vzdrževanja in zagotavljanja javnega reda in miru ob javnih zbiranjih je »za prejemanje in posredovanje informacij ter osebnih podatkov pristojna notranja organizacijska enota Policije, odgovorna za vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru ob javnih zbiranjih« (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 6). Konkretno je to Sektor splošne policije, ki spada pod Upravo uniformirane policije GPU.

V primeru preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma je situacija nekoliko drugačna, saj izvajanje nalog in izmenjava informacij ne spadata v pristojnost ene službe znotraj policije, temveč je razdeljena na dve službi. »Za izvajanje nalog preprečevanja kaznivih dejanj s področja terorizma je pristojna notranja organizacijska enota Policije, odgovorna za preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma« (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 7/1). V tem primeru je to Oddelek za terorizem in ekstremno nasilje znotraj Sektorja za organizirano kriminaliteto, ki spada pod Upravo kriminalistične policije GPU. »Za prejemanje in posredovanje informacij ter osebnih podatkov je pristojna notranja organizacijska enota Policije, odgovorna za izmenjavo informacij in osebnih podatkov z

drugimi državami, za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj« (Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti 2011, člen 7/2), torej SMPS UKP GPU.

4.6 NADALJNI RAZVOJ

4.6.1 Večletni programi na področju pravosodja in notranjih zadev

Prvi večletni program dela na področju pravosodja in notranjih zadev v EU, ki zajema obdobje od 1999 do 2004, t.i. "Program iz Tampereja",⁸⁵ je rezultat zastavljenih aktivnosti v Amsterdamski pogodbi. Petletni program je predstavljal temelje za skupni evropski azilni sistem, enotno politiko priseljevanja, usklajen nadzor na mejah ter tesnejše policijsko in pravosodno sodelovanje, temelječe na medsebojnem zaupanju in priznavanju.

Po njegovem izteku je Evropski svet sprejel novi, t.i. "Haaški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji",⁸⁶ ki je določal prioritete za obdobje od leta 2004 do 2009. Pripravljen je bil na podlagi ocene izvrševanja prejšnjega programa ter predlogov Evropske komisije. Ob sprejemu programa je Evropski svet pozval Evropsko komisijo, da pripravi akcijski načrt za njegovo implementacijo, v katerem so bili cilji in prioritete programa preoblikovani v konkretne ukrepe in aktivnosti ter časovnica za izvedbo le-teh.⁸⁷

Haaški program je v ospredje postavil boj proti čezmejnemu organiziranemu kriminalu, ilegalnim migracijam, zatiranje nevarnosti terorizma, uporabo potenciala Europola in Eurojusta ter poudaril potrebo po policijskem in pravosodnem sodelovanju. Obenem je izpostavil krepitev območja svobode, varnosti in pravice, kar zahteva usklajeno delovanje med organi odkrivanja in pregona z namenom, da bi zagotovili varnost skupnosti.

---

⁸⁵ Program iz Tampereja: Uniji svobode, varnosti in pravičnosti naproti. *The Tampere Programme: Towards a Union of Freedom, Security and Justice*. Program je bil sprejet na izrednem zasedanju Evropskega sveta, ki je potekal 15. in 16. oktobra 1999 v kraju Tampere na Finskem.

⁸⁶ Haaški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji. *The Hague Programme: Strengthening Freedom, Security and Justice in the European Union*. Program je bil sprejet na zasedanju Evropskega sveta 5. in 6. novembra 2004 v Bruslju. Objavljen v UL EU C 53/01, 3. 3. 2005.

⁸⁷ Akcijski načrt Sveta in Komisije o izvajanju Haaškega programa za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji. *Council and Commission Action Plan implementing the Hague Programme on strengthening freedom, security and justice in the European Union*. Objavljen v UL EU C 198/1, 12. 8. 2005. Akcijski načrt je na predlog Evropske komisije sprejel Svet za pravosodje in notranje zadeve na zasedanju junija 2005.

Na področju krepitve varnosti je program izpostavil čezmejno izmenjavo informacij kot inovativen pristop ključnega pomena. Še več, program je uvedel tudi "načelo dostopnosti", kar pomeni, »da lahko uslužbenec v vsej Uniji organov pregona iz posamezne države članice pridobi potrebne informacije za svoje delo od druge države članice in da bo organ pregona v tej drugi državi članici, ki ima informacije, te dal na razpolago za določen namen, ob upoštevanju zahtev preiskave, ki je v teku v tej državi« (Haaški program 2004, poglavje III, točka 2.1).

Pri izvajanju načela dostopnosti je potrebno upoštevati naslednje pogoje (Haaški program 2004, poglavje III, točka 2.1):

- *izmenjava je dovoljena samo, če je to potrebno za izvedbo pravnih nalog;*
- *zajamčena mora biti neoporečnost podatkov za izmenjavo;*
- *zaščita virov informacij in zagotovitev zaupnosti podatkov na vseh stopnjah in po izmenjavi;*
- *upoštevanje skupnih standardov dostopa do podatkov in skupnih tehničnih standardov;*
- *zagotovitev nadzora nad spoštovanjem zaščite podatkov in ustrezen nadzor pred in po izmenjavi;*
- *zaščita posameznikov pred zlorabo podatkov in pravica do popravka napačnih podatkov.*

Tako Prümška pogodba kot tudi Prümški sklep deloma posegata tudi na področja, ki jih ureja Haaški program. Vse tri tipe podatkov, ki so postavljeni v ospredje sodelovanja, to so DNK profili, daktiloskopski podatki in podatki o motornih vozilih, zajema tudi program uresničevanja načela enakega dostopa.

Novi večletni program na področju pravosodja in notranjih zadev za obdobje 2010-2014, "Stockholmski program – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje",⁸⁸ je odraz nadgradnje prejšnjih dveh programov. Čezmejno kriminaliteto, terorizem in ilegalne migracije program uvršča med ključne grožnje varnosti in poziva države članice, agencije, organe in institucije EU, da pripravijo usklajene dejavnosti za zagotavljanje varnosti

---

⁸⁸ *The Stockholm Programme – An open and secure Europe serving and protecting citizens*. Potrjen na zasedanju Evropskega sveta 10. decembra 2009 v Bruslju. Objavljen v UL EU C 115/1, 4. 5. 2010.

evropskih državljanov. Program daje poudarek na okrepitvi ukrepov na evropski ravni ter usklajevanju ukrepov na regionalni in nacionalni ravni, še posebej pa je v programu izpostavljeno tesno policijsko sodelovanje in izmenjava informacij. V ta namen Evropski svet v programu poziva Komisijo, da »čim prej predstavi akcijski načrt, ki ga bo sprejel Svet, v katerem bodo cilji in prednostne naloge programa dobili obliko konkretnih ukrepov, določen pa bi bil tudi časovni okvir za njihovo sprejetje in izvajanje« (prav tam, 2009, 11). Komisija je Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa⁸⁹ predstavila 20. aprila 2010 v Bruslju.

Program prav tako poziva države članice k oblikovanju strategije notranje varnosti, s katero bi izboljšali varnost v Uniji ter se zoperstavili organiziranemu kriminalu, terorizmu in drugim grožnjam (Stockholmski program 2009, 4).

Strategijo notranje varnosti za Evropsko unijo⁹⁰ je sprejel Svet za pravosodje in notranje zadeve na zasedanju 25. in 26. februarja 2010, Evropski svet pa potrdil 25. in 26. marca 2010. Strategija navaja različne oblike kriminalitete kot glavne izzive in grožnje na področju notranje varnosti. Mednje uvršča tudi terorizem in čezmejno kriminaliteto (glej Strategija 2010, 13-15). Obenem poudarja temeljna načela in smernice za nadaljnje ukrepanje na teh področjih.

Na podlagi navedene strategije je v marcu 2010 Evropska komisija predstavila Sporočilo o izvajanju strategije notranje varnosti EU,⁹¹ v katerem predlaga poudarek na petih strateških področjih: organizirana kriminaliteta, terorizem, kibernetna kriminaliteta, upravljanje meja in krizno upravljanje. Za navedena področja je v sporočilu opisanih 41 ukrepov, ki jih bodo države članice in Evropska komisija izvedli v naslednjih štirih letih.

---

⁸⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij - Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope - Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa COM(2010) 171 konč.. *Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions - Delivering an area of freedom, security and justice for Europe's citizens - Action Plan Implementing the Stockholm Programme, COM(2010) 171 final.*

⁹⁰ Strategija notranje varnosti za Evropsko unijo: "Oblikovanje evropskega modela varnosti". *Internal Security Strategy for the European Union: "Towards a European Security Model".*

⁹¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu - Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi (COM(2010) 673 konč.). *Communication from the Commission to the European Parliament and the Council of 22 November 2010 – The EU Internal Security Strategy in Action: Five steps towards a more secure Europe [COM(2010) 673 final – Not published in the Official Journal].*

Stockholmski program obravnava vsa tri področja, ki so izpostavljena v nalogi, tako čezmejno kriminaliteto, terorizem kot tudi nezakonite migracije. V primeru zatiranja organizirane čezmejne kriminalitete je vse bolj pomembno, da lahko organi pregona učinkovito delujejo preko meja in jurisdikcij, zato mora boj proti tovrstnim kriminalnim pojavom temeljiti na sistematizaciji izmenjave informacij (prav tam, 2009, 43). V boju proti terorizmu program poziva k štirim dejavnostim, kot so preprečevanje, pregon, zaščita in odzivanje (glej Stockholmski program 2009, 50). V boju proti ilegalnim migracijam program poziva k učinkovitem ukrepanju, kot ključne prednostne naloge pa izpostavi boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju ljudi, celostno upravljanje meja ter sodelovanje z državami izvora in tranzita, ob podpori policijskega in pravosodnega sodelovanja (prav tam, 2009, 66). Program ob tem poudarja, da je »učinkovita in vzdržna politika vračanja bistven element sistema urejenih migracij v Uniji (vračanje državljanov tretjih držav z nezakonitim prebivališčem)« (prav tam, 2009, 66).

V povezavi z izmenjavo informacij program ponovno izpostavi načelo dostopnosti, ki se je v obdobju Haaškega programa izkazal kot pristop v pravo smer pri zagotavljanju varnosti v EU. Omenjeno načelo prispeva k oblikovanju skupne kulture med strokovnjaki s področja varnosti in izboljševanju izmenjave informacij. »Razvojni dosežki v EU so omogočili široko izbiro in ustvarili obsežno zbirko orodij za zbiranje, obdelovanje in izmenjavo informacij med nacionalnimi organi in drugimi evropskimi akterji na področju svobode, varnosti in pravice. Načelo dostopnosti bo tudi v prihodnosti dajalo tem dejavnostim pomemben zagon« (Stockholmski program 2009, 37).

Načelo dostopnosti povzema tudi Strategija notranje varnosti, ki napeljuje na oblikovanje celovitega modela za izmenjavo informacij na temelju medsebojnega zaupanja z vrhuncem v načelu razpoložljivosti informacij. »Če želijo organi kazenskega pregona preprečevati in se hitro odzivati, morajo imeti pravočasen dostop do čim več podatkov v zvezi s kaznivimi dejanji in njihovimi storilci, načini delovanja, podatki o žrtvah, uporabljenih vozilih, itd.« (Strategija 2010, 13). V ospredju je torej krepitev medsebojnega zaupanja med organi, pristojnimi za zagotavljanje notranje varnosti v EU ter razvoj varnega in strukturiranega evropskega modela za izmenjavo informacij, ki bo vključeval vse različne zbirke podatkov EU, ki so pomembne za zagotovitev varnosti. Komisija razvija evropski model za izmenjavo

informacij (EIXM)⁹² in pri tem tesno sodeluje z državami članicami, Europolom, Eurojustom in z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.⁹³ Model bo temeljil na oceni sedanjih instrumentov, med katere uvrščamo tudi Prümški sklep in Švedsko iniciativo. Ugotovitve glede delovanja instrumentov in priporočila za doseganje večje skladnosti na področju izmenjave informacij je Komisija predstavila Svetu in Evropskemu parlamentu v začetku decembra 2012 (glej Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: Strengthening law enforcement cooperation in the EU: the European Information Exchange Model (EIXM) 2012).

Za okrepitev obstoječih mehanizmov Strategija notranje varnosti poziva k uporabi Strategije za upravljanje informacij.⁹⁴ Le-ta je bila sprejeta na Svetu za pravosodje in notranje zadeve 30. oktobra 2009 in določa metodologijo upravljanja in izmenjave podatkov ter vsebuje strog sistem za varstvo podatkov. V njej so zagotovljena osnovna načela, kot npr. omejitev namena, sorazmernost, zakonitost obdelave podatkov, rok njihove hrambe ter njihovo varnost in zaupnost kot tudi spoštovanje pravic posameznika, nadzor neodvisnih nacionalnih nadzornih organov in dostop do učinkovitega sodnega varstva. Strategija bo dopolnjena še s seznamom ukrepov ter časovnim načrtom.

Kot je mogoče razbrati iz navedenih programov in strateških dokumentov, je prepoznavanje groženj notranje varnosti EU in odzivanje nanje izjemnega pomena, česar se zavedajo tudi državljani EU, kar potrjujejo tudi raziskave s tega področja. V posebni izdaji Eurobarometra (Internal Security Report 2011, 8) državljani EU izražajo zelo visok pomen notranje varnosti. Po mnenju anketiranih državljanov držav EU je, takoj za ekonomsko in finančno krizo (34 % vprašanih), terorizem pomemben dejavnik tveganja za varnost (33 %), na tretjem mestu pa organizirana kriminaliteta (21 %). Štirje od desetih državljanov EU menijo, da Unija potrebuje boljše instrumente v boju proti organizirani kriminaliteti, terorizmu in ekstremizmu. Kot največje izzive pri zagotavljanju varnosti v EU so izpostavili kibernetško kriminaliteto (63 %), organizirano kriminaliteto (57 %), naravne in človeško spodbujene katastrofe (54 %)

---

⁹² *European Information Exchange Model.*

⁹³ *European Data Protection Supervisor.* Institucija Evropskega nadzornika za varstvo podatkov je bila ustanovljena leta 2001. Naloga Evropskega nadzornika za varstvo podatkov je zagotoviti, da vse institucije in organi EU spoštujejo pravico posameznika do zasebnosti pri obdelavi njegovih osebnih podatkov.

⁹⁴ Strategija upravljanja informacij na področju notranje varnosti EU. *Council Conclusions on an Information Management Strategy for EU internal security.* Dokument je bil sprejet na Svetu za pravosodje in notranje zadeve 30. 10. 2009 v Bruslju.

ter terorizem (51 %). Zagotavljanje varnosti in ustrezno odzivanje na kriminaliteto sta za državljane EU zelo pomembni področji delovanja Evropske unije in njenih članic. Od pristojnih institucij pričakujejo kontinuirano in učinkovito preprečevanje in zatiranje vseh vrst kriminalitete ter ustrezne ukrepe za zagotavljanje miru in demokracije. Boj proti organizirani kriminaliteti je na četrtem mestu od osemnajstih politik, za katere želijo državljani Evropske unije, da se okrepijo (Public opinion in the European Union 2011, 58).

Tako programi kot tudi strateški dokumenti poudarjajo, da je varnost v EU odvisna od učinkovitih mehanizmov za izmenjavo informacij med nacionalnimi organi in organi na evropski ravni, kar potrjuje tudi Vmesno poročilo o izvajanju Stockholmskega programa⁹⁵. Poročilo vidi izmenjavo informacij kot ključen element v prihodnosti, ki bo inovativen in sposoben prilagajanja spremembam. Obenem pa poročilo opozarja, da je minilo več kot štiri leta od sprejetja Prümških sklepov, implementirala pa ju je zgolj polovica držav članic EU (Stockholm Programme mid-term review 2012, 12).

---

⁹⁵ *Stockholm Programme mid-term review*. Št. dokumenta 15921/12, Bruselj, 13. november 2012.

5 PRÜM – UČINKOVITO ORODJE ZOPER ČEZMEJNO KRIMINALITETO, NEZAKONITE MIGRACIJE IN TERORIZEM?

V času nastanka Prümske pogodbe in prenosa dela njenih določb v pravni red EU si je bilo težko predstavljati, kako bo dejansko potekala izmenjava informacij. Prümska pogodba je predvidevala, da bo vključena v zakonodajni okvir EU tri leta potem, ko bo stopila v veljavo. Vendar je bil predlog za njen prenos dan le nekaj mesecev potem, ko je sporazum stopil v veljavo. Nekatere države sploh niso imele vzpostavljenih baz podatkov (kot npr. Portugalska v primeru DNK podatkov), kot tudi ne razvitih orodij za izmenjavo podatkov. Pojavljala so se tudi vprašanja v povezavi z varstvom podatkov. Izpostavljena je bila dilema, ali so lahko zahteve po operativnem in učinkovitem policijskem sodelovanju v boju proti glavnim grožnjam temeljem EU usklajene z varovanjem temeljnih pravic. Nenazadnje so bili z vzpostavitvijo izmenjave informacij povezani tudi stroški, ki so predstavljali ogromen zalogaj za države članice.

Kritiki Prümske pogodbe se velikokrat izpostavili njen nastanek izven okvira EU in očitali snovalcem pogodbe, da niso upoštevali amandmajev Evropskega parlamenta v času, ko je le-ta poskušal krepiti centralno vlogo v procesu odločanja v zakonodajnem procesu na področju pravosodja in notranjih zadev (Guild in Geyer 2006). Trdili so, da pogodba ogroža zmožnost EU, da postane le-ta učinkovito telo odločanja na področju varnosti. Navedeno so utemeljevali s trditvami, povezanimi z zaupanjem, koherentnostjo in transparentnostjo. Trdili so, da snovalci pogodbe vzpostavljajo ukrepe za odzivanje na grožnje, ki ogrožajo EU kot celoto, kar ruši skladnost vseh aktivnosti, ki jih EU izvaja na tem področju. Z razvojem novega varnostnega mehanizma, ki deluje nad in pod EU nivojem, se ruši zaupanje med državami članicami in z vzpostavljanjem okvira, čigar pravila niso predmet obravnave Evropskega parlamenta, se vpliva na načelo transparentnosti, ki velja v EU (Balzaq in drugi 2006, 17). »Koherentnost EU zakonodaje je mogoče doseči v primeru, ko države članice delujejo skupaj na pregleden in enoten način znotraj strukture EU zakonodaje, na področjih, kjer je bila pristojnost prenesena na EU raven, ne pa s sklepanjem sporazumov med posameznimi državami članicami« (Guild 2007, 2).

Nadalje je Balzaq trdil, da Prümška pogodba bolj slabi kot pa krepi EU, saj spodkopava načelo lojalnosti, ki ga zagotavlja PES:⁹⁶ »Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti. Tako olajšujejo izpolnjevanje nalog skupnosti. Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev te pogodbe« (PES 1997, člen 10). Z navedenim opozori na pristop k zagotavljanju varnosti izven okvira EU ter da se Prümška pogodba ne sklada v celoti z navedenim načelom (Balzaq 2006, 1).

Pod vprašaj so kritiki postavili tudi načelo dostopnosti v Prümški pogodbi in sicer z ugotovitvijo, da pogodba sicer omogoča zelo hiter in učinkovit način iskanja v zbirkah podatkov držav, vendar ker je izmenjava osebnih podatkov regulirana s strani države, ki ima te podatke, to predstavlja omejitev načela dostopnosti (Kietz in Maurer 2006, 2).

Kot je razvidno iz navedenih kritik, je bil bolj problematičen način, kako je pogodba postala del prava EU in ne pogodba sama oz. njena vsebina. Zaradi nastanka izven okvirja EU so kritiki dvomili v učinkovitost pogodbe in prenos v pravni red EU niso označili kot primerno pot naprej na področju pravosodja in notranjih zadev.

Ob vsem naštetem je razumljivo, da je bil proces vzpostavljanja in prenosa izmenjave podatkov dolgotrajen in je šele v zadnjem času pripeljal do dejanskih rezultatov. Poročilo Evropske komisije je povzelo dva slovenska primera uporabe Prümškega sistema in Švedske iniciative pri preiskavi kaznivih dejanj, ki prikazujeta uspešnost delovanja sistema in sta opisana v nadaljevanju (Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: Pregled upravljanja informacij na območju svobode, varnosti in pravice (COM (2010) 385 konč.).⁹⁷

Primer 1: poskus uboja

V enem izmed ljubljanskih lokalov je bil leta 2009 izvršen poskus uboja. Slovenski kriminalisti so zavarovali biološko sled DNK na kozarcu, iz katerega je pil neznan osumljenec. Po profiliranju biološke sledi je bila le-ta vnesena v nacionalno zbirko DNK profilov. Ob vnosu in preverjanju v nacionalni zbirki DNK podatkov sled še ni bila znana,

⁹⁶ Glej prečiščeno besedilo Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, 1997, Ur. l. EU C 340 z dne 10. 10. 1997. Dostopno na <http://eur-lex.europa.eu/sl/treaties/dat/11997E/htm/11997E.html#0173010078> (5. 11. 2012).

⁹⁷ *Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: Overview of information management in the area of freedom, security and justice.*

zato je bilo potrebno iskanje morebitnih podatkov z drugimi državami, ki so že izvajale prümški način izmenjave podatkov na podlagi Prümških sklepov (sklep Sveta 2008/615/PNZ in sklep Sveta 2008/616/PNZ) oz. Prümške pogodbe. Pri preverjanju je slovenska nacionalna kontaktna točka prejela informacijo "zadetek" (sled – oseba) iz baze DNK podatkov druge države.

Na podlagi tega je slovenska policija preko centralnega organa za mednarodno policijsko sodelovanje zaprosila državo, ki je poslala informacijo o zadetku v okviru policijskega sodelovanja za tam znano osebo, za vse informacije in dodatne podatke. Pri zaprosilu za dodatne podatke je slovenska policija za zahtevek uporabila pravno podlago Švedskega okvirnega sklepa (Okvirni sklep Sveta 2007/960/PNZ).

Odgovor s strani druge države je bil prejet v 36-ih urah. S prejetimi podatki je slovenska policija lahko ugotovila identiteto osumljenca. Centralna služba za mednarodno policijsko sodelovanje je prejete podatke posredovala kriminalistični službi, ki je preiskovala kaznivo dejanje. Na podlagi identificirane osebe, osumljene poskusa umora, je kriminalistična služba predlagala tožilcu, da sodišče izda sklep o priporu, razpis mednarodne tiralice in evropski priporni nalog. Tožilstvo je predlog sprejelo in ga predlagalo sodišču, ki je na podlagi tega izdalo mednarodno tiralico in evropski priporni nalog. Oseba je na begu, policije držav EU in druge pa ga še iščejo.

Primer 2: posilstvo

Leta 2003 je na območju mesta Koper neznani osumljenec posilil žensko. Ženska je preživela in je sodelovala s policijo, ki je zbrala ustrezne vzorce žrtve. Biološka sled DNK je bila s strani forenzičnega laboratorija obdelana in določen je bil DNK profil, vendar se le-ta ni ujema z nobenim referenčnim profilom v nacionalni podatkovni bazi DNK. V okviru zbiranja dokazov in preiskovanja kaznivega dejanja je kriminalistična služba sklepala, da je storilec prišel iz ladje, ker je mesto Koper relativno veliko pristanišče za ladijski promet.

NFL, ki je nacionalna kontaktna točka za izmenjavo podatkov DNK profilov po Prümškem sklepu, je posredoval neznan sled DNK profila nacionalni kontaktni točki druge države, ki je že izvajala prümški način izmenjave podatkov na podlagi Prümških sklepov (sklep Sveta 2008/615/PNZ in sklep Sveta 2008/616/PNZ) oz. Prümške pogodbe. Pri tem je prišlo do

ujemanja sledi z znano osebo iz baze DNK podatkov druge države. Nacionalna kontaktna točka po prümskem načinu izmenjave prejme le informacijo o "zadetku/nezadetku", zato je slovenska policija preko Sektorja za mednarodno policijsko sodelovanje zaprosila za dodatne podatke in informacije državo, ki je imela znan profil osebe.

Sektor za mednarodno policijsko sodelovanje slovenske policije se je pri zaprosilu za dodatne podatke in informacije skliceval na določila Švedskega okvirnega sklepa (Okvirni sklep Sveta 2007/960/PNZ). Pri sklicevanju na to orodje je sektor zaprosil za odgovor v 8 urah (v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2007/960/PNZ, člen 4). Druga država je v okviru policijskega sodelovanja posredovala podatke slovenski policiji v 8-ih urah. Na podlagi teh podatkov je bilo mogoče ugotoviti in potrditi identiteto osumljenca.

Tako je slovenska kriminalistična služba lahko podala kazensko ovadbo zoper znano osebo in predlagala tožilstvu, da zaprosi sodišče za izdajo sklepa o priporu, razpis mednarodne tiralice in evropski priporni nalog. Po izdanem evropskem pripornem nalogu je bila oseba prijeta leta 2011 v Španiji ter izročena Sloveniji, kjer je bila letos po devetih letih tudi obsojena.

Kot je bilo sporočeno javnosti, je vztrajnost pri preiskavi končno obrodila sadove aprila 2010, ko so DNK profil koprskega posiljevalca povezali s profilom romunskega državljana v španski podatkovni bazi, ki se je drugače izkazoval s tremi različnimi identitetami. Romunski organi so moškega identificirali in koprskim kriminalistom sporočili, da je bil med letoma 1988 in 1998 v Romuniji obsojen za več tatvin in ropov na skupno kar 29 let zapora (Jurič 2012).

Primer posilstva je zajemal več tehničnih faz, in sicer (Sablič 2012):

- V letu 2003 je NFL uspešno izoliral DNK profil storilca (obdelanih je bilo 19 sledi in predmetov, zavarovanih ob ogledu);
- V letu 2005 je Interpol Portugalske poslal DNK profil iz grozovitega posilstva v Lizboni v preverjanje po nacionalnih bazah vseh držav EU. NFL je oba profila uparil, kar pomeni, da gre za istega neznanega storilca;
- V aprilu 2010 je NFL, na podlagi Prümske pogodbe in pri dnevni izmenjavi podatkov – profilov DNK, ugotovil, da je v španski evidenci DNK oseba, obdelana z novejšim

bioreagentom (15 lokusov⁹⁸ STR) in se ujema s sledjo iz kraja posilstva v slovenski bazi v 10 lokusih STR.

- NFL je zamrznjeno sled ponovno analiziral in obdelal z novejšim bioreagentom in ugotovil ujemanje po vseh 15 lokusih z osebo iz španske evidence;
- SMPS je pridobil osebne podatke iz Španije, vendar je bila oseba romunske narodnosti registrirana z različnimi osebnimi podatki, ki jih je bilo potrebno preveriti neposredno pri romunskih varnostnih organih;
- V aprilu 2011 so španski varnostni organi sporočili, da so prijeli identificiranega romunskega državljana na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo, izdanega s strani Slovenije.

Oba opisana primera predstavljata uspešno in učinkovito uporabo tehnik in orodij, s katerimi NFL lahko identificira tudi storilce hudih kaznivih dejanj, izvršenih pred več leti. NFL največ preiskav opravi na področju DNK sledi, ker le-teh najdejo največ na krajih kaznivih dejanj. »Če na kraju kaznivega dejanja zavarujejo neko sled in iz nje dobijo DNK profil, lahko že v 24-ih urah ugotovijo, kdo je donator te sledi in tako delno usmerjajo delo kriminalistične policije na terenu« (Franc Sablič o delu Nacionalnega forenzičnega laboratorija 2012).

»Slovenska policija letno opravi približno 23.000 ogledov krajev kaznivih dejanj in zavaruje približno 30.000 različnih sledi. Ko so sledi na kraju kaznivega dejanja odkrite in ustrezno zavarovane, svoje delo nastopi Nacionalni forenzični laboratorij (NFL), ki edini pri nas preiskuje sledi za potrebe policije, sodišč, tožilstev in drugih državnih organov. Letno v pregled dobi približno 8.000 zadev« (Franc Sablič o delu Nacionalnega forenzičnega laboratorija 2012).

NFL je skrbnik dveh baz podatkov, in sicer baze DNK profiliranj, v kateri je trenutno 22.200 oseb, in baze daktiloskopiranih oseb AFIS, v kateri je trenutno 124.000 oseb in odtisov⁹⁹ (Sablič 2012).

---

⁹⁸ Lokusi so sistemi označevanja DNK profilov. Več kot jih je, večja je verjetnost ujemanja.

⁹⁹ Po ZKp-ju lahko policija osumljencu storitve kaznivega dejanja vzame prstni odtis, ki se hrani v bazi daktiloskopiranih oseb ter bris ustne sluznice, ki se hrani v DNK bazi podatkov. V bazah se ti podatki hranijo 50 let, če gre za kazniva dejanja, za katera je zagroženo več kot osem let zaporne kazni oz. manj časa v primeru lažjih kaznivih dejanj. Glej ZPol in KZ-1.

Policije so z razvojem forenzike, predvsem na področju DNK preiskav, pridobile močno in učinkovito orodje, ki jim omogoča uspešno preiskovanje kaznivih dejanj. K učinkovitosti so pripomogli vpeljava računalništva, digitalizacija ter sistemi za avtomatsko obdelavo in izmenjavo forenzično zanimivih podatkov. Prümska pogodba in kasneje Prümski sklep sta razširila področje iskanja podatkov, saj sta omogočila iskanje tudi v tujih bazah podatkov. »Če v naši bazi ne najdemo osebe, ki naj bi ji sled pripadala, lahko to sled prek spleta pošljemo v baze drugih držav. Če se naša sled ujema z neko osebo v tuji bazi, preko Interpola pridobimo njene osebne podatke in z evropskim pripornim nalogom se začne iskanje te osebe« (Franc Sablič o delu Nacionalnega forenzičnega laboratorija 2012). To pa pomeni, da se lahko donatorja sicer uspešno zavarovane in analizirane DNK sledi ali prstne sledi poišče ne le v nacionalni bazi podatkov, temveč direktno, brez posrednikov, v veliko večji bazi podatkov po vseh EU državah. Postopek je zelo hiter in učinkovit predvsem na področju DNK preiskav in daje zelo pozitivne rezultate.

Podatek, ki kaže na učinkovitost forenzičnih preiskav, je število tako imenovanih "hladnih zadetkov". To pomeni, da po uspešni preiskavi zavarovanih sledi na kraju kaznivega dejanja NFL v laboratoriju le-te primerja z nacionalno bazo podatkov in po bazah tujih držav ter v tem postopku dobi neposredno donatorja sledi - osebo iz baze. Takšnih zadetkov je bilo v letu 2011 skupno 805 (686 iz DNK baze in 119 iz AFIS baze) (Sablič 2012).

Opisana slovenska primera sta rezultat dobro opravljenega forenzičnega dela in uspešne izmenjave podatkov kriminalističnih služb po Prümu (oba Prümska sklepa), vendar je obenem potrebno priznati, da se moč tega orodja kaže predvsem v izmenjavi DNK podatkov in daktiloskopskih podatkov, ter podatkov iz registra motornih vozil, kjer obstajajo statistični podatki o zadetkih, ki jih vsakoletno objavi tudi Generalni sekretariat Sveta EU, medtem ko na ostalih področjih policijskega sodelovanja ni statističnih podatkov o izmenjavi informacij med državami članicami.

V mislih imam ukrepe za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj ter ukrepe za zatiranje nezakonitih migracij. Ukrepi za preprečevanje terorističnih kaznivih dejanj so bili iz pogodbe le delno preneseni, tako da na ravni EU v sklepu ni določb o varnostnikih na letalih. Glede pošiljanja informacij za preprečevanje takšnih dejanj Generalni sekretariat Sveta EU ne seznanja države članice s statistiko. Ukrepi za preprečevanje nezakonitih migracij so ostali nekako v senci, saj niso bili preneseni na EU raven in jih države ne uporabljajo, temveč se

poslužujejo drugih orodij, ki so na voljo (Sklep Sveta 2003/170/PNZ in 2006/560/PNZ ter Uredba ES 377/2004). Enako se je zgodilo tudi s skupnimi oblikami ukrepanja, ki zajemajo ukrepe ob neposredni nevarnosti ter pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah ter sodelovanje na zaprosilo. Tudi v teh primerih se države poslužujejo sodelovanja po bilateralnih sporazumih, kar je logično, ker takšne vrste sodelovanje ponavadi poteka med sosednjimi državami.

6 ZAKLJUČEK

Področje pravosodja in notranjih zadev je eno najbolj dinamičnih politik znotraj EU od vstopa v veljavo Amsterdamske pogodbe s 1. majem 1999. Politike, ki so združene v omenjenem področju, so zelo številne in precej različne ter predstavljajo občutljivo področje za države članice. V Amsterdamski pogodbi so bile te politike razdeljene med tri ključne dimenzije, združene v četrto poglavje PES, in sicer svoboda, varnost in pravice.

EU je s prvim večletnim programom na področju pravosodja in notranjih zadev, t.i. Tampere programom, zelo ambiciozno zastavila delo na tem področju, postavila tristebno strukturo in prispevala k izoblikovanju pravega ravnotežja med tremi področji.

Prümska pogodba odseva na nek način zapleteno strukturo področja svobode, varnosti in pravice po Amsterdamski pogodbi, ki je razdeljeno tako med prvim in tretjim stebrom kot tudi Schengen *acquis-om*. Dejansko je pogodba mešanica na eni strani inovacije, kakršen primer je avtomatsko iskanje v bazah podatkov partnerskih držav. Po drugi strani pa njena pravila vključujejo delovanje, ki je že mogoče po obstoječih pogodbah, tako iz prvega stebra (npr. svetovalci za dokumente, ukrepi repatriacije) kot tudi tretjega stebra ter Schengen *acquis-a* (npr. različni načini policijskega sodelovanja).

Ob pregledu poglavij pogodbe kaj hitro ugotovimo, da vsebuje vsebinsko zelo različna področja policijskega sodelovanja, od izmenjave DNK profilov, daktiloskopskih podatkov ter podatkov iz registra motornih vozil, pa do drugih oblik policijskega sodelovanja, kot so ukrepi za zatiranje terorizma, nezakonitih migracij in pomoč pri množičnih prireditvah in hudih nesrečah. Gre za zelo širok nabor oblik in načinov policijskega sodelovanja, po drugi strani pa za zelo težaven način implementacije takšne pogodbe, saj je zaradi njene širine bilo potrebnih kar nekaj izvedbenih dokumentov, da je pogodba dejansko zaživela v praksi.

Vendar, nemško predsedstvo Svetu EU je doseglo dogovor o Sklepu o prenosu Prümske pogodbe, portugalsko je doseglo dogovor o implementacijskem sklepu, slovensko predsedstvo pa je doseglo soglasje o tretjem delu, prilogi za vzpostavljanje informacijskih povezav med nacionalnimi sistemi podatkov, ki določa tehnična pravila na področju

prümskega sodelovanja. S sprejetjem tega končnega dokumenta je bil proces, ki ga je začelo nemško predsedstvo, zaključen med predsedovanjem Slovenije, kar je predstavljalo pomemben dosežek tria predsedstev.

Velikokrat se Prümsko pogodbo primerja s Schengnom (sporazum – Schengen I in konvencija – Schengen II), saj jo nekateri imenujejo tudi Schengen III. Oba sporazuma sta namreč nastala izven EU okvira in bila kasneje prenesena v pravni red EU. Na tem mestu bi opozorila, da ne gre enačiti obeh procesov, saj je bil Schengen v celoti prenesen, v primeru Prümske pogodbe pa so bili preneseni le nekateri deli, in sicer tisti, ki so spadali v tretji steber. Prav tako je med schengenskim procesom in prümskim procesom 20 let razlike evropske integracije in zato ne gre enačiti institucionalne in politične pogoje iz leta 1985 in tiste iz leta 2005.

Tudi pobude za vzpostavitev obeh so nastale na popolnoma različnih temeljih. Potreba po Schengnu je nastala skupaj s primarnim ciljem ekonomske integracije, odprava mejnih kontrol pa z namenom prostega pretoka oseb, blaga, kapitala in storitev, medtem ko je Prümska pogodba stremela k poglobitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem z izmenjavo informacij z namenom zatiranja terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije. Schengen tudi ne vključuje vseh držav EU, zajema pa tudi države nečlanice, medtem ko je Prümski sklep obvezujoč za vse države članice EU.

6.1 Verifikacija hipotez

Namen magistrske naloge je bila proučitev in analiza uspešnosti Prümske pogodbe in Prümskega sklepa v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem. Prümska pogodba je uvedla orodje za izmenjavo podatkov in informacij, Prümski sklep pa ga je ohranil. Njuna uspešnost se kaže predvsem v vzpostavitvi avtomatiziranega iskanja, ki je še posebej uspešno v primeru izmenjave DNK profilov, daktiloskopskih podatkov in podatkov iz registra motornih vozil. V ostalih primerih policijskega sodelovanja, ki jih Prümska pogodba omogoča, pa izčrpnjša analiza ni mogoča, saj na ravni podpisnic ni poenotenih statističnih evidenc niti zbranih podatkov. Prümski sklep ne vsebuje in ne ureja izmenjave podatkov s področja ilegalnih migracij, v primeru ostalih oblik pa države članice ne vodijo primerljivih statistik, prav tako tudi Generalni sekretariat Sveta EU ne obvešča DČ o stanju izmenjave na ostalih področjih. Njun dejanski vpliv v boju zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije

in terorizem je v tej fazi implementacije nemogoče ovrednotiti in ustrezno utemeljiti, saj na te pojave vplivajo drugi dejavniki, še posebej geopolitični in ekonomski.

Potencial Prüma kot orodja je mogoče prepoznati predvsem pri odkrivanju in preiskovanju KD, saj omogoča preiskovalcem kvalitetnejše in hitrejše odločitve v samih preiskavah KD. Z vstopom preostalih DČ v procese izmenjave informacij in podatkov po Prümu lahko pričakujemo še večjo učinkovitost in uspešnost organov odkrivanja in pregona v EU.

Kljub kritikam pogodbe, ki so osredotočene predvsem na njen nastanek in prenos, lahko potrdim svojo hipotezo, da Prümska pogodba predstavlja temelj za boljše sodelovanje na področju boja zoper čezmejno kriminaliteto, ilegalne migracije in terorizem v smislu njenega prenosa v pravni red EU. Države članice so prepoznale moč orodja pri izmenjavi informacij.

Prümski sklep predstavlja element tesnejšega sodelovanja v EU na področju notranje varnosti, saj je bila s prenosom nekaterih določb Prümske pogodbe v pravni red EU dosežena harmonizacija izmenjave podatkov, predvsem DNK podatkov, daktiloskopskih podatkov ter podatkov iz registra motornih vozil in drugih ukrepov. Organi odkrivanja in pregona in pravosodni organi držav članic si morajo izmenjevati informacije iz njihovih nacionalnih baz podatkov, če želimo biti še naprej učinkoviti pri preprečevanju čezmejne kriminalitete, ilegalnih migracij in terorizma.

Prav tako Prümska pogodba predstavlja nadgradnjo čezmejnega sodelovanja, saj je omogočila avtomatiziran način izmenjave informacij, ki ga je EU s Prümskim sklepom ohranila. Največji napredek so države dosegle na področju vzpostavitve zbirk DNK podatkov in izmenjave podatkov med zbirkami. Opazen je tudi napredek tudi na področju izmenjav daktiloskopskih podatkov ter podatkov iz registra motornih vozil.

Države članice sicer lahko pridejo do informacij tudi v okviru policijskih zaprosil po ostalih kanalih, kot so Interpol, Europol, centri za policijsko in carinsko sodelovanje in uradniki za zvezo, vendar v teh primerih ne gre za avtomatizirano izmenjavo informacij, obenem pa je tudi pot do pridobitve informacij daljša.

Prav tako obstajajo razlike med Schengenskim informacijskim sistemom in Prümskim sistemom izmenjave informacij. SIS je sestavljen iz centralnega sistema in nacionalnih

sistemov držav članic, prümški sistem izmenjave pa je izključno decentraliziran, saj obstajajo zgolj zbirke podatkov držav članic in izmenjava poteka avtomatizirano, tako da država prosilka dostopa do zbirke podatkov druge države. Oba sistema izmenjave informacij delujeta po principu "zadetek/ni zadetka", vendar v primeru SIS to pomeni, da sistem išče podatke v centralnem sistemu in se omejuje na informacije, če je oseba ali predmet že registrirana oz. registriran znotraj sistema. Prav tako pa so v tem sistemu podatki o osebah ali predmetih, ki jih država išče na podlagi sodnih ali upravnih odločb. Gre za tako imenovan tiralčni sistem. Pri prümški izmenjavi informacij pa gre za iskanje podatkov, ki so v fazi policijskih preiskav. Tako se lahko v zbirkah podatkov nahajajo tudi sledi, odtisi, DNK profili, ki so neznanega izvora in dajejo organom države, ki iščejo te podatke, ključne informacije za nadaljnje postopke preiskovanja kaznivih dejanj.

Prümški sklep je nedvomno omogočil hitro in učinkovito izmenjavo informacij med državami članicami, kar je razvidno tudi iz rezultatov obeh slovenskih primerov, ki jih magistrsko delo vsebuje.

Prümška pogodba se je še najbolj približala načelu dostopnosti, ki ga definira Haaški program in z njenim prenosom v pravni red EU je bila s Prümskim sklepom izvedena dejanska implementacija omenjenega načela, saj je avtomatiziran dostop do zbirk podatkov držav članic omogočen vsem državam članicam.

6.2 Prihodnost izmenjave informacij in podatkov po Prümu

Tako čezmejna kriminaliteta kot terorizem in nezakonite migracije so prepoznane kot ključna grožnja notranji varnosti EU in izmenjava informacij je prepoznana kot najboljša in najučinkovitejša rešitev v boju proti tem pojavom. Zato se v prihodnosti pričakuje še večji poudarek na izmenjavi informacij med državami članicami ter krepitev mehanizmov, ki krepijo medsebojno zaupanje med organi, pristojnimi za zagotavljanje notranje varnosti v EU. Upravljanje informacij je prepoznano kot bistveno orodje pri uresničevanju ciljev glede povečanja notranje varnosti in zaščite njenih državljanov.

Področje izmenjave informacij spada med strateške cilje in prednostne naloge Strategije notranje varnosti in v prihodnosti se pričakuje financiranje tovrstnih ukrepov znotraj Sklada

za notranjo varnost (ISF – Internal Security Fund) v naslednjem finančnem okviru za obdobje 2014-2020.

V Stockholmskem programu je Evropski svet pozval Komisijo, da »preuči, ali bi bilo treba razviti evropski model za izmenjavo informacij, ki bi temeljil na oceni sedanjih instrumentov, med njimi tudi okvira, ki ga zagotavlja Prümska pogodba, in t. i. švedskega okvirnega sklepa. Na ta način bi lahko ugotovili, ali ti instrumenti delujejo, kot je bilo predvideno, in uresničujejo cilje Strategije za upravljanje informacij« (Stockholmski program 2009, 38).

V skladu z Akcijskim načrtom izvajanja Stockholmskega programa je Komisija konec leta 2012 pripravila sporočilo o evropskem modelu za izmenjavo informacij (European Information Exchange Model - EIXM), kateremu bo sledil tudi akcijski načrt, ki naj bi bil ključni dokument za nadaljnji razvoj izmenjave podatkov in informacij za potrebe organov odkrivanja in preiskovanja.

Komisija je v začetku decembra 2012 prav tako objavila oceno glede izvajanja Prümskega sklepa in na podlagi izkušenj DČ izrazila potrebo po izboljšanju nadaljnjega postopka po najdenih zadetkih v prümskem sistemu. Prümski sklep namreč ne vsebuje podrobnih določb za nadaljnje postopke po najdenem ujemanju. Izjemnega pomena so tudi tehtni statistični podatki, ki predstavljajo najboljši način za oceno dodane vrednosti tega orodja, zato je Komisija pozvala DČ k izboljšanju sedanjih statističnih modelov (glej Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju Sklepa Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu ("Sklep k Prümski pogodbi") 2012).

Na podlagi dosedanjega razvoja na področju izmenjave informacij v EU je mogoče napovedati, da bodo v prihodnje aktivnosti sledile načelu dostopnosti. Vmesno poročilo o izvajanju Stockholmskega programa sicer opozarja, da polovica držav članic še ni izvedla implementacije Prümskega sklepa, kar vsekakor omejuje tako popolno oceno delovanja tega inštrumenta kot tudi samo učinkovitost inovativnih rešitev za izmenjavo informacij v okviru policijskega sodelovanja. Enako pa bo EU morala oceniti delovanje drugih inštrumentov za izmenjavo informacij ali podatkov, tako centrov za policijsko sodelovanje kot tudi drugih in slediti potrebi po čim hitrejši, učinkoviti in potrebam usmerjeni izmenjavi informacij ali podatkov.

Kot potencial za inovativni inštrument je mogoče oceniti tudi povezovanje informacijskih sistemov policijskih organov držav članic v enotno mrežo, ki bi omogočila neposredno pridobivanje informacij iz zbirk podatkov držav članic. V skladu z Akcijskim načrtom za izvajanje Stockholmskega programa je Komisija decembra 2012 pripravila Sporočilo o izvedljivosti vzpostavitve evropskega indeksnega sistema policijskih evidenc (EPRIS).

7 LITERATURA

- Akcijski načrt Sveta in Komisije o izvajanju Haaškega programa za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji. Council and Commission Action Plan implementing the Hague Programme on strengthening freedom, security and justice in the European Union.* UL EU C 198/1, 12. 8. 2005. Dostopno prek: [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52005XG0812\(01\):SL:HTML](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52005XG0812(01):SL:HTML) (9. november 2012).
- Akcijski program mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju, Kairo, od 5. do 13. septembra 1994.* 1994. Ljubljana: Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Nacionalni komite za demografsko politiko.
- Amsterdamska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte.* 1997. Dostopno prek: http://www.evropa.gov.si/fileadmin/dokumenti/dokumenti/EU/Pravni_red/amsterdam.pdf (10. november 2012).
- Arifkhanova, Aziza. 2006. The Origins of The Schengen Agreement. The Florida State University, College of Social Sciences. Dostopno prek: <http://dscholarship.lib.fsu.edu/undergrad/239> (15. december 2006).
- Arnes. Podatek. Dostopno prek: http://www2.arnes.si/~bmohor3/Urejanje_Besedila/podatek.html (7. februar 2011).
- Balzacq, Thierry. 2006. The Treaty of Prüm and the Principle of Loyalty (Art. 10 EC). Brussels: CEPS. Dostopno prek: <http://www.libertysecurity.org/article1186.html> (12. september 2009).
- Balzacq, Thierry, Didier Bigo, Sergio Carrera in Elspeth Guild. 2006. Security and the Two-Level Game: The Treaty of Prüm, the EU and the Management of Threats. CEPS Working Document No. 234. Brussels: CEPS. Dostopno prek: <http://www.libertysecurity.org/article772.html> (13. september 2009).
- Burian Dušan. 1999. Schengen v praksi. Ljubljana: Ministrstvo za notranje zadeve.
- Cinac, Zehra Eka. 2003. Ilegalne migracije kot varnostni problem v Republiki Sloveniji. Diplomsko delo. Fakulteta za družbene vede, Ljubljana.
- Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: Strengthening law enforcement cooperation in the EU: the European Information*

- Exchange Model (EIXM), COM (2012) 735 final.* Brussels, 7. 12. 2012. Dostopno prek: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/police-cooperation/general/docs/20121207_com_2012_735_en.pdf (7. december 2012).
- Convention between the Kingdom of Belgium, the Federal Republic of Germany, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Austria on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism, cross-border crime and illegal migration.* 2005. Dostopno prek: <http://www.statewatch.org/news/2005/aug/Prum-Convention.pdf> (3. april 2007).
- Co-Operation agreement between Cepol and the ICPO-Interpol General Secretariat, 2008.* Dostopno prek: <http://www.interpol.int/About-INTERPOL/Legal-materials/International-Cooperation-Agreements> (9. januar 2012).
- Co-operation agreement between Interpol and Europol, 2001.* Dostopno prek: <http://www.interpol.int/About-INTERPOL/Legal-materials/International-Cooperation-Agreements> (9. januar 2012).
- Council conclusions on Intensifying the Implementation of the "Prüm Decisions" after the Deadline of 26 August 2011,* 3135th Justice and Home Affairs Council meeting, Brussels, 13 and 14 December 2011. Dostopno prek: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/126881.pdf (7. september 2012).
- Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime, Council Decision 2008/616/JHA of 23 June 2008 on the implementation of Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime ("Prüm Decisions") - statistics and reports on automated data exchange for 2011.* Council of the European Union, št. dokumenta 11367/12 JAI 436 DAPIX 81 CRIMORG 75 ENFOPOL 188. Bruselj, 20. 6. 2012.
- Council of Europe CRIME ANALYSIS, Organised crime. Best practice survey no. 4, Strassbourg, 22 July 2002. Dostopno prek: <http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/organisedcrime/BestPractice4E.pdf> (5. junij 2012).
- Dobovšek, Bojan. 1997. Organizirani kriminal. Ljubljana: Unigraf.
- Dobovšek, Bojan. 2009. Transnacionalna kriminaliteta. Ljubljana: Fakulteta za varnostne vede.
- Dvoršek, Anton. 2008. Kriminalistična strategija. Ljubljana: Fakulteta za varnostne vede.

- Franc Sablič o delu Nacionalnega forenzičnega laboratorija, 11. 10. 2012. Dostopno prek: <http://www.24ur.com/novice/slovenija/video-v-ozadju-marsikaterega-uspesno-preiskana-kaznivega-dejanja-je-forenzicni-dokaz.html> (3. november 2012).
- Furman, Robert. 2012. Razgovor z avtorjem. Ljubljana, 14. september.
- Furman, Robert, Gorazd Meško in Andrej Sotlar. 2012. Mehanizmi policijskega sodelovanja za zagotavljanje notranje varnosti v Evropski uniji. V: Varstvoslovje, 5-41. Dostopno prek: http://www.fvv.uni-mb.si/rV/arhiv/2012-1/02_Furman_Mesko_Sotlar.pdf (3. oktober 2012).
- Gaši, Albert. 2012. Razgovor z avtorjem. Ljubljana, 20. november.
- Gašperlin, Marko. 2008. O procesu vključevanja Slovenije v schengensko območje. V: Varnost, 4-6.
- Geyer, Florian in Elspeth Guild. 2006. Getting local: Schengen, Prüm and the dancing processions of Echternach – Three paces forward and two back for EU police and judicial cooperation in criminal matters. CEPS Commentary. Brussels: CEPS. Dostopno prek: <http://www.ceps.eu/files/book/1411.pdf> (11. julij 2009).
- Guild, Elspeth. 2007. Merging Security from the Two Level Game: Inserting the Treaty of Prüm into EU Law?. CEPS Policy Brief No. 124. Brussels: CEPS. Dostopno prek: http://shop.ceps.eu/BookDetail.php?item_id=1480 (5. september 2009).
- Haaški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji. The Hague Programme: Strengthening Freedom, Security and Justice in the European Union.* 5. in 6. november 2004 v Bruslju. UL EU C 53/1, 3. 3. 2005. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2005:053:0001:0014:EN:PDF> (9. november 2012).
- Implementation of the provisions on information exchange of the "Prüm Decisions".* Council of the European Union, št. dokumenta 5086/8/12 REV 8 JAI 5 DAPIX 3 ENFOPOL 5 CRIMORG 3. Bruselj, 26. 11. 2012.
- Internal Security Report, 2011, Special Eurobarometer 371, November 2011. Dostopno prek: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_special_379_360_en.htm#371 (7. september 2012).
- Interpol, Databases fact sheet, 2012. Dostopno prek: <http://www.interpol.int/News-and-media/Publications> (9. januar 2012).
- Interpol Member countries. Dostopno prek: <http://www.interpol.int/Member-countries/World> (9. januar 2012).
- Jurič, Dean. Tiskovna konferenca na PU Koper. 12. 4. 2012.

- Kazenski zakonik (KZ-1)*, 2008. Ur. l. RS 55/2008, 4. 6. 2008. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlurid=20082296> (1. avgust 2012).
- Kietz, Daniela in Andreas Maurer. 2006. Von Schengen nach Prüm. Sogwirkungen verstärkter Kooperation und Anzeichen der Fragmentierung in der EU. Diskussionspapier der Forschungsgruppe EU-Integration, Stiftung Wissenschaft und Politik. Berlin: Deutsches Institut für Internationale Politik und Sicherheit. Dostopno prek: http://www.swp-berlin.org/common/get_document.php?asset_id=2988 (17. julij 2009).
- Konvencija na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Konvencija o Europolu)*. UL EU C 316/2, 27. 11. 1995.
- Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah*. 1990. Dostopno prek: http://www.mzz.gov.si/fileadmin/pageuploads/konzulara/Schengenski_izvedbeni_sporazum_-_slo.pdf (3. julij 2009).
- Konvencija o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov*. Uradni list RS (28. 2. 1994) -MP, št. 3-18/1994 (RS 11/1994). *Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data*, Strasbourg, 28. 1. 1981. Dostopno prek: <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/108.doc> (1. avgust 2012).
- Konvencija Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov*. 1981. *Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data*, Strassbourg, 28. 1. 1981. Dostopno prek: <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/108.doc> (5. oktober 2012).
- Konvencija Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu*. 2000. *United Nations Convention against Transnational Organized Crime*. 2000. Dostopno prek: <http://www.unodc.org/documents/treaties/UNTOC/Publications/TOC%20Convention/TOCebook-e.pdf> (1. avgust 2012).
- Lizbonska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti*, podpisana v Lizboni dne 13. decembra 2007. UL EU C 306, 17. 12. 2007. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:C:2007:306:SOM:SL:HTML> (10. november 2012).
- Malačič, Janez. 2000. Demografija. Teorija, analiza, metode in modeli. 4. izdaja. Ljubljana: Ekonomska fakulteta.

Migracije-bilten. 1997. 1. Ljubljana, Ministrstvo za notranje zadeve.

Mnenje Evropskega parlamenta, Odbora za pravne zadeve za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu okvirnega Sklepa Sveta o spremembi Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu (KOM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)). Pripravljavec mnenja: Luis de Grandes Pascual, 3. 6. 2008. Dostopno prek: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=//EP//NONSGML+COMPARL+PE404.753+02+DOC+PDF+V0//SL&language=SL> (5. avgust 2012).

Navodilo za vodenje evidence daktiloskopiranih oseb. 14. 5. 2009. Intranet policije.

Navodilo za vodenje evidence preiskav DNK. 15. 4. 2010. Intranet policije.

NFL in UKP SMPS. Statistika za obdobje od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 – daktiloskopski podatki. November 2012.

Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu. UL EU L 164/3, 22. 6. 2002. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2002F0475:20081209:SL:PDF> (1. avgust 2012).

Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije. Council Framework Decision 2006/960/JHA of 18 December 2006 on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union. UL EU L 386/89, 29. 12. 2006. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2006F0960:20061230:SL:PDF> (6. oktober 2012).

Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ o boju proti organiziranemu kriminalu. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008F0841:SL:HTML> (5. avgust 2012).

Okvirni sklep Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008 o spremembi Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu. UL EU L 330, 9. 12. 2008, 21–23. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008F0919:SL:NOT> (5. avgust 2012).

Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah. UL EU L 350, 30. 12. 2008, 60–77. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:350:0060:01:sl:HTML> (7. februar 2011).

- Okvirni sklep Sveta 2009/905/PNZ z dne 30. novembra 2009 o akreditaciji izvajalcev forenzičnih dejavnosti, ki opravljajo laboratorijske dejavnosti.* UL EU L 322, 9. 12. 2009, 14-16. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:322:0014:0016:SL:PDF> (10. februar 2011).
- Opinions on organised, cross-border crime and corruption (2006) Special Eurobarometer 245, European Commission. Dostopno prek: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_245_en.pdf (10. februar 2011).
- Pavič, Lojze. 2009. Terorizem smo ljudje: kako razumeti sodobni samomorilski terorizem. Radovljica: Didakta.
- Pogodba o Evropski uniji (Prečiščeno besedilo).* UL EU C 325, 24. 12. 2002.
- Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti (Prečiščeno besedilo).* UL EU C 340, 10. 10. 1997. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/sl/treaties/dat/11997E/htm/11997E.html#0173010078> (5. november 2012).
- Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju Sklepa Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu ("Sklep k Prümski pogodbi"), COM(2012) 732 konč.* Bruselj, 7. 12. 2012.
- Poročilo skupnega nadzornega organa za Schengen. Poročilo o dejavnostih: december 2005 – december 2008. 2009. Dostopno prek: https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/porocila/JSA_Schengen_porocilo-dec05-dec08-SLO.pdf (4. september 2009).
- Pravilnik o policijskih atašejih.* 24. 9. 2007. Intranet Policije.
- Pravilnik o policijskih uradnikih za zvezo.* 2004. Intranet policije.
- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nadzoru državne meje – ZNDM-2A.* 2009. Dostopno prek: http://www.vlada.si/fileadmin/dokumenti/si/sklepi/seje_vlade/30_seja/30sv6.doc (4. september 2011).
- Prezelj, Iztok. 2006. Teroristično ogrožanje nacionalne varnosti Republike Slovenije. V: Revija UJMA, 177-181. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Dostopno prek: <http://www.sos112.si/slo/tdocs/ujma/2006/prezelj.pdf> (3. november 2012).
- Prezelj, Iztok. 2007. Nujnost medresorskega sodelovanja in koordiniranja v boju proti terorizmu: nekateri primeri iz Republike Slovenije. V: Bilten Slovenske vojske, 65-80.
- Program iz Tampereja: Uniji svobode, varnosti in pravičnosti naproti. The Tampere Programme: Towards a Union of Freedom, Security and Justice.* Sprejet na izrednem zasedanju Evropskega sveta, ki je potekal 15. in 16. oktobra 1999 v kraju Tampere na

- Finskem. Dostopno prek: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/00200-r1.en9.htm (9. november 2012).
- Prüm Convention, Parties to the convention. Dostopno prek: http://en.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%BCm_Convention (10. september 2012).
- "Prüm Decisions" - statistics and reports on DNA data exchange, Proposal for common statistics/DNA match statistics 2011.* Council of the European Union, št. dokumenta 14383/2/12 REV 2 DAPIX 118. Bruselj, 16. 11. 2012.
- Prümski izvedbeni načrt* (št. dokumenta: 500-911/2006). Ministrstvo za notranje zadeve.
- Public opinion in the European Union. 2011. Standard Eurobarometer 75, spring 2011. Dostopno prek: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb75/eb75_en.htm (7. september 2012).
- Purg, Adam. 1997. Boj proti mednarodnemu terorizmu. Ljubljana, Visoka policijsko-varnostna šola.
- Sablič, Franc. Tiskovna konferenca na PU Koper. 12. 4. 2012.
- Sklep Evropskega parlamenta in Sveta 2004/55/ES z dne 22. decembra 2003 o imenovanju neodvisnega nadzornega organa, 2004/55/EC: Decision of the European Parliament and of the Council of 22 December 2003 appointing the independent supervisory body provided for in Article 286 of the EC Treaty (European Data Protection Supervisor),* UL EU L 12, 17. 1. 2004, 47–47. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32004D0055:en:NOT> (1. avgust 2012).
- Sklep MNZ o imenovanju delovne skupine* (št. dokumenta: 024-21/2008/1). Ministrstvo za notranje zadeve.
- Sklep Sveta 2003/170/PNZ z dne 27. februarja 2003 o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic* (UL EU L 67/27, 12. 3. 2003), spremenjen z *Sklepom Sveta 2006/560/PNZ z dne 24. julija 2006 o spremembi Sklepa 2003/170/PNZ o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic* (UL EU L 219/31, 10. 8. 2006). Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:219:0031:0032:SL:PDF> (1. avgust 2012).
- Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II),* UL EU L 205/63, 7. 8. 2007. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:205:0063:0084:SL:PDF> (8. oktober 2012).

- Sklep Sveta 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu.* UL EU L 210 , 6. 8. 2008, 1-11. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:210:0001:01:SL:HTML> (5. avgust 2010).
- Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu.* UL EU L 210, 6. 8. 2008, 12–72. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:210:0012:01:SL:HTML> (5. avgust 2010).
- Sklep Sveta 2009/371/PNZ o ustanovitvi Evropskega policijskega urada.* UL EU L 121, 15. 5. 2009), Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:121:0037:0037:SL:PDF> (7. februar 2011).
- Skupna deklaracija Kraljevine Belgije, Zvezne Republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Republike Avstrije, Portugalske republike, Republike Slovenije, Republike Finske ob srečanju ministrov 5. decembra 2006 v Bruslju, v okviru Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije (Prümska pogodba).*
- Sporazum med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.* 1985. Dostopno prek: [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:42000A0922\(01\):SL:NOT](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:42000A0922(01):SL:NOT) (3. julij 2009).
- Sporazum o policijskih atašejih.* 13. 4. 2007. Intranet Policije.
- Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu - Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi (COM(2010) 673 konč.). Communication from the Commission to the European Parliament and the Council of 22 November 2010 – The EU Internal Security Strategy in Action: Five steps towards a more secure Europe [COM(2010) 673 final – Not published in the Official Journal].* Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0673:FIN:SL:HTML> (12. november 2012).

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: Pregled upravljanja informacij na območju svobode, varnosti in pravice (COM (2010) 385 konč., Bruselj, 20. 7. 2010. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: Overview of information management in the area of freedom, security and justice. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0385:FIN:EN:PDF> (12. november 2012).

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij - Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope - Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa (COM(2010) 171 konč.). Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions - Delivering an area of freedom, security and justice for Europe's citizens - Action Plan Implementing the Stockholm Programme, COM(2010) 171 final. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0171:FIN:SL:HTML> (11. november 2012).

Sporočilo Komisije o prednostnih nalogah politike v boju proti nezakonitemu priseljivanju državljanov tretjih držav (COM/2006/402). Communication from the Commission on Policy priorities in the fight against illegal immigration of third-country nationals. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52006DC0402:EN:NOT> (19. februar 2011).

Stockholm Programme mid-term review. 2012. Št. dokumenta 15921/12, Bruselj, 13. november 2012.

Stockholmski program – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje. The Stockholm Programme – An open and secure Europe serving and protecting citizens. Potrjen na zasedanju Evropskega sveta 10. decembra 2009 v Bruslju. UL EU C 115/1, 4. 5. 2010. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:115:0001:0038:en:PDF> (11. november 2012).

Strategija notranje varnosti za Evropsko unijo: "Oblikovanje evropskega modela varnosti". 2010. Internal Security Strategy for the European Union: "Towards a European Security Model". Dostopno prek: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st07/st07120.en10.pdf> (12. november 2012).

Strategija upravljanja informacij na področju notranje varnosti EU. Council Conclusions on an Information Management Strategy for EU internal security. Dokument je bil sprejet na Svetu za pravosodje in notranje zadeve 30. 10. 2009 v Bruslju. Dostopno

- prek: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/111549.pdf (10. november 2012).
- Šefi slovenske, avstrijske, madžarske in hrvaške policije so se sestali v Dolgi vasi. 16. 11. 2011. Dostopno prek: http://www.policija.si/index.php?option=com_content&view=article&id=61013 (1. avgust 2012).
- Tapinos, Georges. 1999. Clandestine immigration: economic and political issues. Trends in international migration: continuous reporting system on migration (SOPEMI): annual report. Paris: Organisation for Economic Co-operation and Development.
- UKP SMPS. Statistika za obdobje od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 – DNK. November 2012.
- Uredba (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dostopu služb držav članic, pristojnih za izdajo potrdil o registraciji vozil, do druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II)*, UL EU L 381, 28. 12. 2006, 1-3. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0001:0003:SL:PDF> (7. februar 2011).
- Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II)*, UL EU L 381, 28. 12. 2006, 4-23. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0004:0023:SL:PDF> (7. februar 2011).
- Uredba o izvajanju sklepov Sveta o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejni kriminaliteti, 2011*. Ur. l. RS, št. 18/2011, 15. 3. 2011. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201118&stevilka=769> (5. avgust 2012).
- Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije*. Ur. l. RS, št. 67/2008. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=200867&stevilka=2887> (6. oktober 2012).
- Uredba o ratifikaciji Dogovora med Vlado Italijanske republike, Zvezno vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Slovenije o sodelovanju v policijskem centru v Vratih – Megvarjah*. Ur. l. RS-MP, št. 4/2005, 17. 3. 2005.
- Uredba o ratifikaciji Izvedbenega sporazuma k Pogodbi med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o krepitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonitih*

- migracij, podpisani v Prümü v Nemčiji 27. maja 2005.* Ur. l. RS-MP, št. 11/2009, dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200955> (29. september 2012).
- Uredba Sveta (ES) št. 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje.* UL EU 64/1, 2. 3. 2004, 24-27.
- Ustava Republike Slovenije. 1991.* Ur. l. RS 33/1991, 28. 12. 1991 Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=199133&stevilka=1409> (10. november 2012).
- Zakon o informacijskem pooblaščenju (ZInfP).* Ur. l. RS 113/2005, 16. 12. 2005. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2005113&stevilka=5005> (5. avgust 2012).
- Zakon o kazenskem postopku (ZKP-UPB8).* Ur. l. RS 32/2012, 4. 5. 2012. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201232&stevilka=1405> (5. avgust 2012).
- Zakon o motornih vozilih (ZMV).* Ur. l. RS 106/2010, 27. 12. 2010. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2010106&stevilka=5475> (1. avgust 2012).
- Zakon o nadzoru državne meje (ZNDM-2-UPB1).* Ur. l. RS 35/2010, 3. 5. 2010. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201035&stevilka=1696> (1. junij 2012).
- Zakon o policiji (ZPol-UPB7).* Ur. l. RS 66/2009, 21. 8 2009. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=200966&stevilka=3053> (3. avgust 2012).
- Zakon o ratifikaciji Dogovora med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Makedonije o sodelovanju v boju proti terorizmu, ilegalnemu prometu z mamili in organiziranemu kriminalu.* Ur. l. RS 65/1994, 20. 10. 1994.
- Zakon o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju terorizma.* Ur. l. RS-MP 16/2009, 27. 10. 2009, v veljavi od 11. novembra 2009. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200975> (3. september 2012).
- Zakon o ratifikaciji Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu.* Ur. l. RS-MP 14/2004, 22. 4. 2004. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200442> (1. avgust 2012).
- Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo o poglobitvi čezmejnega sodelovanja predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije in Skupne izjave*

- Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske in Republike Avstrije k pogodbi z dne 27. 5. 2005 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, predvsem pri zatiranju terorizma, čezmejne kriminalitete in nezakonite migracije, Ur. l. RS 30/2009 (3. maj 2010).*
- Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju. Ur. l. RS-MP 15/2004, 30. 4. 2004, v veljavi od 1. maja 2005. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200452> (3. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji protokola proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu. Ur. l. RS 48/2004, 30. 4. 2004. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200450> (19. februar 2011).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete. Ur. l. RS-MP 4/2007, 2. 3. 2007. Dostopno prek <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200729> (3. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kraljevine Belgije o policijskem sodelovanju. 2001. Ur. l. RS-MP 17/2001, 13. 7. 2001. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200142> (4. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju. Ur. l. RS-MP 14/2007, 27. 1. 2007. Dostopno prek <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=2007134> (3. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o čezmejnem policijskem sodelovanju. Ur. l. RS-MP 6/2003, 13. 3. 2003. Dostopno prek <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200314> (3. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Črne gore o sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in ilegalnim migracijam, nezakoniti trgovini s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, terorizmu in drugim kaznivim dejanjem. Ur. l. RS 37/2007, 23. 4. 2007. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlImpid=200750> (4. september 2012).*
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Latvije o sodelovanju v boju proti terorizmu, organiziranemu kriminalu, nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami, psihotropnimi snovmi in predhodnimi sestavinami ter drugim hujšim kaznivim dejanjem. Ur. l. RS 33/2006, 30. 3. 2006. Dostopno prek*

- <http://www.uradni-list.si/1/content?id=72560&part=&highlight=latvije> (4. september 2012).
- Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije, Vlado Republike Avstrije in Vlado Republike Madžarske o delovanju Centra za sodelovanje varnostnih organov Dolga vas.* Ur. l. RS-MP 4/2008, 27. 2. 2008. Dostopno prek <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlmpid=200822> (6. september 2012).
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-IG).* Ur. l. RS 36/2010, 4. 5. 2010. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201036&stevilka=1738> (1. avgust 2012).
- Zakon o tujcih – ZTuj-2. 2011.* Ur. l. RS 50/2011, 27. 6. 2011. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201150&stevilka=2360> (5. avgust 2012).
- Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1-UPB1).* Ur. l. RS 94/2007, 16. 10. 2007. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=200794&stevilka=4690> (5. februar 2011).
- Zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1-UPB1).* Ur. l. RS 113/2003, 20. 11. 2003. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2003113&stevilka=4929> (1. avgust 2012).
- Wikipedia. Podatek. Dostopno prek: <http://sl.wikipedia.org/wiki/Podatek> (7. februar 2011).
- Working arrangement between the International Criminal Police Organisation - INTERPOL and the European Agency for the management of operational cooperation at the external borders of the member States of the European Union – FRONTEX, 2009,* dostopno prek: <http://www.interpol.int/About-INTERPOL/Legal-materials/International-Cooperation-Agreements> (9. januar 2012).

PRILOGA A: PRIMERJAVA: PRÜMSKA POGODBA – SCHENGENSKA KONVENCIJA

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
<p>Pomoč, sodelovanje pri velikih dogodkih</p>	<p>Člen 26 (pomoč pri velikih dogodkih, katastrofah in težkih nesrečah) Pristojni organi pogodbenic si pomagajo po svojem notranjem pravu s tem, da se medsebojno čim prej obveščajo o ustreznih dogodkih s čezmejnimi posledicami in o pomembnih ugotovitvah; v situacijah s čezmejnimi posledicami sprejemajo in usklajujejo policijske ukrepe, ki so potrebni na njihovem ozemlju ter na zaprosilo pogodbenice, na ozemlju katere se pojavi situacija, v skladu z možnostmi zagotovijo pomoč s pošiljanjem uradnikov, specialistov in svetovalcev ter razpoložljive opreme. (To ne vpliva na mednarodne pogodbe pogodbenic o medsebojni pomoči pri katastrofah, vključno s težkimi nesrečami.)</p>	<p>Člen 39 1. Pogodbenice se zavezujejo zagotoviti, da njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom in v okviru svojih pooblastil pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj</p>
<p>Skupne patrulje in druge oblike ukrepanja</p>	<p>Člen 24 (skupne oblike ukrepanja) Za poglobitev policijskega sodelovanja lahko organi, ki jih morajo imenovati pogodbenice, ustanovijo skupne patrulje in druge skupne oblike ukrepanja za zaščito pred nevarnostmi za javno varnost kot tudi za preprečevanje kaznivih dejanj, v katerih pri ukrepanjih na ozemlju druge pogodbenice sodelujejo uradniki ali drugi javni uslužbenci, ki jih imenujejo pogodbenice.</p>	<p>Člen 47 (uradniki za zvezo) 1. Pogodbenice lahko sklenejo dvostranske sporazume, ki določajo dodelitev uradnikov za zvezo iz ene pogodbenice k policijskim organom druge pogodbenice za določen ali nedoločen čas.</p>
<p>Elektronski vpogled v podatke iz registrov motornih vozil</p>	<p>Člen 12 (vzpostavitev izmenjave podatkov iz registrov vozil) Z namenom preprečevanja in pregona kaznivih dejanj kot tudi preprečevanja nevarnosti za javno varnost je v posameznih primerih dovoljen elektronski vpogled v podatke nacionalnih registrov motornih vozil, ki zajemajo podatke o lastnikih ali imetnikih vozil in podatke o vozilih. Poizvedba je mogoča le z uporabo celotne identifikacijske številke vozila ali celotne registrske številke. Poizvedba je dovoljena le v skladu z notranjim pravom pogodbenice prosilke. Za pošiljanje podatkov vsaka pogodbenica imenuje svojo nacionalno kontaktno službo.</p>	<p>Ne vsebuje</p>
<p>Vzpostavitev nacionalnih zbirk DNK</p>	<p>Člen 2 (vzpostavitev nacionalnih zbirk podatkov o preiskavah DNA) Pogodbenice se zavezujejo, da bodo zaradi pregona kaznivih dejanj uvedle in vodile nacionalne zbirke podatkov o preiskavah DNA.</p>	<p>Ne vsebuje</p>

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
<p>Avtomatizirano iskanje in primerjanje DNK profilov</p>	<p>Ti podatkovni zapisi vsebujejo izključno profile DNK, ki so bili ugotovljeni iz nekodiranih delov DNK, in sklic.</p> <p>Podatkovni zapisi ne smejo vsebovati podatkov, ki omogočajo neposredno identifikacijo oseb. Podatkovni zapisi, ki jih ni mogoče pripisati nobeni osebi (sledi neznanega izvora), morajo biti kot takšni razpoznavni.</p> <p>Obdelava podatkov iz teh zbirk poteka v skladu z veljavnim notranjim pravom pogodbenic.</p> <p>Člen 3 (elektronski vpogled v profile DNA)</p> <p>Pogodbenice kontaktnim službam drugih pogodbenic dovolijo vpogled v podatkovne zapise v svojih zbirkah podatkov o preiskavah DNK s pravico, da opravijo elektronsko primerjavo profilov DNK. Če je ugotovljeno ujemanje poslanega profila DNK z enim od profilov DNK v zbirki zaprosene pogodbenice, je kontaktna služba pogodbenice prosilke elektronsko obveščena o zadetku in sklicu. Prav tako je elektronsko obveščena, če zadetka ni.</p> <p>Člen 4 (elektronska primerjava profilov DNA)</p> <p>Pogodbenice v medsebojnem soglasju prek svojih kontaktnih služb zaradi pregona kaznivih dejanj primerjajo profile DNK svojih sledi neznanega izvora z vsemi profili DNK iz podatkovnih zapisov v drugih nacionalnih zbirkah podatkov o preiskavah DNK.</p> <p>Pošiljanje in primerjava sta elektronska.</p> <p>Če pogodbenica pri primerjavi ugotovi ujemanje poslanih profilov DNK s profili v svojih zbirkah podatkov o preiskavah DNK, kontaktni službi pogodbenice prosilke pošlje podatkovni zapis, v katerem je bilo ugotovljeno ujemanje.</p>	
<p>Avtomatizirano iskanje daktiloskopskih podatkov</p>	<p>Člen 8</p> <p>Pogodbenice zagotovijo podatkovne zapise za nacionalne elektronske daktiloskopske identifikacijske sisteme, namenjene za preprečevanje in pregon kaznivih dejanj.</p> <p>Ti podatkovni zapisi vsebujejo samo daktiloskopske podatke in sklice. Podatkovni zapisi ne smejo vsebovati podatkov, ki omogočajo neposredno identifikacijo oseb. Podatkovni zapisi, ki jih ni mogoče pripisati nobeni osebi (sledi neznanega izvora), morajo biti kot taki razpoznavni.</p> <p>člen 9 (elektronski vpogled v daktiloskopske podatke)</p> <p>Pogodbenice kontaktni službi druge pogodbenice zaradi preprečevanja in pregona kaznivih dejanj dovolijo vpogled v podatkovne zapise v svojih nacionalnih elektronskih daktiloskopskih identifikacijskih sistemih s pravico, da opravijo elektronsko primerjavo daktiloskopskih podatkov. To</p>	<p>Ne vsebuje</p>

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
	je dovoljeno samo v posameznih primerih in v skladu z notranjim pravom pogodbenice prosilke. Dokončno potrditev ujemanja daktiloskopskega podatka v podatkovnem zapisu zbirke, ki jo upravlja zaprosena pogodbenica, opravi kontaktna služba pogodbenice prosilke na podlagi elektronsko poslanih podatkovnih zapisov, ki so potrebni za nedvoumno potrditev ujemanja.	
Osebnih podatki na zaprosilo	<p>člen 14 (pošiljanje osebnih podatkov) Za preprečevanje kaznivih dejanj in preprečevanje nevarnosti za javno varnost v povezavi z množičnimi prireditvami, ki so čezmejnega pomena, si pogodbenice na zaprosilo ali na lastno pobudo pošiljajo podatke o osebah, če so pravno močno obsojeni ali druga dejstva upravičujejo domnevo, da bodo te osebe na prireditvi storile kaznivo dejanje ali povzročile nevarnost za javno varnost.</p> <p>Osebnih podatki se smejo obravnavati le za zgoraj naštetih namene in za točno opisan dogodek, za katerega so bili ti podatki poslani. Poslane podatke je treba nemudoma izbrisati, ko je bil namen iz prejšnjega odstavka dosežen ali ga ni več mogoče doseči. V vsakem primeru je treba poslane podatke izbrisati najpozneje po enem letu.</p>	<p>Člen 39 1. Pogodbenice se zavezujejo zagotoviti, da njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom in v okviru svojih pooblastil pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj, če nacionalno pravo ne določa, da mora biti prošnja poslana prek sodnih organov, in če prošnja ali njeno izvajanje ne pomeni, da mora zaprosena pogodbenica uporabiti prisilne ukrepe. Če zaproseni policijski organi nimajo pooblastil za obravnavo prošnje, jo pošljejo pristojnim organom.</p>
Osebnih podatki brez zaprosila	<p>Člen 14 (1) Za preprečevanje kaznivih dejanj in preprečevanje nevarnosti za javno varnost v povezavi z množičnimi prireditvami, ki so čezmejnega pomena, predvsem na področju športa ali ob zasedanjih Evropskega sveta, si pogodbenice na zaprosilo ali na lastno pobudo pošiljajo podatke o osebah, če pravno močne obsodbe ali druga dejstva upravičujejo domnevo, da bodo te osebe na prireditvi storile kaznivo dejanje ali povzročile nevarnost za javno varnost, če je tako pošiljanje po notranjem pravu pogodbenice pošiljateljice dovoljeno.</p> <p>(2) Osebnih podatki se smejo obravnavati le za namene iz prejšnjega odstavka in za točno opisan dogodek, za katerega so bili ti podatki poslani. Poslane podatke je treba nemudoma izbrisati, ko je bil namen iz prejšnjega odstavka dosežen ali ga ni več mogoče doseči. V vsakem primeru je treba poslane podatke izbrisati najpozneje po enem letu.</p>	<p>Člen 46 1. V posebnih primerih lahko vsaka pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in ne da bi bila zaprosena, pošlje zadevni pogodbenici vse informacije, ki so zanjo lahko pomembne kot pomoč v boju proti kriminalu v prihodnje in za preprečevanje kaznivih dejanj ali ogrožanja javnega reda in javne varnosti.</p>
Informacije, ki ne vsebujejo osebnih	<p>člen 13 (pošiljanje informacij, ki ne vsebujejo osebnih podatkov) Za preprečevanje kaznivih dejanj in preprečevanje nevarnosti za javno varnost v povezavi z</p>	<p>Člen 39 1. Pogodbenice se zavezujejo zagotoviti, da</p>

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
podatkov	množičnimi prireditvami, ki so čezmejnega pomena, si pogodbenice na zaprosilo ali na lastno pobudo v skladu z notranjim pravom pogodbenice pošiljateljice pošiljajo potrebne informacije, ki ne vsebujejo osebnih podatkov.	njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom in v okviru svojih pooblastil pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj. Člen 46 1. V posebnih primerih lahko vsaka pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in ne da bi bila zaprosena, pošlje zadevni pogodbenici vse informacije, ki so zanjo lahko pomembne kot pomoč v boju proti kriminalu v prihodnje in za preprečevanje kaznivih dejanj ali ogrožanja javnega reda in javne varnosti.
Sodelovanje na zaprosilo	Člen 27 (Sodelovanje na zaprosilo) Pristojni organi pogodbenic si pomagajo na zaprosilo v skladu s svojimi pristojnostmi in notranjim pravom (ugotavljanje in pošiljanje podatkov o lastnikih, imetnikih, voznikih in upravljavcih cestnih, vodnih in letalskih prevoznih sredstev, informacije o voznških dovoljenjih, dovoljenjih za upravljanje plovil in podobnih dovoljenjih; ugotovitve o kraju bivanja in stalnem prebivališču; ugotovitve o dovoljenjih za bivanje; ugotovitve o lastnikih telefonskih priključkov in lastnikih raznih telekomunikacijskih naprav, če so ti podatki javno dostopni; ugotovitve o identiteti; ugotovitve o izvoru stvari, na primer orožja, motornih vozil in plovil (poizvedba o prodajni poti); podatki iz policijskih zbirk podatki in policijske dokumentacije ter informacije iz javno dostopnih uradnih zbirk podatkov; nujne prijave orožja in razstreliva ter prijave ponarejenega denarja in vrednostnih papirjev; informacije o praktičnem izvajanju čezmejnih ukrepov tajnega opazovanja in sledenja, čezmejnega zasledovanja in kontrolirane pošiljke in ugotovitve o pripravljenosti informatorjev za dajanje izjav.	Člen 39 1. Pogodbenice se zavezujejo zagotoviti, da njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom in v okviru svojih pooblastil pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj, če nacionalno pravo ne določa, da mora biti prošnja poslana prek sodnih organov, in če prošnja ali njeno izvajanje ne pomeni, da mora zaprosena pogodbenica uporabiti prisilne ukrepe. Če zaproseni policijski organi nimajo pooblastil za obravnavo prošnje, jo pošljejo pristojnim organom.
Uporaba službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev	člen 28 Uradniki pogodbenice, ki se v okviru skupnega ukrepanja zadržujejo na ozemlju druge pogodbenice, lahko nosijo svojo uniformo. Pri sebi imajo lahko službeno orožje, strelivo in prisilna sredstva, ki so dovoljena v skladu z notranjim pravom države pošiljateljice. Vsaka pogodbenica lahko uradnikom države pošiljateljice prepove nošenje določenega službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev.	Člen 41 5. Zasledovanje se izvaja samo v skladu z naslednjimi splošnimi pogoji: (e) zasledujoči uradniki lahko nosijo svoje

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
	<p>Službeno orožje, strelivo in prisilna sredstva smejo biti uporabljena le v primeru silobrana ali skrajne sile. Praktični vidiki uporabe službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev se določijo v izvedbenem sporazumu.</p> <p>Člen 18 (Nošenje službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev za varnostnike na letalih) (1) Pogodbenice dajo varnostnikom na letalih drugih pogodbenic na zahtevo teh pogodbenic splošno dovoljenje za nošenje službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev za lete z nekega civilnega letališča druge pogodbenice ali na neko njeno letališče. To dovoljenje vsebuje nošenje službenega orožja in streliva na letalu in v skladu z drugim odstavkom na javnosti nedostopnih varovanih območjih nekega letališča pogodbenice. (2) Pogoja za nošenje službenega orožja in streliva sta: 1. zapustitev letala s službenim orožjem in strelivom na civilnih letališčih ali zadrževanje na javnosti nedostopnih varovanih območjih civilnega letališča druge pogodbenice je dovoljeno le v spremstvu predstavnika pristojnega nacionalnega organa pogodbenice; 2. po zapustitvi letala v spremstvu se službeno orožje in strelivo zaradi nadzora takoj izročita na mesto, ki ga mora določiti pristojni nacionalni organ.</p>	<p>službeno orožje; uporaba orožja je prepovedana, razen v primeru zakonite samoobrambe;</p> <p>(f) ko je zasledovana oseba prijeta v skladu z odstavkom 2(b) zaradi privedbe pred pristojne lokalne organe, je ta oseba lahko samo varnostno pregledana; med prevozom se lahko uporabijo lisice; predmeti, ki jih ima zasledovana oseba, se lahko zasežejo;</p>
Zaščita in podpora	<p>člen 29 Pogodbenice morajo uradnikom, ki jih je poslala druga pogodbenica, pri opravljanju dela zagotoviti enako zaščito in podporo kot svojim uradnikom.</p>	Ne vsebuje
Splošna ureditev odgovornosti	<p>člen 30 Za odgovornost po tej pogodbi se ustrezno uporablja 43. člen Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupni meji. Prvi stavek se ne uporablja za 17. in 18. člen.</p>	<p>Člen 43 2. Pogodbenica, na ozemlju katere je bila povzročena škoda iz odstavka 1, škodo poravnava pod pogoji, ki veljajo za škodo, ki jo povzročijo njeni uradniki. 3. Pogodbenica, katere uradniki povzročijo škodo osebi na ozemlju druge pogodbenice, tej pogodbenici v celoti povrne zneske, ki jih je ta izplačala oškodovancem ali osebam, ki so upravičene do odškodnine namesto njih. 4. Brez poseganja v uresničevanje njenih pravic nasproti tretjim osebam in z odstopanjem od odstavka 3 pogodbenice v primeru iz odstavka</p>

PODROČJE	Prümska pogodba	Schengenska konvencija
		1 od drugih pogodbenic ne zahtevajo povračila škode, ki so jo utrpele.
Kazenska odgovornost	člen 31 Uradniki, ki delujejo na ozemlju druge pogodbenice, imajo v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih storijo ali so storjena proti njim, isti položaj kot uradniki države gostiteljice, če ni v kakšnem drugem sporazumu, ki velja za pogodbenice, dogovorjeno drugače.	Člen 42 Med izvajanjem nalog iz členov 40 in 41 se uradniki, ki delujejo na ozemlju druge pogodbenice, glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim ali ki jih sami storijo, obravnavajo kot uradniki te pogodbenice.
Službena razmerja	Člen 32 Za uradnike, ki delujejo na ozemlju druge pogodbenice, veljajo delovnopравни in posebej disciplinski predpisi njihove države.	Ne vsebuje

Vir: Prümska pogodba (2005), Schengenska konvencija (1990).

PRILOGA B: PRIMERJAVA BILATERALNIH POGODB O POLICIJSKEM SODELOVANJU S SOSEDNJIMI DRŽAVAMI

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
Pomoč, sodelovanje pri velikih dogodkih	<p>Člen 1 Pogodbenici krepita sodelovanje pri varovanju javne varnosti in reda, preprečevanju in preganjanju kaznivih dejanj ter druga drugi zagotavljata čezmejno policijsko pomoč v okviru notranjega prava.</p> <p>Člen 14 (pomoč pri dogodkih večjega pomena) Varnostni organi si lahko medsebojno pomagajo pri javnih zbiranjih in podobnih dogodkih večjega pomena, ki lahko ogrozijo varnost druge pogodbenice, in sicer s hitrim medsebojnim obveščanjem, z izvajanjem medsebojno usklajenih policijskih ukrepov ter z napotitvijo strokovnjakov in opreme.</p>	<p>Člen 1 (Področje sodelovanja) Z namenom varovanja javnega reda in javne varnosti pogodbenici okrepiata sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj</p> <p>Člen 21 (sodelovanje pri zagotavljanju javne varnosti ob večjih prireditvah) Pooblašeni organi za sodelovanje pogodbenic si medsebojno pomagajo pri policijskem varovanju prireditev, za katere se pričakuje, da bo udeležba večja in bosta ogrožena javna varnost in prometni red druge pogodbenice, in sicer zlasti s hitrim medsebojnim obveščanjem, izvajanjem medsebojno usklajenih policijskih ukrepov ter zagotavljanjem strokovnjakov in opreme.</p>	<p>Člen 1 Pogodbenici krepita sodelovanje pri obrambi pred grožnjami javni varnosti in redu, preprečevanju in preganjanju kaznivih ravnanj ter druga drugi zagotavljata mejnopolicijsko in prometnopolicijsko uradno pomoč.</p> <p>Člen 17 (pomoč pri dogodkih večjega pomena) Varnostni organi si lahko medsebojno pomagajo pri javnih zbiranjih in podobnih dogodkih večjega pomena, ki lahko ogrozijo varnost druge pogodbenice s hitrim medsebojnim obveščanjem, z izvajanjem medsebojno usklajenih policijskih ukrepov ter z zagotavljanjem strokovnjakov in opreme.</p>
Skupne patrulje in druge oblike ukrepanja	<p>Člen 11 (skupne delovne in preiskovalne skupine) Člen 12 (napotitev uradnikov za zvezo) Člen 13 (mešane patrulje vzdolž skupne državne meje)</p>	<p>Člen 20 (skupne obmejne patrulje) Zaradi zagotovitve javne varnosti in javnega reda, zatiranja kaznivih dejanj ter nadzora skupne državne meje lahko pooblašeni organi za sodelovanje pogodbenic v oddaljenosti do deset kilometrov od mejne črte v notranjost državnega območja pogodbenic izvajajo skupno patroljiranje.</p>	<p>Člen 14 (skupne kontrolne, tajnoopazovalne in preiskovalne skupine, čezmejne iskalne akcije) Člen 15 (napotitev uradnikov za zvezo) Člen 16 (mešane patrulje vzdolž skupne državne meje)</p>

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
Elektronski vpogled v podatke iz registrov motornih vozil	Ne vsebuje	Ne vsebuje	Ne vsebuje
Vzpostavitev nacionalnih zbirk DNK; Avtomatizirano iskanje in primerjanje DNK profilov	Ne vsebuje	Ne vsebuje	Ne vsebuje
Avtomatizirano iskanje daktiloskopskih podatkov	Ne vsebuje	Ne vsebuje	Ne vsebuje
Osebni podatki na zaprosilo	<p>Člen 18 (načela)</p> <p>Osebni podatki in informacije, ki sta jih poslali pogodbenici, morajo biti obravnavani in varovani v skladu z notranjo zakonodajo o varovanju osebnih podatkov in informacij. Poslane osebne podatke in informacije lahko pošljejo tretjim samo organi, pristojni za izvajanje tega sporazuma, po predhodnem pisnem dovoljenju pogodbenice, ki jih je sporočila.</p>	<p>Člen 29 (osebni podatki, ki jih je mogoče pošiljati)</p> <p>Pogodbenici si lahko pošiljata: osebne identifikacijske podatke posameznikov, ki so sodelovali pri storitvi kaznivega dejanja, in drugih oseb, ki so povezane s kaznivim dejanjem (priimek, prejšnji priimek, ime, druga imena - psevdonim, porogljiv vzdevek, vzdevek, spol, čas in kraj rojstva, prebivališče, sedanje ali morebitno prejšnje državljanstvo ter biometrične</p>	<p>Člen 22</p> <p>Osebni podatki se obdelujejo skladno z namenom, zaradi katerega so bili posredovani, pod pogoji, ki jih določi služba, ki posreduje podatke, in po predpisih, ki v državi prejemnici veljajo za obdelavo in hrambo osebnih podatkov.</p>

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
		podatke posameznika), podatke dokumenta, ki potrjuje identiteto posameznika (potni list oziroma drug potovalni dokument - številka, datum izdaje, izdajatelj, kraj izdaje, čas veljavnosti, območna veljavnost), podatke, ki se nanašajo na prstne odtise in odtise dlani, profile ali vzorce DNK, osebne opise, fotografije oseb, ki so sodelovale pri storitvi kaznivega dejanja;	
Osebni podatki brez zaprosila	Člen 4 (pošiljanje informacij brez zaprosila) Varnostni organi pogodbenic si v posameznih primerih brez predhodnega zaprosila pošiljajo informacije, ki so lahko za prejemnika pomembne kot pomoč pri varovanju javne varnosti in reda ali pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj.	Člen 7 (pošiljanje informacij brez zaprosila) Pooblaščeni organi za sodelovanje pogodbenic lahko v posameznih primerih tudi brez zaprosila pošiljajo informacije, ki jih potrebujejo pooblaščeni organi za sodelovanje druge pogodbenice za zatiranje kriminalitete in odvrnitev nevarnosti, ki ogroža javni red in javno varnost.	Člen 5 (posredovanje informacij brez zaprosila) Varnostni organi pogodbenic si v posameznih primerih brez predhodnega zaprosila posredujejo informacije, ki so lahko za prejemnika pomembne kot pomoč pri obrambi pred konkretnimi grožnjami javni varnosti in redu ali pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj.
Informacije, ki ne vsebujejo osebnih podatkov	Člen 4 (pošiljanje informacij brez zaprosila) Varnostni organi pogodbenic si v posameznih primerih brez predhodnega zaprosila pošiljajo informacije, ki so lahko za prejemnika pomembne kot pomoč pri varovanju javne varnosti in reda ali pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj.	Člen 7 (pošiljanje informacij brez zaprosila) Pooblaščeni organi za sodelovanje pogodbenic lahko v posameznih primerih tudi brez zaprosila pošiljajo informacije, ki jih potrebujejo pooblaščeni organi za sodelovanje druge pogodbenice za zatiranje kriminalitete in odvrnitev nevarnosti, ki ogroža javni red in javno varnost.	Člen 5 (posredovanje informacij brez zaprosila) Varnostni organi pogodbenic si v posameznih primerih brez predhodnega zaprosila posredujejo informacije, ki so lahko za prejemnika pomembne kot pomoč pri obrambi pred konkretnimi grožnjami javni varnosti in redu ali pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj.
Sodelovanje na	Člen 3 (sodelovanje na zaprosilo)	Člen 3 (sodelovanje na podlagi zaprosila)	Člen 3 (sodelovanje na zaprosilo)

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
zaposilo	<p>Varnostni organi pogodbenic si v okviru svojih pristojnosti zagotavljajo medsebojno pomoč pri varovanju javne varnosti in reda ter preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj.</p> <p>Zaposila se lahko še zlasti nanašajo na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ugotavljanje lastnikov in voznikov cestnih vozil, vodnih in zračnih plovil, b) poizvedbe o vozniških dovoljenjih, dovoljenjih za upravljanje plovil in podobnih upravičenjih, c) ugotavljanje stalnega in začasnega prebivališča in upravičenosti do prebivanja v državi, d) ugotavljanje imetnikov telefonskih priključkov ali drugih telekomunikacijskih naprav, e) ugotavljanje istovetnosti, f) informacije o izvoru stvari (npr. orožja, motornih vozil in vodnih plovil), g) usklajevanje in uvedbo prvih ukrepov iskanja, h) ukrepe tajnega opazovanja in sledenja, kontrolirane pošiljke in tajnega delovanja, i) informacije o čezmejnem zasledovanju, j) policijsko zbiranje obvestil in zaslišanja, k) potrjevanje dokazov, l) obveščanje o ukrepih in dejanjih. 	<p>Pooblaščeni organi za sodelovanje pogodbenic sodelujejo in si pomagajo na podlagi zaposila. Če je na podlagi zakonov in drugih predpisov pogodbenic za pošiljanje oziroma izpolnitev zaposila potrebno dovoljenje, odobritev, privolitev oziroma soglasje pravosodnih organov, je dovoljeno izpolniti zaposilo šele po pridobitvi dovoljenja, odobritve, privolitve oziroma soglasja</p> <p>Člen 6 (Izmenjava informacij)</p> <p>Za učinkovito zatiranje kriminalitete pooblaščeni organi za sodelovanje pogodbenic na podlagi zaposila pošljejo zlasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) podatke o osebah, udeleženih v organiziranem kriminalu, informacije, ki se nanašajo na povezave storilcev s kaznivim dejanjem, o organiziranih kriminalnih združbah in skupinah kriminalcev, značilnem obnašanju storilcev in skupin, o kaznivih dejanjih, ki so v pripravi ali so ostala pri poskusu ali so bila storjena, zlasti pa informacije o času, kraju in načinu storitve dejanja, napadenih objektih, posebnih okoliščinah in izvedenih ukrepih, kadar je to potrebno, za zatiranje kriminalitete; b) informacije o metodah in novih oblikah mednarodnega kriminala; c) informacije o izsledkih kriminalističnih, kriminoloških raziskav in drugih raziskav, o praksi, delovnih metodah in uporabi sredstev pri preiskavah z namenom njihovega izboljšanja; 	<p>Varnostni organi pogodbenic v okviru svojih pristojnosti drug drugemu zagotavljajo uradno pomoč pri obrambi pred grožnjami javni varnosti in redu ter pri preprečevanju, odkrivanju in zatiranju kaznivih ravnanj, če zaposilo ali njegovo obravnavanje ni po nacionalnem pravu pridržano pravosodnim organom.</p> <p>Zaposila in odgovori se pošljejo nacionalnima centralnima službama pogodbenic.</p> <p>Skladno z nacionalno zakonodajo se zaposila še zlasti nanašajo na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ugotavljanje lastnikov in voznikov cestnih vozil, vodnih in zračnih plovil, b) poizvedbe o vozniških dovoljenjih, dovoljenjih za upravljanje plovil in podobnih upravičenjih, c) ugotavljanje stalnega in začasnega prebivališča in upravičenosti do prebivanja v državi, d) ugotavljanje imetnikov telefonskih priključkov ali drugih telekomunikacijskih naprav, e) ugotavljanje istovetnosti, f) informacije o izvoru stvari, npr. orožja, motornih vozil in vodnih plovil (poizvedbe o prodajni poti), g) usklajevanje in uvedbo prvih ukrepov iskanja, h) ukrepe tajnega opazovanja in sledenja, kontrolirane pošiljke in tajno delovanje, i) informacije pri čezmejnem zasledovanju,

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
		<p>d) informacije o predmetih ali vzorcih predmetov, s katerimi so bila storjena kazniva dejanja ali so na njih sledi kaznivega dejanja, so bili uporabljeni ali namenjeni kot sredstva pri storitvi kaznivega dejanja ali izvirajo iz njega;</p> <p>e) informacije o veljavni pravni ureditvi v zvezi s kaznivimi dejanji po tem sporazumu;</p> <p>f) informacije o premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.</p>	<p>j) ugotavljanje pripravljenosti priče za podajo izjave za pripravo zaprosila za pravno pomoč,</p> <p>k) policijsko zbiranje obvestil in zaslišanja,</p> <p>l) preiskovanje sledi.</p> <p>(5) Varnostni organi lahko drug drugemu posredujejo tudi zaprosila po naročilu pristojnih pravosodnih organov.</p>
<p>Uporaba službenega orožja, streliva in prisilnih sredstev</p>	<p>Člen 19 (pravice in pooblastila uradnih oseb) Če uradne osebe opravljajo naloge na državnem ozemlju druge pogodbenice, nimajo uradnih pooblastil, razen če ni drugače predvideno. Uradne osebe so pri izvajanju ukrepov ob upoštevanju notranjega prava druge pogodbenice pooblašene, da:</p> <p>a) nosijo uniformo in svoje službeno orožje ter druga prisilna sredstva, razen če druga pogodbenica v posameznem primeru sporoči, da tega ne dovoljuje oziroma da to dovoljuje le pod določenimi pogoji;</p> <p>b) uporabijo kratkocevno službeno orožje le v silobranu;</p> <p>c) s službeno izkaznico vstopijo na državno ozemlje druge pogodbenice in se na njem zadržujejo toliko časa, kot je potrebno za izvedbo naloge; d) pri čezmejnem delovanju uporabljajo službena vozila in potrebna tehnična sredstva.</p>	<p>Člen 25 (pravila za nošenje uniforme, uporabo prisilnih sredstev in službenega orožja) Uradnik pooblaščenega organa je za sodelovanje pogodbenice prosilke na območju zaprosene pogodbenice upravičen:</p> <p>a) nositi uniformo;</p> <p>b) storilca, ki ga je zalotil med storitvijo kaznivega dejanja ali je poskušal pobegniti, prijeti in pridržati, vendar ga mora nemudoma predati pristojnemu krajevemu pooblaščenemu organu za sodelovanje zaprosene pogodbenice. Uradnik pooblaščenega organa pogodbenice prosilke na območju zaprosene pogodbenice pri opravljanju svojih nalog ter pri vstopu in izstopu lahko nosi svoje službeno orožje in potrebno službeno opremo.</p> <p>Uradnik pooblaščenega organa za sodelovanje pogodbenice prosilke lahko pri izvajanju nalog na območju zaprosene pogodbenice v skladu z zakoni in drugimi predpisi te države in ob</p>	<p>Člen 29 (pravice in pooblastila uradnikov organov druge pogodbenice) Če uradne osebe v okviru sodelovanja po tej pogodbi opravljajo naloge na državnem ozemlju druge pogodbenice, nimajo uradnih pooblastil, če ta pogodba ne določa drugače. Pri izvajanju vseh ukrepov jih zavezuje nacionalno pravo druge pogodbenice. Uradniki pa so pooblašeni, da:</p> <p>a) nosijo uniformo in svoje službeno orožje ter druga prisilna sredstva, razen če druga pogodbenica v posameznem primeru sporoči, da tega ne dovoljuje oziroma da to dovoljuje le pod določenimi pogoji;</p> <p>b) uporabijo službeno orožje le v silobranu in skrajni sili;</p> <p>c) s službeno izkaznico, opremljeno s fotografijo in podpisom, vstopijo na državno ozemlje druge pogodbenice in se na njem zadržujejo toliko časa, kot je potrebno za izpolnitev naloge po tej</p>

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
		<p>upoštevanju načela sorazmernosti uporablja ta prisilna sredstva: fizično silo, sredstva za vklepanje, kemična ali električna sredstva za pasivizacijo, gumijevko in službenega psa. Uradnik lahko na območju zaprosene pogodbenice uporablja službeno orožje samo v zakonitem silobranu oziroma skrajni sili. Vodja pooblaščenega organa za sodelovanje zaprosene pogodbenice pouči tujega uradnika, ki ukrepa na njenem državnem območju, pod kakšnimi pogoji se uporabljajo prisilna sredstva iz tega člena.</p>	<p>pogodbi;</p> <p>d) pri čezmejnem delovanju uporabljajo službena motorna vozila;</p> <p>e) na državnem ozemlju druge pogodbenice uporabljajo tehnična sredstva, ki so potrebna za izvedbo ukrepov po tej pogodbi in so dopustna v skladu z nacionalnim pravom te pogodbenice.</p> <p>(2) Če je to potrebno za izpolnjevanje nalog po tej pogodbi, lahko uradne osebe državno mejo prestopijo tudi zunaj mejnih prehodov in ne le v času njihovega obratovanja.</p> <p>(3) Uradne osebe so pri čezmejnem izvajanju nalog dolžne upoštevati cestnoprometne predpise kot uradne osebe pogodbenice, na katere državnem ozemlju delujejo.</p>
Zaščita in podpora	Ne vsebuje	<p>Člen 26/2 (Službena razmerja in zaščita članov organov za zatiranje kriminalitete)</p> <p>Pri opravljanju nalog zaprosena pogodbenica na svojem območju članu pooblaščenega organa za sodelovanje druge pogodbenice zagotovi enako zaščito in pomoč kot članu svojega pooblaščenega organa za sodelovanje.</p>	Ne vsebuje
Splošna ureditev odgovornosti	<p>Člen 21 (odgovornost)</p> <p>Če uradne osebe pogodbenice med opravljanjem nalog povzročijo škodo na državnem ozemlju druge pogodbenice, je ta odgovorna za</p>	<p>Člen 28 (odškodninska odgovornost)</p> <p>Ko uradnik pogodbenice opravlja svoje naloge na območju druge pogodbenice, je pogodbenica pošiljateljica odgovorna za škodo, ki jo je</p>	<p>Člen 31 (odgovornost)</p> <p>Če uradne osebe pogodbenice med izvajanjem te pogodbe na državnem ozemlju druge pogodbenice povzročijo škodo, ta druga</p>

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
	oškodovane tretje osebe pod enakimi pogoji in v enakem obsegu, kot če bi to škodo povzročile njene uradne osebe.	povzročil med svojim delovanjem, v skladu z zakoni in drugimi predpisi pogodbenice, na območju katere je bila povzročena škoda. Pogodbenica, na območju katere je bila povzročena škoda, povrne škodo pod istimi pogoji, kot da bi jo povzročil njen uradnik. Pogodbenica, katere uradnik je povzročil škodo tretji osebi na območju druge pogodbenice, slednji v celotnem obsegu povrne znesek odškodnine, ki jo je pogodbenica plačala oškodovancem ali drugim upravičenim osebam na podlagi pravice oškodovanca.	pogodbenica odgovarja nasproti oškodovanim tretjim osebam pod enakimi pogoji in v enakem obsegu, kot če bi to škodo povzročile njene lastne stvarno in krajevno pristojne uradne osebe. Pogodbenici, ki nadomesti škodo oškodovancem ali njihovim pravnim naslednikom, to odškodnino povrne druga pogodbenica, razen če je do ukrepanja prišlo na podlagi zaprosila prve pogodbenice. Pri škodah, ki gredo v breme pogodbenic, se pogodbenici odrečeta uveljavljanju odškodnine, razen če so uradne osebe to škodo povzročile namerno ali iz hude malomarnosti.
Kazenska odgovornost	Člen 22 (pravni status uradnih osebna področju kazenskega prava) Uradne osebe, ki delujejo na državnem ozemlju druge pogodbenice, so glede kaznivih dejanj, ki jih storijo same ali pa so storjena proti njim, izenačene z uradnimi osebami pogodbenice, na katere državnem ozemlju delujejo.	Člen 27 (Kazenskopravna odgovornost) Uradniki pooblaščenega organa za sodelovanje, ki opravljajo naloge na območju druge pogodbenice, se zaradi kaznivih dejanj, ki so jih storili ali so bila storjena zoper njih, obravnavajo enako kot uradniki pogodbenice, na območju katere delujejo.	Člen 32 (pravni status uradnih oseb na področju kazenskega prava) Uradne osebe, ki delujejo na državnem ozemlju druge pogodbenice, so glede kaznivih dejanj, ki jih storijo same ali pa so storjena proti njim, izenačene z uradnimi osebami pogodbenice, na katere državnem ozemlju delujejo.
Službena razmerja	Člen 20 (delovna razmerja) Za uradne osebe pogodbenic glede njihovega delovnega razmerja in z vidika disciplinskega prava veljajo predpisi njihovega notranjega prava.	Člen 26/1 (Službena razmerja in zaščita članov organov za zatiranje kriminalitete) Za službeno pravno razmerje, delovno razmerje in disciplinsko odgovornost uradnika pooblaščenega organa za sodelovanje	Člen 30 (službena razmerja) Za uradne osebe pogodbenic glede njihovega delovnega in zaposlitvenega razmerja ter z vidika disciplinskega prava veljajo predpisi njihovega nacionalnega prava.

PODROČJE	Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju	Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete	Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju
		pogodbenice prosilke veljajo zakoni in drugi predpisi njegove države.	

Vir: Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o čezmejnem policijskem sodelovanju 2007, Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o čezmejnem policijskem sodelovanju organov za zatiranje kriminalitete 2007, Pogodba med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o policijskem sodelovanju 2004. Glej zakone o ratifikacijah navedenih sporazumov.

PRILOGA C: STANJE DRŽAV ČLANIC NA PODROČJU IMPLEMENTACIJE DOLOČIL IZ PRÜMSKEGA SKLEPA

MS	Art. 6(1) (DNA)	Art. 11(1) Fingerprints	Art. 12(2) VRD	Art. 15 Major events	Art. 16 CT	Art. 19/616 DPA	Art. 2(3) DNA files ST DOC	Art. 36(2) implementation ST DOC
	ncp DS 1037/12	ncp DS 1039/12	ncp DS 1009/12	ncp DS 1148/12	ncp DS 1010/12	DS 1111/12		
BE	X	X	X	X	X	X	7655/12	
BG	X	X	X	X	X	X	6643/12	
CZ	X	X	X	X	X	X	13903/11	
DK	X	X	X	X	X	X		
DE	X	X	X	X	X	X	10271/11	10271/11
EE	X	X	X	X	X	X	8745/12	
IE	X	X	X	X	X	X		
EL	X	X		X	X			
ES	X	X	X	X	X	X	6946/10	5537/11
FR	X	X	X	X	X	X	18714/11	
IT	X	X	X	X	X			
CY	X	X	X	X	X	X	16029/11	
LV	X	X	X	X	X	X	10849/11	
LT	X	X	X	X	X	X	13246/11	
LU	X	X	X	X	X	X	13449/10	13449/10
HU	X	X	X	X	X	X	11355/12	
MT	X	X	X	X	X	X		
NL	X	X	X	X	X	X		

AT	X	X	X	X	X	X	5864/10 ADD 1	5864/10
PL	X	X	X	X	X	X	11184/12	
PT	X	X	X	X	X	X	8095/11	
RO	X	X	X	X	X	X	7043/12	
SI	X	X	X	X	X	X	8511/11	8511/11
SK	X	X	X	X	X	X	14459/10	
FI	X	X	X	X	X	X	6753/12	
SE	X	X	X	X	X	X		
UK	X	X	X	X	X	X		

Vir: Implementation of the provisions on information exchange of the "Prüm Decisions". Declarations and notifications by Member States, Annex 1 (2012).

PRILOGA Č: STANJE NA PODROČJU IZMENJAVE DNK PROFILOV

Operativne države članice so navedene v poševnem tisku.

MS	Implementation			Evaluation						Observation
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team*	Council Decision	
BE	Corresponding Royal Decree still pending	Test runs with NL, AT and LU technically almost operational CODIS 7.0 installed		7664/1/12 REV 1				NL LU ...		Evaluation visit planned for after the Royal Decree being published
<i>BG</i>		<i>Operational with SI, AT, NL, FR</i>								<i>Prüm Treaty</i>
<i>CZ</i>		<i>CODIS 7.0 installed</i>	<i>SK</i>	<i>13795/11</i>	<i>x</i>	<i>x</i>	<i>16487/11</i>	<i>SK</i>	<i>2012/58/EU OJ L 30/12</i>	<i>Approval of Binding instructions still pending, start of data exchange foreseen for end 2012</i>
DK	Legislation passed in June 2008	Preparations ongoing CODIS 7.0 installed tests with DE, FI						DE ...		Operational end of 2012
<i>DE</i>	<i>completed in June 2009 on federal level</i>	<i>Operational with AT, SI, LU, ES, NL, FR, LV, SK, RO</i>								<i>Prüm Treaty</i>

* Vodilna DČ je označena s krepkim tiskom.

MS	Implementation			Evaluation						Observation
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team*	Council Decision	
EE		<i>CODIS 7.0 installed</i>	<i>NL FI</i>	<i>5079/12</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>7671/12</i>		<i>2012/299/EU OJ L 151/31</i>	<i>Operational January 2013</i>
EL	completed	CODIS 7 installed								
ES		<i>Operational with DE, AT, LU, SI, FR, NL, SK, LV, RO / CODIS 7.0 installed</i>								<i>Prüm Treaty</i>
FR		<i>Operational with DE, ES, NL, AT, LU, SI, SK, BG, RO</i>								<i>Prüm Treaty</i>
IE	Legislation underpinning the establishment of the DNA database has been drafted and is awaiting parliamentary review. Separate legislation governing data protection aspects is currently being drafted. Legislation is expected to be in place by end 2011.	Ireland does not yet have a fully operational DNA database, preparations for its introduction are being made including - <ul style="list-style-type: none"> the procurement of a new Laboratory Information Management System upgrading of data analysis software procurement and testing of instrumentation for automated sample handling and signing of letter of agreement with FBI for version 7.0 of CODIS 								Technical implementation advancing well
IT	Accomplished	Upgrade of software ongoing								Operational in 2013
CY			<i>AT</i>	<i>15036/11</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>17652/11</i>	AT	<i>2012/673/EU OJ L 302/12</i>	

MS	Implementation			Evaluation						Observation
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team*	Council Decision	
LV		Operational with AT, NL, DE, LT, FI, SK, RO, ES	DE	8066/11	X	X	13860/11	DE	2011/715/EU OJ L 285/24	
LT		Operational with AT, LV, FI, N., RO, testing with EE, DE		12995/11	X	X	13838/11	AT	2011/887/EU OJ L 344/36	
LU		Operational with AT, DE, ES, NL, SI, FR, SK; testing with BE								Prüm Treaty
HU		Operational with AT	AT	15627/11	X	X	11353/12	AT	2012/445/EU OJ L 202/22	
MT	completed	CODIS 7.0 installed, testing ongoing with several countries		13650/12						
NL		Operational with AT, DE, SI, LU, FI, FR, ES, BG, SK, RO, LT, LV;								Prüm Treaty
AT		Operational with DE, ES, LU, SI, NL, FR, RO, BG, FI, SK, LT, LV, HU, testing with EE, CY								Prüm Treaty

DNA operational data exchange																											
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	IE	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
BE	x																										
BG		x																									
CZ			x																								
DK				x																							
DE					x																						
EE						x																					
EL							x																				
ES								x																			
FR									x																		
IE										x																	
IT											x																
CY												x															
LV													x														
LT														x													
LU															x												
HU																x											
MT																	x										
NL																		x									
AT																			x								
PL																				x							
PT																					x						
RO																						x					
SI																							x				
SK																								x			
FI																									x		
SE																										x	
UK																											x

Vir: Implementation of the provisions on information exchange of the "Prüm Decisions". State of Play: DNA, Annex 3 (2012).

PRILOGA D: STANJE NA PODROČJU IZMENJAVE DAKTILOSKOPSKIH PODATKOV

Operativne države članice so navedene v poševnem tisku.

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	* team	Council Decision	
BE		AFIS put in place in 2010, testing with AT, CY	ES BG							
<i>BG</i>		<i>Operational with AT, DE, ES, SK, LU, SI, CZ, FR, NL, LT</i>	<i>AT</i>	<i>6944/10</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>16014/10</i>	<i>AT</i> <i>ES</i>	<i>2010/758/EU</i> <i>OJ L322/43</i>	
<i>CZ</i>		<i>Operational with BG, AT, SK; testing with other countries</i>	<i>SK</i> <i>AT</i>	<i>9804/11</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>12063/11</i>	<i>SK</i> <i>AT</i>	<i>2011/472/EU</i> <i>OJ L 190/72</i>	
DK	Legislation passed in June 2008	Implementation of new AFIS ongoing	AT SK							Operational before end of 2013
<i>DE</i>	<i>Completed on federal level in June 2009</i>	<i>Operational with AT, ES, LU, SI, SK, BG, FR, NL</i>								<i>Prüm Treaty</i>
<i>EE</i>			<i>AT</i> <i>LT</i>	<i>11856/12</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>14274/12</i>	<i>AT</i>	<i>2012/710EU</i> <i>OJ L 321/61</i>	

* Vodilna DČ je označena s krepkim tiskom.

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	* team	Council Decision	
EL		Tendering procedure for new AFIS								
ES		<i>Operational with DE, AT, BG, FR, NL; testing with BE, SK, SI, LU, CY</i>								<i>Prim Treaty</i>
FR		<i>Operational with DE, ES, LU, AT, SK, BG; tests planned with CY, SI, CZ, LT, NL MT</i>	<i>DE ES</i>	<i>7999/11</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>9959/11</i>	<i>DE ES LU</i>	<i>2011/355/EU OJ L 161/23</i>	
IE	Legislation allowing for searching and exchange of data is in place. Separate legislation governing data protection aspects is currently being drafted. Legislation is expected to be in force by end of 2011.	AFIS system exists. Signing of contract to provide the software upgrade and ancillary works required has been delayed pending budgetary clearance.	ES LU							Operational end of 2013
IT	June 2009	Technical planning for modernisation of national system and implementation ready; contracts with the suppliers need to be finalised								
CY			<i>AT DE SI</i>	<i>15035/11</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>17659/11</i>	<i>AT DE</i>	<i>2012/672/EU OJ L 302/11</i>	

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	* team	Council Decision	
LV	On 21 May 21 2009, the current Law on Biometric Data Processing System (BDPS) came into force, which provides the legal base for the exchange of fingerprint data between EU MS. BDPS currently is under development and it will be a modern, centralised and unique system in Latvia, which will gather all biometric information from all national institutions responsible for collecting of such data. BDPS will provide the necessary fingerprint data for exchange under the Prüm Decision requirements.									Technical ready spring 2013
LT		<i>Operational with AT, BG, DE, SK, NL; soon testing with EE, FR, CY</i>		<i>12994/11</i>		<i>X</i>	<i>13839/11</i>	<i>AT</i>	<i>2011/888/EU OJ L 344/38</i>	
LU		<i>Operational with SI, AT, DE, FR, BG, ES, NL</i>								<i>Prüm Treaty</i>
HU		<i>Testing with BG, CY</i>	<i>AT DE NL SK</i>	<i>13796/11</i>	<i>X</i>	<i>X</i>	<i>11358/12</i>	<i>AT (DE) SK</i>	<i>2012/446/EU OJ L 202/23</i>	

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	* team	Council Decision	
MT	Completed	Testing with FR, AT	AT	13651/12						
NL		<i>Operational with AT, BG, LT, DE, ES, LU</i>	DE	12993/11	X	X	15713/11		2012/46/EU OJ L 26/32	
AT	<i>Accomplished end of 2009</i>	<i>Operational with DE, LU, SI, ES, SK, BG, CZ, LT, FR, NL, HU</i>								<i>Prüm Treaty</i>
PL	Legislation passed Parliament on 16 September 2011	Implementation started, upgraded 4.0 system AFIS, purchase Prüm interface and NCP organization still ongoing.								Technically ready end of 2013
PT	Ongoing	Re-evaluation of the situation								
RO	Ongoing	To date, the interface ANSI/NIST-ITL 1-200 version 4.22b is not yet acquired. However, the interface is a precondition of making AFIS operational. This is supposed to take place 6 months after the acquisition of the interface which is dependent on funding not yet approved.	AT							Evaluation before end of 2012
SI		<i>Operational with AT, DE, LU, BG, SK; testing with CY, NL, CZ, FR</i>								<i>Prüm Treaty</i>
SK		<i>Operational with AT, BG, FR, DE, CZ, SI, LT testing with HU</i>	AT	9024/10	X	X	14178/1/10	AT DE	2010/682/EU, OJ L 293/58	

FP operational data exchange																											
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	IE	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
BE	x																										
BG		x																									
CZ			x																								
DK				x																							
DE					x																						
EE						x																					
EL							x																				
ES								x																			
FR									x																		
IE										x																	
IT											x																
CY												x															
LV													x														
LT														x													
LU															x												
HU																x											
MT																	x										
NL																		x									
AT																			x								
PL																				x							
PT																					x						
RO																						x					
SI																							x				
SK																								x			
FI																									x		
SE																										x	
UK																											x

Vir: Implementation of the provisions on information exchange of the "Prüm Decisions". State of Play: Dactyloscopic data, Annex 4 (2012).

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team	Council Decision	
ES		<i>Operational for incoming requests with FR, DE, AT, LU, NL, BE, FI, SI, RO, PL outgoing requests with FR, DE, AT, LU, NL, BE, FI, SI, RO, PL</i>							<i>Prüm Treaty</i>	
FR		<i>Operational for incoming requests with DE, ES, AT, LU, NL, BE, FI, SI, R, PL for outgoing requests with DE, ES, AT, LU, NL, BE, FI, SI, RO, PL</i>							<i>Prüm Treaty</i>	
IE	Legislative provisions for physical searching and exchange of VRD in place. Additional data protection legislation is being drafted and is expected to be in place by the end of 2012. Passing legislation by mid 2013	Technical implementation for incoming requests is complete and has been successfully tested. Installation of additional EUCARIS access points in the Garda Síochána (Irish Police) to generate outgoing requests is ongoing. Technically ready	NL							Evaluation second half of 2013
IT		EUCARIS installed, testing phase concluded; internal procedures set up;								

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team	Council Decision	
CY	Discussions concluded,	Final stage of EUCARIS implementation - direct contact with EUCARIS helpdesk	NL							Questionnaire by mid October; in early November ready for evaluation
LV	Full member of the EUCARIS Treaty since July 2010.	Preparatory work ongoing.								Pending the completion of some legal issues, evaluation visit possible in November 2012
LT				6100/12	X	X	13610/12		2012/713/EU OJ L 323/17	
LU		<i>Operational BE, DE, ES, FR, NL, AT, RO, SI, FI, PL</i>								<i>Prüm Treaty</i>
HU	Council Decisions implemented	Pilot run in preparation		13902/11						Evaluation visit planned for 2012/2013
MT	ongoing	Preparatory work ongoing. Tender Document finalised and will be issued by end April 2011.								
NL		<i>Operational for incoming requests with DE, AT, LU, FR, ES, RO, SI, F, PLI for outgoing requests with DE, AT, LU, FR, ES, BE, RO, SI, FI, PL</i>								<i>Prüm Treaty</i>
AT	<i>Accomplished end 2009 cf. 5864/10</i>	<i>Operational for incoming requests with DE, FR, ES, BE, NL, LU, RO, SI, FI, PL for outgoing requests DE, FR, ES, BE, NL, LU, RO, SI, FI, PL</i>								<i>Prüm Treaty</i>
PL		<i>Operational BE, DE, ES, FR, LU, NL, AT, RO, SI, FI.</i>	NL	7728/11 + COR 1	X	X	7270/12		2012/236/EU OJ L 118/8	
PT	Draft legislation is under evaluation.	Implementation of the new car register information system – SIRAUTO – in 2012 .								Accession to EUCARIS after implementation of SIRAUTO

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team	Council Decision	
RO		<i>Operational with AT, BE, DE, ES, FI, FR, LU, NL, SI, PL.</i>		14007/10	X	X	8738/11 + ADD 1		2011/547/EU OJ L 242/8	
SI		<i>Operational with BE, ES, FR, DE, LU, NL, AT, RO, SI, FI, PL.</i>		11806/10	X	X	8740/11	NL BE	2011/387/EU OJ L 173/9	
SK		Preparations ongoing EUCARIS test within testing environment; production environment installed end of 2012.								
FI		<i>Operational with BE, ES, FR, DE, LU, NL, AT, RO, SI, FI, PL.</i>		6677/10	X	X	9032/10		2010/559/EU OJ L 245/34	
SE				16490/11	X	X	11349/12		2012644/EU OJ L 299/44	

MS	Implementation			Evaluation						Observations
	legal	technical	supporting MS	Questionnaire	Pilot run	Visit	Evaluation report	Team	Council Decision	
UK	Secondary legislation is needed to ensure personal data can be exchanged.	Currently evaluating a range of options for the changes necessary to deliver the significant business and technical changes required to meet the obligations arising from the Prüm Decision. Strategic planning was completed in April 2010 and a business case is being prepared, which needs funding.								

Vir: Implementation of the provisions on information exchange of the "Prüm Decisions". State of Play: VRD, Annex 5 (2012).

VRD operational data exchange (27/10/2011)																											
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	IE	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
BE	x																										
BG		x																									
CZ			x																								
DK				x																							
DE					x																						
EE						x																					
EL							x																				
ES								x																			
FR									x																		
IE										x																	
IT											x																
CY												x															
LV													x														
LT														x													
LU															x												
HU																x											
MT																	x										
NL																		x									
AT																			x								
PL																					x						
PT																						x					
RO																							x				
SI																								x			
SK																									x		
FI																										x	
SE																											x
UK																											x

Pregled celotne izmenjave informacij preko EUCARIS/Prüm v letu 2011

Made by	Made in										
	AT	BE	DE	ES	FR	FI	LU	NL	RO	SI	TOTAL
AT	1.295	1.157	1.690	1.210	1.282	320	1.128	1.150	312	301	9.845
BE	0	37	0	0	10	1	2	0	2	5	57
DE	47.855	30.848	15.331	25.442	70.766	8.890	27.328	44.209	13.608	7.980	292.257
ES	35.345	38.710	46.041	0	86.382	18.313	35.273	39.497	15.627	14.780	329.968
FR	1.005	1.486	2.216	1.565	1.133	827	1.054	1.372	604	505	11.767
FI	157	154	275	230	196	394	172	214	164	132	2.088
LU	291	4.982	11.982	473	14.346	51	549	1.028	168	62	33.932
NL	3.068	37.182	42.674	5.853	12.024	710	3.610	2.309	869	563	108.862
RO	7	7	27	7	10	7	7	7	18	7	104
SI	3	3	11	4	3	3	3	5	3	1	39
TOTAL	89.026	114.566	120.247	34.784	186.152	29.516	69.126	89.791	31.375	24.336	788.919

Vir: Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime, Council Decision 2008/616/JHA of 23 June 2008 on the implementation of Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border-crime ("Prüm Decisions") - statistics and reports on automated data exchange for 2011. Overview of the total amount of EUCARIS/Prüm – inquiries in 2011, Annex IV (2012).